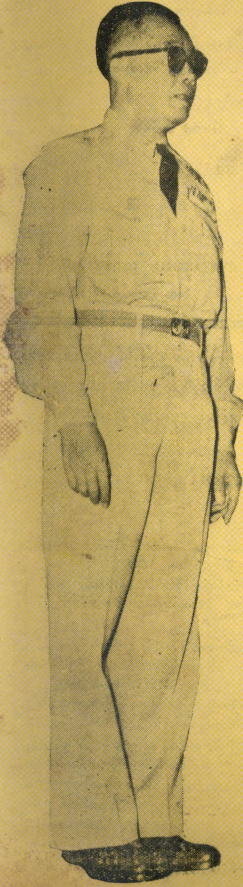

เราจะไม่ได้อิทธิพลรับวิชาด!

พลเอก ไสว สนชากร อธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ ได้เข้าปฏิบัติหน้าที่มาแล้วเป็นเวลาพอสมควรที่เรารู้สึกถึงว่า

อธิบดีคนนี้ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามที่ ได้ตั้งหน้าไว้แล้วอย่างไรมั้ง วาจา นั้นก็คือ ตำรวจยุคใหม่เป็นตำรวจ ของประชาชนแท้แท้จริง และจะดำ รัสสะสางคดีคนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในสมัยจอมพลป.เปรม ซึ่งประชาชน สนใจให้เด็ดขาดไปเสียก็ จะไม่มีการไต่ถามเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดทั้ง สิ่ง อธิวคนโลกก็ยอมรับกันเชียว ไร้อย่างไร ก็คือกรมนี้กับกรมนี้ กรมนี้ไปอย่างไรไม่มีปัญหา.

เคยหัว, เสียงประชาชนและหนังสือพิมพ์ ได้พากันถกถางถึงเรื่องนั้น อย่างครึกโครมว่า พลเอก ไสว สนชากรได้กระทำผิดกว่าที่ตนออก ไปสั่งนั้นจริงแค่ไหน สกนัยที่กระ ทหาร ได้มอบหมายไว้ว่าให้เข้าไป รั้งตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ หรือไม่ หรือได้กลายเป็นกระดูกที่ไร้ความหมาย ไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นประชาชน ก็น่าจะได้เห็นว่าคดีที่ค้าง ๆ เหล่า นั้นอย่างไร... ไสวสนชากรคนใหม่ของ อธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ ขึ้นมาเลยสัก นึกเถียว ทั้ง ๆ ที่กระดุกของนิยาย อย่างการตั้งหลายเพราะเมื่อตัวนี้มา ถึงวิธีระงับไปไว้.

เราคิดว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่อธิบดี กรมตำรวจคนใหม่ได้แก้ไขที่เห็น การ พอบชอนคดีที่ติดค้าง ๆ ควรจะต้องเร่ง รีบเอาใจใส่จับตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ

ตามกฎหมาย พวกเรากลัวว่าโดยคุณวิไลหรือเพชฌฆาตเหล่านั้นว่าหน้าตาเป็น อย่างไร ด้วย ๆ ที่กันอยู่ข้างเดิมความผิดเพชฌฆาตเหล่านั้นซึ่งรับราชการตำรวจ อยู่ด้วย และถูกส่งไปอยู่ข้างต่างประเทศก็ และทุกคนยังมีชีวิตอยู่ทั้งนั้นซ้ำยังอยู่ อย่างลอมวลเขาเย้ยประหนึ่งว่า วาจาของอธิบดีกรมตำรวจ พลเอก ไสว สนชากรนั้นมีความศักดิ์สิทธิ์อยู่ ที่ไหน?

เราขอฝากความหวังไว้ว่า เราจะให้เห็นความสามารถของท่านใน เวลาอันใกล้สัก ยุคด้วยของกระทรวงท่านไปไว้แล้ว อย่าปล่อยให้อิทธิพล เพชฌฆาตเหล่านั้นของข้อไปเลย เพราะมันจะเป็นความของทุกท่านยิ่งกว่า เถา ซึ่งเกิดจากความเคยชินความไม่สามารของผู้นับด้วยวิชาของ เขาเสียด้วย.

“โท-สปีด” ผมมีเรื่องเล่าอันอยู่ด้วยกับหลายเรื่อง ทั้ง สารคดีพิเศษในสมัยและสารคดีขนาดยาวพอสมควรเรื่องใหม่ ซึ่งเริ่มมาลง ในสมัยนี้ ตลอดจนนวนิยายการเมืองเรื่องสั้นและเรื่องยาว นี่ยังอีกครึ่ง พรมมกัน “เลือดสีน้ำเงิน” ของส.ก. ธรรมะโรจน์ก็ยังมีอยู่ขาดหายไปชั่ว คราวหนึ่งแต่เข้าประจำที่.ก็แล้วด้วยความเช่นนี้ขออย่าลืมนึกถึง และ ทำที่ว่า: ไม่ยอมมากไปไหนอีก (นเรศวร-คุณส.ก.โรจน์). สารคดีขนาดยาว พอสมควรเรื่อง “๒๔ วันในค่ายคอมมิวนิสต์พม่า” ของ “ตะโกทอง” ระเบียบเรื่องที่ทำหนังสือ ไปเล่าเราให้โทษความผิดว่าท่านเพิกความพอใจ ในคอมมิวนิสต์ซึ่งมาทอด แต่เราหาว่าท่านต้องพอใจในสารคดีเรื่องนั้น นอกท่านนั้น เมื่อพูดถึงสารคดีแล้วขออย่าลืม “เทคนิควิธีประหาร” ของมาลาปาร์ตีซึ่งท่าน วิชาคนเลวไม่ยอมไปแล้วก็ถกถอย ไปรออย่าคิด ว่าเราในขณะไรเลย เพียงแต่ขอเขียนให้ทราบว่าสารคดีเรื่องนี้ได้ออกที่ พิมพ์เป็นเล่มตามความเรียบร้อยก็การของท่านผู้อ่านแล้วกันตนเอง และ อีกว่า “๒๔ วันในค่ายคอมมิวนิสต์พม่า” เราจะไม่มองสารคดีพิเศษ ใหญ่ซึ่งได้รับมาแล้วจากนักเขียนสารคดีที่ท่านชอบ นั่นคือ วัฒนา พยัคฆ์ นั้น ในชื่อเรื่อง “พัฒนาการเมือง” เราคิดว่าสารคดีชุดนี้จะก่อให้เกิดการ ตื่นรอบเป็นอย่างกว้างแก่ผู้อ่านไทยกัน ขอออกกล่าวไว้เพียงเท่านี้ก่อน.

ท่านที่รักใคร่อย่างนายช่างแผนหรือ “พิราบแดง” ของ สุวัฒน์ วรดิลก อยู่แน่ ขอไปโปรดกับ “รอยก้นนัย” สารคดีเล่มน้อย ทั้ง ๆ ที่ “พิราบแดง” ได้เขียนย่อเข้ามาในวังวนนิยายของเรามาเป็นการกตัญญูอยู่แล้ว แต่ในขณะเดียวกันเราก็ได้เตรียมเรื่องของสุวัฒน์ สดภาพวัฒน์ ซึ่งถูกเข้า มาอยู่ในโลกเดือนไว้ให้ท่านค่อยไป ภายใต้อาณัติ “มรสุมชีวิต” กันนั้นก่อน ที่ท่านรักใคร่ “พิราบแดง” ท่านถกถาโทษ “มรสุมชีวิต” ก่อน ซึ่งเราจะ ใจให้ท่านทราบอีกครั้งหนึ่งโดยเร็วที่สุด.

ขออภัยความผิดพลาดบนภาพหน้าปกฉบับนี้

เนื่องจากเราต้องประณตภาพที่ ความจริงควรจะเป็นอย่างที่ไป ประณตไว้ ฉะนั้นที่ด้านหน้าของปกฉบับนี้ แต่บนหน้าปกก็กลายเป็นภาพ พลโท เจริญ สุวรรณวิชัยซึ่งในขณะนั้นเจ้าพระยา ๒ ไป เราขออภัยในความผิดพลาด ครั้นต่อไป เราจึงจะแก้ไขภาพหน้าปกฉบับต่อไป.

๗. อธิบัติน. คนใหม่จะสะสมคติเก่า ๆ ที่สำคัญได้ผลหรือไม่ ? (อ่านต่อหน้า ๑๖)

4

หนอ!

คนรักของฝรั่งเศสเอง ต้องประสบวิกฤตการณ์การครองรักของชาวพม่า เพราะต้องเสียแหล่งผลิตดินและแร่ธาตุต่าง ๆ ไปอย่างมากมาย.

แต่...พระมหากษัตริย์ฝรั่งเศส หากได้หาสิ่งดีทดแทน "คูนูเออ" ของอดีตเจ้าเมืองคูนูเออเสีย

อย่างไรดีเมื่อคนในหมู่บ้านมีความเชื่อกราบสารพัดไปจนแล้ว ขุดคุ้ยหาสิ่งดีของพระพรหม

อันเป็นของชาติตนกลับไปดีกว่า.

"สิ่งแรกที่เราจะขุดหาพบในโพรงนี้ แต่สิ่งต่อมาเมื่อเป็นคุณความดีคือเอกราชไว้รับรองสิทธิใหม่ในโพรงนี้."

การต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวอินโดจีน โด่ดื่นเนื่องเรื่อยมาจนบัดนี้ ถึงขั้นสงครามโลกครั้งที่สอง คนอินโดจีนนั้นแทบทุกหมู่ชนต่างก็ร่วมใจกันต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาติตน

คนฝรั่งเศสต้องเสียผลประโยชน์

อันมากมายกว่าจะคิดได้ นับแต่นั้นทุกฝ่ายก็หันมาช่วยกัน

ต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาติตน

จนกระทั่งถึงเวลาที่จะประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

ความเจริญของตนเอง และเมื่อเขากลับมา

มาบ้าน เขาก็พบว่าบ้านของเขา

ถูกปล้นมาหมดแล้วทุกอย่าง

การปล้นชิงทรัพย์

แต่...คนพม่าก็เป็นคน

ของฝรั่งเศส มักกลับมาช่วยรบ

และช่วยรบกับฝรั่งเศส

กำลังใจต่อสู้กับฝรั่งเศส

ของเขาได้สิ้นสุดลงแล้ว"

สมาชิกรัฐสภาฝรั่งเศสในวันที่ ๓๐ กันยายน

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอเรียนถึง

เมืองของเรานี้

มนต์ของเขาไว้ว่า.

"การที่เราจะปกครองอินโดจีน

ได้ด้วยดีนั้นแล้วเท่านั้น เป็นเรื่องที่สุด

วิเศษและดีที่สุดในชีวิต"

นับแต่หลังสงครามโลกเป็นต้นมา

ทุกฝ่ายต่างก็หันมาช่วยกัน

ต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาติตน

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

แล้วพวกเขาก็ได้ประกาศเอกราช

นั้น แล้วความหวังก็มาด้วย

นักในอินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

ฝรั่งเศสที่มีความมั่งคั่ง อธิปไตยอันควรจะมีไว้ ของชาวอินโดจีนย่อมจะเป็นกำลังอันหนึ่งที่จะช่วยกันต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาติตน

"คนอินโดจีน"

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

อินโดจีน

บทความวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ.

๕๐ วันของนายกรัฐมนตรีพจน์ :

เราเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีพจน์ สารสินและคณะรัฐมนตรีที่จะต้อง

บริหารงานอย่างปึกแผ่นภายใน ๕๐ วันต่อไปนี้ ซึ่งจะต้องปฏิบัติภารกิจที่หนัก พ่วง และการดำรงสิ่งที่ใดโครงการสักโครงการในผลงานรัฐบาลให้ไม่มากที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ ส่วนงานบางโครงการเดิมที่คงจะใช้เงินทองมากมายนั้น คงไม่มีเวลาพอที่จะทำได้อีกการงานที่ค้างอยู่เท่าที่เวลาผ่านพ้นมาแล้วเกือบ ๓๐ วันก็น่าจะได้ดำเนินงานไปให้มากที่สุด เช่น นักกวด้างสังหาราช ทั้งหลายที่รัฐบาลได้ทำให้ไว้ โดยเฉพาอย่างยิ่งในวงงานตำรวจ ซึ่ง จำเป็น

ต้องคิดเนื้อร้ายออกไปให้สิ้นเชิง มิฉะนั้นตำรวจไทย ระกั้นไม่ให้ และกระทรวงศึกษาธิการรวมทั้งหลายที่ปรากฏ ว่าการจะเป็นผู้สั่งการเมื่อเห็นให้หาชนทราบ ก่อนรัฐบาลที่ขุนนางจะตั้งออกไปด้วย เพื่อให้สลับกับเห็นงานที่กระทรวงทำให้มากมายนั้นเมื่อ ที่ระกั้นเขี่ยหัวผู้กระทำการให้ทั้งนี้ ก็ให้ตำรวจรับทราบขึ้น อนึ่งเราเห็นว่างานที่ไม่ค่อยได้ใช้ประโยชน์มาแต่เดิม ก็ควรจะรีบเร่งให้ดำเนินไปโดยเร็วไว้โดยให้ตำรวจอย่างนี้แล้ว ๆ มา

การปรับปรุงสมรรถภาพของข้าราชการหรือปราบคอร์รัปชันนั้น ก็ต้องใช้เงินทอง เพียงแต่ใช้อำนาจของรัฐบาลที่น้อยเท่านั้น ก็อาจสามารถทำให้ข้าราชการกลับกลอกได้ แต่ก็ไม่ใช่งานง่าย เพราะนิสัยของข้าราชการได้ปฏิบัติจนเคยชินมาเสียช้านานแล้ว ก็ อารการประจวบพลองจับกุมคนมาเป็นเครื่องมือที่มากกว่ำเอาใส่ในสารทุกข์สุกดิบของราษฎร ยกตัวอย่างในการเลือกตั้งคราวที่แล้วมาเป็นเบื้องต้น ข้าราชการฝ่ายปกครองรวมทั้งตำรวจได้ให้การช่วยเหลือพรรคพวกนักเลงอย่างออกหน้าออกตา โดยไม่เกรงกลัวนักในคร้ามตออำนาจแผ่นดิน ดังนั้นคดีใด ๆ ที่มีความพ้องร้องกล่าวโทษมาในทางการเมืองนอกจากเป็นคดีอยู่ที่โรงศาลแล้ว กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งหน่วยรับขึ้นมากัดสวน หรือเร่งรัดการได้ผลเท่าที่ง่ายอยู่ ถ้ามีความจริงถึงในภายหลังแล้ว เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ทำผิดคิดคนชอบต่อไป ขออย่าได้เข็ดขยาดจนเทให้สงมาภายหลังรัฐบาลพร ๑๑ ก.ย. แล้ว ซึ่งเราเข้าใจว่าการคอร์รัปชันไม่ใช่น้อย.

เราเห็นที่ที่ท่านว่า นายกรัฐมนตรี พจน์ ไม่ละโสเช่นไม่ยอมให้แก๊งค์หรือพวกนักเลงมาชักจูงตัวไว้ แม้แต่เป็นของเล็กน้อย แต่ก็เป็นการแสดงถึงน้ำใจที่ไม่เห็นแก่ตัว

ไว้ศรัทธาอย่างเช่น พวกปากว่าตาขี้น ค่ายยศศักดิ์กันแต่จะละไว้ศรัทธาซึ่งรัฐสมมติให้ทำในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นต้น ๆ เราไม่แน่ใจว่าคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลนี้ จะมีการออกไปตรวจราชการต่างจังหวัดกันยังหรือเปล่า เราขอรับให้สังเกตของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงอื่น ซึ่งเป็นการเกิดก่อนแก่ข้าราชการ, นักเขียนและราษฎรมาก ขออย่าเกิดจกกันเขียนมาหากันแก่ภาคฝนกึ่งแถวคอร์รัปชันหลาย ๆ ชั่วโมง และการเลี้ยงดูอย่างมโหฬารซึ่งกรมการจังหวัดไปเกณฑ์เอามาฝากตัวราษฎรหรือมีพระนักเชื่อไว้ แล้วที่สุกไม่ใช้เงิน เพื่อค่าที่พักไม่ออก ควรกำหนดไว้ว่าใครบ้างที่ควรยึดการราชการมาช่วยของรัฐบาลหรือช่วยกัน ในเขตของตน ไม่เช่นนั้นมาจกจังหวัดก็ทั้งอำเภอซึ่งปล่อยไว้ราษฎรที่มากก็ต้องการงานก็ต้องคอยอยู่จนถึกันยั้งไม่พักก็มี.

สิ่งเรขาคณิตคือคือการหาที่รัฐบาลควรที่จะช่วยเหลือตำรวจ ตำรวจไม่ใช่ว่าปกครองเมื่อถือหลักเพื่อผู้ปกครองที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ จะทำให้ประชาชนพลเมืองและเราต่างประเทศที่ส่งต่อขึ้น การพบปะเชื้อเชิญในความศักดิ์สิทธิ์ธรรมของชาติไทยนั้น.

การที่จะทราบถึงภารกิจอันหนัก ไม่ให้มีการฉ้อโกงรับราชการ อันเป็นสิ่งพึงต้องเป็นเบื้องต้น ก็ให้ประชาชนเหมือนกัน แต่รัฐบาลที่นักเขียนเป็นไปก็กระทรวงมหาดไทย คงไม่เอาความเข้าไว้ขวางเป็นข้อสมมุติฐานกับทุก พวกกระตือรือร้นที่ถือศีลธรรมาได้รับหนังสือพิมพ์ที่ออกมาถึงกระทรวงศึกษาธิการไว้ได้ส่งไปโดยกระทรวงศึกษาธิการหรือเอาลงปฏิทินการไปเอง โดยผลการที่ประชาชนควรทำหนังสือที่ปฏิทินดังกล่าวเช่นนี้ ถ้ามีเช่นนี้ประเดี๋ยวเห็นใครมีบุญก็ไปปลื้มกันทุกปี ทุกครั้งก็ให้ท่านเลขาธิการเรื่อง.

งานที่เป็นภาระหนักยิ่ง ของรัฐบาลก็คือเรื่องที่จะทราบส่วนมากไปเพื่อและไม่เห็นด้วย และรัฐบาลจอมพลพิบูล ภิรมย์ว่าจะเลิกหลายครั้งหลายคราวเช่น.

(๑) ยกเลิกส.ส.ประเภท ๒

(๒) แยกข้าราชการการเมืองกับประจำออก

จากกัน.

(๓) นโยบายต่างประเทศที่ขอของให้เป็นกลางและถอนตัวออกจากซีโต้.

งานทั้ง ๓ อย่างนี้ รัฐบาลปฏิบัติขี้น่าจะทำได้ไม่โดย และคงเป็นเรื่องที่ระกั้นถูกออกนอกและให้ละทิ้งกันโดยนัยอยู่ตลอดไป จนถึงรัฐบาลใหม่ภายหลังเลือกตั้ง ถ้าแก้ไขอะไรไม่ได้เลย.

ถ้าคณะบริหารรัฐประหารนั้นรัฐบาลอนุญาตปี ๒๔๙๒ มาซึ่งนักเขียน ส.ส.ประเภท ๒ ได้ย้ายมาไม่พบกันโดยในที่ที่เกี่ยว เช่นเอา สมาชิกประเภท ๒ ขณะนี้เป็นสมาชิกวุฒิสภาเสียทั้งหมดเรื่อง เพราะเมื่อคราวรัฐประหาร ๘ พ.ย. ๒๔๙๐ ก็มีสมาชิกวุฒิสภาเสียเกือบตลอดเวลา ๕๐ วัน และสำนักเลขาธิการคณะปฏิวัติ. นโรหิตกรมคณะรัฐประหาร และออกกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายฉบับ เพียงแต่

แล้ว "ระหว่งบางเฉพาะกาลจนถึงพ.ศ.๒๔๙๑ สมาชิก (อ่านต่อหน้า ๔๕)

โดย....."ตราทิน"

ครูทวีหยุดซังก เมื่อไดยินเสียงร้องทัก จากคึกขาศึกษาการอำเภอตั้งขึ้นเบื้องหลังเขา

"ท่านนายอำเภอ ส่งให้คุณไปพบท่านให้โตที่บ้านพักของท่าน, ในตอนเย็นวัน" เสียงของศึกษาริการอำเภอที่บอกกับเขาในแบบประหนึ่งจะกระซิบ ในขณะที่ผนวกครูที่เลิกประชุมแล้ว ก็กำลังจะกลับบ้านด้วยถนนท่งสน จึงเหลอแต่เขากับศึกษาริการอำเภอเท่านั้นที่ขยับอยู่ด้วยบันตงมุ่มแห่งประมูม.

"ไปพบที่บ้าน ?" ครูทวีห้องักพูด ของศึกษาริการอำเภอสวนหน้ามมา อย่างที่ท่าที่เชอครั้ง, ไม่เชอครั้ง.

"ถูกแล้ว, แต่ผมจะบอกให้รู้ตัวล่วงหน้าเสียก่อน, คุณจะได้เตรียมตัวไปด้วย เมื่อเช้าเห็นผมมาบอกกับผมอีกทีหนึ่งว่า ท่านนายอำเภอโกรธเป็นฟืนเป็นไฟทีเดียว ที่ได้รับหนังสือแจ้งมาจากจังหวัดให้สอบสวน เรื่องที่มีผู้เขียนจดหมายบร้อชัวร์ ไปลงในหนังสือพิมพ์ฝ่ายค้านฉบับหนึ่งว่า ทางโรงเรียนประชาบาลต้องการเงิน อากูร์บาล เพื่อซ่อมสร้างโรงเรียนขึ้นใหม่ แทนโรงเรียนเก่า ซึ่งมีสภาพเหมือนคอกม้า" ท่านศึกษา หุตพูดด้วยขณะหนึ่ง.

"...แต่โรงเรียนที่ว้านั้น, ก็คือโรงเรียน ที่คุณทำการสอนอยู่นั้นแหละ"

"ท่านนายอำเภอจะส่งส่วยว่าผมเป็นคนเขียนกระมั่งกระบี้?" ครูทวีมองหน้าท่านศึกษา แล้วถามขึ้น.

"ผมเองก็ไม่ทราบ, แต่คุณต้องไปพบกับท่านให้โต ก็แล้วกัน ประเดี๋ยวท่านจะมาเจอเอาผมตามเขา" แล้วศึกษาก็ลัดคหะลออกไป.

เด็กบ้านดึก

ครูทวีเป็นครูประจำบาลคนเดียวเท่านั้นในหมู่บ้านนาหลวง เขาเป็นทั้งครูใหญ่, ครูสอน และภารโรงไปด้วยในครั้งเดียว ครูทวีก็ชอบการสอนนักเรียนประจำบาลไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ คน ด้วย

ทุกวันนี้, หลังจากเวลาผ่านไปหนึ่งปีหลังจากเขาได้ถูกย้ายจากอำเภอเมืองมาสอนประจำอยู่ที่บ้านนาหลวงเป็นหมู่บ้านหนึ่ง ซึ่งก็อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอไม่ถึง ๑๕ กิโลเมตร, แต่ก็ไม่ค่อยปรากฏเลยว่ามีนายอำเภอคนใหม่มาของเขาคืนนี้ จะให้หาโอกาสสักครั้งหนึ่ง เราย้อนเท้าของทำไปประที่ยังงบนพื้นแผ่นหินของหมู่บ้าน "ท่านคณิศวาทาจารย์... ทุ้งเจ้าคุณ" ครูทวีเคยมีใจไปหาเรียน, และถึงสภาของทวีโรงเรียนที่ว้านั้นมีสภาพอย่างโรงเรียนท่านนายอำเภออย่างมะไรๆ ซึ่งก็เป็นอย่างนั้นเอง โรงเรียนประจำบาลบ้านนาหลวง, ถูกละ เป็นโรงเรียนของครูที่สร้างมันขึ้นเพื่อให้เกิดในวัยประมคึกขาศึกษา เขามาทักการสอนให้รู้แก่ความเคารพราชบัญญัติ ...แต่ที่ว่าสภาพของมันเป็นเช่นนี้ ไม่มีอะไรอีก

ทุ้งน้ำฝน ที่ไหลมาเข้ามาได้จากทางนอก เด็กๆ ต้องพาหนัก, ทำหมั่นหมั่นกัน ในขณะเรียนหนังสือ เพราะมดและแมลงต่างๆ มักถูกพัดเข้ามาด้วยกับน้ำฝน.

ทุกเย็นวันนั้น, หลังจากที่คุณครูได้เสร็จจากการะกิจ ที่ต้องเลิกทำแล้ว, สิ้นคำจำเป็นมาอย่าง ในตัวหลอนแล้ว, ครูทวีจึงไปพบท่านนายอำเภอตามคำสั่งทันที.

"ไว้ไว้, นายอำเภอคงจะทะเลาะกับเมียน้อยที่ลอสกลับ ไปบ้านเก่าเมื่อ ๒-๓ วันนี้นะไว้, ขอมผมแลกบ้างแล้วๆ อยู่, เอะอะไรตัวหมอนยะ คนเป็นโรคความดันโลหิตสูง, โกรธง่าย มีอะไรใจจ๋วน..." ครูทวีที่เขามาขอพักค้างคืนด้วยกล่าวเตือนเขาเมื่อสักครู่หนึ่งเองขยับปาก,

เมื่อเขามาถึง เขตรับบ้านพักของนายอำเภอแล้ว, ครูทวีก็เริ่ม ลักว่าช่วงล่าคอมแห่งสภาพักอยู่, เขามองเห็นนายอำเภอในชุดดำของมัธยมอยู่แก่ที่ระเบียงเรือนนั้นแล้ว ก็อึ้งที่เขาจะเข้าไปถึง ครั้นนั้นเป็นครั้งแรกที่เขาจะต้อง

เผชิญหน้ากับนายอำเภอ เป็นส่วนหัว และถึงในข้อสงสัยที่ไม่ค่อยจะเหมาะนักกับสภาพการ ที่กำลังเลิกอยู่ทั่วไปในขณะนี้, เพราะหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ครูทวีรู้มาแล้วล่วงหน้าว่า เป็นหนังสือพิมพ์ฝ่ายค้าน ซึ่งทางราชการมีคำสั่งบังคับกั้นกั้นขอไม่ให้เขาอ่าน.

"โรงเรียน, เมื่อไร, คนใด" ครูทวีนั่งถ้อยถ้อยในใจ ครั้นแล้ววันอาทิตย์ที่ ๓ ของการกระเทียวมรตาคำพูด เขาไว้สนทนากับคณบดีนายอำเภออีกทีหนึ่ง, เพราะในขณะนั้น ถูกกลั่นแกล้ง มีข้อให้วันสภความเคารพประเป็นอื่นไปไม่ได้, นอกจากนายอำเภอของเขาในนั้นเอง ท่านนายอำเภอของเขาผละก้นหัวรับรู้การให้ข้อของเขา พอเป็นพิล.

"เชิญข้างบน, ครูทวีใช้ไหม?" ท่านร้องทักขึ้น.

"ครับผม, ผมมาทัก เก่งสอนครูประจำบาล โรงเรียนบ้านนาหลวง" เขาคอกระบี้น้ำกาน พร้อมกับแนะนำชื่อ และตำแหน่งหน้าที่ราชการไป พร้อมกับก้นด้วยอย่างก้มยอกเค็มคึกกักเคียว.

นวนิยายแจกแจงความเหลื่อมล้ำในสังคมการศึกษาของเมืองไทย

คณบดีเก่าๆ สักคอดหนึ่งเท่านั้นเอง หลังก่อโรงเรียนถ้างักทะลุได้เข็นให้ฝนตกจะเกิดในโรงเรียนได้ เพราะมันสร้างขึ้นมาจากที่พลางที่ปะกอยอยู่ด้วย ไม่ใช่ส่วนทางๆ, พื่อโรงเรียนที่วอดักระพุกให้ถูกคองขึ้นขึ้นคอง พักกินเราคักๆเอง, ต้องเข็ดปลอนโชดก้วย

คนอย่างครูทวีก็เกิดมาเพื่ออุทิศปัญญาแก่เยาวชนของชาติ แต่ก็คนอย่างนายอำเภอเกิดมาเพื่อเป็นทาสนักการเมืองข่าบอนชวลที่ ไร้ความยุติธรรมนี้ คนคดียองกายคนร้ายย่อมอยู่

โดย....."ร.วิทย์ษา"

นายอำเภอชื่อ ไปที่ไหนมาทำไม
ฉันกำลังวางตัวอยู่กับ ลูกกระเบิง
เรือนตรงหน้าท่าน.

“น้อง”

“ครับผม”

เมื่อครูทวิศรุตฯ ลงนั่งบนม้าขาว
ที่นายอำเภอชี้ให้เห็น ลงเรียบร้อยแล้ว
ก็ได้อินคำพูดประโยคแรกผ่านออกจาก
ปากนายอำเภอมาขี้นเขา ตรงเข้าหาชายที่
ศาลกาณ์ ล้วงหน้า ไว้แล้วตั้งแต่ต้น ทุก
ประการ.

“โอ้, นี่เราใช้หมึกเป็นคณเขียน
จดหมายของข้าฯ ฉบับนี้ ไปลงพิมพ์
ครับแล้วนายอำเภอก็หยิบหนังสือพิมพ์ที่
วางอยู่ข้างหม้านั้นครั้นมา ยังเขาค้วยทันที.
ครูทวิศรุตฯ เป็นพยานหนังสือฉบับนี้
นั้นขึ้นมาอ่าน กลายเป็นว่าตนเองไม่เคย
รู้เรื่องราวมาก่อนเลย. ท่านนายอำเภอ
จึงมองดูเขาอย่างไม่กระพริบตา, แวบ
พริบที่ครูทวิศรุตฯ ออก ย่อมเป็นข้อยืนยัน
อยู่ในตัวเป็นอย่างดีแล้ว ณ บัดนี้. ใน
ขณะที่ครูทวิศรุตฯ ทำท่าที่จะพลิกออกอ่าน
นั้นเอง, นายอำเภอจึงกล่าวขึ้นว่า.

“คงไม่ต้องอ่านซ้ำอีกก็ได้กระมัง?”

ครูทวิศรุตฯ พลิกหนังสือแล้วเงยหน้า
ขึ้นมาประสานสายตากับครู ของนายอำเภอ
ซึ่งขณะนั้น ได้ยื่นสายตาส่งอย่าง
“ผู้ชนะ” ที่มืด “ก็อ่อน” เช่นเขา
“เรื่องอะไรไม่ทราบครับท่าน” ครู
ทวิศรุตฯ ขึ้น.

“โอ้, ไม่รู้เรื่อง?” เสียงทวนๆ
สวนคำออกมา “...ฉันคิดว่า เราเคย
เจอ ตีกันกว่านี้มาอยู่ แล้วเสียด้วยซ้ำไป.
ก็อย่าเรื่องเขียนร้องเรียนไปยังท่านนายก
โดยขาดย่นหนังสือพิมพ์ฉบับนี้นะซี จะมี
อะไรเสียอีก?”

“ผมยังไม่ทราบ” ครูทวิศรุตฯ ขึ้นๆ
“ไม่ทราบ?” นายอำเภอเล็ดคำ

ขึ้น.

“...คงจะมีใครไปไม่ได้ นอกจาก
เรานั่นแหละ” ทักลั่นเขียนไป.

นายอำเภอใช้สรรพนาม แทนตัว

“...อยากได้ โรงเรียนใหม่อย่าง
นั้น? จึงเขียนออกไปบ้าง ว่า รัฐบาล
ไม่เหลียวแล ถ้าเราเองจึงทำไม่จริงไม่
ลงชื่อจริงถ้าคุณอะไร ทำอะไรต้องปลด
ชื่อเขียนในท้ายจดหมาย? เขาจะให้รู้
ว่าเรานั่นแหละคือครู ในสมัยประชาธิปไตย
ก็อย่ารีบเร่งรีบร้อนกันเสีย”

“ครับ, ผมเอง เป็นคนเขียนนำ
ไปลงพิมพ์” เสียงของครูทวิศรุตฯ ขึ้นๆ
เพราะครูทวิศรุตฯ ก็เห็นแก่ที่จะเผชิญกับ
ความจริงของขณะเขียนแล้ว ไม่ว่าบุคคล
ซึ่งนั่งอยู่ตรงหน้าเขาเขาค้น จงเป็น
นายอำเภอ, ท่านเจ้าทวง หรือว่าวิ
ณคนใดคนหนึ่งคนใดก็ตาม. เลือดที่คุ
กรุ่นอยู่ในขณะนั้นครูทวิศรุตฯ ว่า ไม่มี
ประโยชน์อันใดต่อไปอีก ที่จะต้องถ่ม
พิวสยให้ใครความเกะ หรือการปล่อย
ปลงละเลยในหน้าที่ครู ของตนเองได้.
เสียงหัวเราะที่ ๆ ในลำคอของนายอำเภอ
ก็ดังผสมผสานมากับคำพูดของเขา
ที่กล่าวออกไปแล้วนั้นด้วย.

“เรารู้ไหมว่า หนังสือพิมพ์ฉบับนี้
เป็นพวกฝ่ายค้าน?” นายอำเภอจึง
เขาเซมึง... “ฉันรู้ว่าเราอ่านหนังสือ
ประจำมิใช่หรือ?” คำถามกระแทกมายัง
เขา เป็นข้อๆ อย่างถี่ถี่ถี่ถี่ถี่...

“...หรือว่าอีกนัย เขาไม่ได้ไปประชุม
พวกครูๆ ทางราชการไม่ปรารถนา
ให้ข้าพเจ้าทราบอันมัน. เพราะว่ามัน
คือเทคนิควิธีการที่คิดขึ้นเพื่อความจริง
อยู่เสมอ และอาจทำให้ข้าพเจ้าทราบ,
ประชาชน เลิกขังขังรัฐบาลได้”

ครูทวิศรุตฯ ทำนายอำเภออย่างใจ
เย็นที่สุด, เพราะเขาตั้งใจให้เห็นใจข้า
วเขาในทางสิ่งซึ่งของนายอำเภอ เริ่มมีสี
แดงเรื่อเล็ดแล้ว.

“โกรธง่าย, มือไว คืบไว” เขายัง
จำคำพูดของเกรมได้ก็อยู่.

นำหน้าอย่างเกร
ครูทวิศ
มันไม่ได้แค่รับเข้า
ของนายอำเภอ
เป็นอุทธรณ์

ฉบับที่ ๑

● គណនី ២៥០០

ถึง อธิบดีกรมตำรวจ(คนใหม่)ทราบ.

จดหมายเหตุฉบับนี้เป็นฉบับแรกที่เรานามของ “ประชาชน” ได้เขียนถึงท่านในฐานะที่ท่านได้เข้ารับราชการในกรมตำรวจ มีคำแห่งอาบัติ จากกระทู้ที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์ต่อหนังสือพิมพ์ว่าท่านจะสละตนจากกรมตำรวจเสียใหม่ให้เป็นกรมตำรวจของประชาชนที่แท้จริง เป็นที่น่าขนานนามแก่ประชาชนมาก เพราะประชาชนรอคอยเวลานี้มานานแล้ว และนี่คือเศษความปรารถนาโดยกรมตำรวจใหม่ของท่านจะอยู่คู่คนไทยต่อไปและจะเป็นอย่างยิ่งเป็นกรมตำรวจของนายพล ศรียานนท์คนโต.

กรมตำรวจเป็นหน่วยงานราชการที่กว้างขวางมาก และเป็นกระทรวงที่สำคัญที่สุดของกระทรวงมหาดไทย เมื่อครั้งรัฐบาลเก่าตลอดกลาญนั้นนายเจ้า ศิริยานนท์ ก็ได้ถือตำแหน่งนี้สำคัญนี้ไว้มิยอมปล่อยเพื่อสิทธิพลันก็ถือคามยอมเป็นที่ทราบกันคือแม้จะเพราะมีข้อพิพาทกับใคร แต่ในขณะนั้นนายเจ้าเป็น

ขอเชิญชวนผู้อ่านอยู่นั้น ท่านก็ถึง
ทราบเช่นนี้แล้ว ก็ให้นายตำรวจนาย
ใหญ่ผู้หนึ่งนั้นมาดุษฎีมอบตัวเป็น “ข้า
รองคนผู้หนึ่งในทางส่วนตัว” ซึ่งมีใต้วา
ราชการประจำภาค “ข้า” เหล่านี้แบ่ง
ออกเป็นสองชน คือชนหนึ่งในระเทศ
นอก ชนหนึ่งในระเทศไทย ซึ่งได้ถูก
วินิจฉัยโดย ทนาย และผู้ตรวจ
นายตำรวจนายเอกนั้นไป ชนจึงมี
หน้าที่ทั้งการชวชนนอกก็ทั้ง และ
ชนวงนอก ก็กำลังการอะไรที่จะไป
แก้การชวชนๆ ที่อยู่บังคับบัญชา
ของศอกต่อไป ไม่ว่าในทางราชการ
หรือทั้งการส่วนตัวก็ตาม “ข้า” ชน
ในนั้นก็มีระเทศมาช่วยทำด้วยอยู่บ้าง
ทั้ง ก็คนพวกนี้ชื่อว่า “พวกฮอส-
วิน” และระเทศก็พอรู้ ทั้งทั้ง
กลางๆบ้าง ส่วน “ข้า” ชนวงนอก
นั้นพวกเอ็ดวินก็มีเหมือนกัน หากแต่ไม่ได้
ประจำที่พอ.

พวก “ข้า” เหล่านี้มีความรู้ ต้มถัก
หนทางเป็นอย่าดี ไบร่หว่าง “เจ้า
นาย” ของเขา ที่รู้มากน้อยก็ได้เหว
ประจบประแจงดีกว่า ที่รู้ชั้นน้อยไม่
ต้องถึงเพียงพระกิติ แหนวเหล่านั้น
แต่เคยดูโศกปรี๊ด กลางทุ่งพระเมรุ
ว่าให้ราวนี้เป็นความดีความชอบมีแห่ง
โกฏ์เท่านั้นเอง คือหลอให้ใครราวทำ
งานกันเพื่อชิงรางวัลเกียรติยศแหวน
อัญมณีและเงินเจ็ดพันดวี่ มีใจในทาง
ราชการด้วย แต่นั่นข้างแล้วการให้
แหวนอัญมณี หาใช่เพราะได้ประกอบ
ทำความดีความชอบทางราชการไม่ แต่
เป็นความดีความชอบที่เป็นส่วนตัว
คง คือหมอยก (ฮั่นต่อนหน้า ๓๕)

“สมมติทวารบาลด้วย ในทวารบาล
ประชุมเมื่อคืนกันแล้ว ทางราชการ
ไม่ยากให้พวกข้าราชการอ่านหนังสือ
พิมพ์ ๕-๕ ฉบับ ที่ถูกระเบียบออกมา
ด้วย” ครกทักตอบ.

“แต่เราก็ยังขึ้นกระทำ, เช็กคำสั่ง
อย่างนนทรอ?”

“ผมไม่โทษใครทั้งนี้, เพราะผมคิด
ว่าไม่ใช่คำสั่งของราชการ ที่จะบังคับ
ถือเป็นหลักปฏิบัติราชการ มันเป็น
เพียงการขอรับเท่านั้น” ครูทวีตอบ
อย่างซื่อสัตย์กระตือรือร้น

“ถ้าอย่างไรก็ตาม เราก็มี
หนทางไปให้” นายอำเภอ เริ่มใช้สีหน้า
ของสุนัขจิ้งจอกทันที “...การที่เรา
เดินไปอย่างนั้นก็คือกระเบื้องปูแล้ว
ใช่ไหม? ถ้าหากทำถูกมุมกระ
เบื้องที่วางงานผ่านเข้ามาเป็นลำดับ
ขึ้น” นายอำเภอกระแทกน้ำเสียงใส่
หน้าเขา

“รายงาน?” [ครูทวนกัณมเขาะ
อ๋อในใจ.

“การที่ผมเขียนจดหมาย ร้อง
ทุกข์ฉนั้นไปลง ก็เพราะต้องการสื่อก
ให้คนทราบงานเก่า ๆ ของผมนะสิครับ”

นางอึ่งถามเธอเริ่มหน้าแดงขึ้น
 “...หมายความว่า เราไม่มีฐานะอะไร
 อีกแล้วหรือจึงต้องโดนทิ้งหงส์เพื่อพัฒนาชนชั้น
 เหล่านี้” นางอึ่งถามจริงจังไปทีหนึ่งอึ้งฉันทันทีวาง
 ออึ้งตรงหน้าของเธอ “...เออ,แต่มีแม่,ฉันฮาก
 จอ,นี่กว่า เราจะเลิกฮากมันได้ไหม,หนึ่งก็ฮากพวก
 มัน”

“ผมเลิกอ่านไม่ได้ครับ”
 “ยังขึ้นแท่นหัวจอมมุสตีด้วยร” นาย
 อภิเษกเอิกฉานถือ “.. แต่เรากำลังอ่านหนังสือ
 พิมพ์ฝ่ายรัฐบาลไปด้วยตามคำสั่ง.

“ผมมีรายได้น้อยครับ, รับอ่านถึง๒ ฉบับ
คงจะไม่มีเงินเจียดไปอ่านได้.”
นายอำเภอเขยิบม่อข้างมีเงิ, เขาเปล่งเสียง
ดังก้องบ้าน

“แกก็อย่าหัวคอมมูนิสต์ด้วยเท่านั้นเอง”
 “คอมมูนิสต์!” ครูทวีย้อนถาม “...ท่าน
 เข้าใจผมตรงไหนกันแน่ครับ”

“ก็จะมิอะไรเสียอีก, แก่นนั้นแหละคอมมิวนิสต์เต็มตัวทีเดียว”

จากคำว่า "เร" มันมีคำว่า "แก" เสริมแล้ว
 "...ฉันรู้ว่ามันเลือกที่จะมีแฟนคลับ
 ที่แล้ว มาไขว่คว้าเพื่อแลกกับความรัก
 แนนนี่หาของ"

นาอ้อเผลอตอบคำถามไปอีกทางหนึ่ง ซึ่ง
 ครุฑวิไลได้คิดล่วงหน้ามาก่อนแล้วว่า จะคิดพอบ
 กับข้อกล่าวหาเช่นนี้.

"...บ่นเอาทองก็ไปนอนห้างคืน ไว้บ้าน
ของเก๊กว่า"

ครูว่า "อ้าว 'นาทอง' คนที่นาเอา
เก๊ากลับถ้างอ้งอยู่ในฐานะนี้ จะเป็นใครไปไม่
ได้บอกจาก นาทอง เห็นวงศ์ ผู้มีกรับเรียก
ตั้งเป็นบรรพชาวนาพรของ พ่อคำนพพรคณัง
เมื่อครั้งเป็นเณร."

"ท่านนาเอาเก๊ากลับมาบอกไปมา"
"นิก อังระวะ" นาเอาบอกของเขามา
จะอะไร" เอ็งเอ็ง."

"ผมรับจริงว่าผมให้พี่กับนาทองนอนถ้าง
ที่บ้านนาหลวง แต่ผม" เก๊าะซอสนับฐาน ถึง
ขนาดที่นาทอง ผมก็ยอมรับว่าถ้าหวั่นผมเอง
ผมคงตอบเป็นนาทอง แต่สำหรับคนอื่นผม
ไม่ทราบได้" มันเป็นเรื่องส่วนตัวกับผมจะทำ
ได้โดยไม่มีคนดูผมเห็นครับ"

"เอ็ง!" คำพูดทำให้ผมขึ้น
"แต่บอกเรื่องอื้ออึง นี่ก็เกินพระธาน
อื้ออึงแล้ว" การที่เก๊าะเขียนจดหมายเรื่อง
ทูตฯไปลงหนังสือพิมพ์ก็เพราะผมเก็บใจไม่
ทนไม่ไว้รับเลือกใจไปไหนแล้ว"

ครูทิ่มผมมันมีปากแถมแถม.
"...อันอันว่าดูประต๋องก็งอนเก๊าะออกนอก
น้า ให้ว่าเสียอย่างเก๊าะจะมาพามาพามา
เก๊าะอ้งจะน้าได้"

"เอม ของใจจะความจริงใจอ้งผม" ครู
ทิ่มผมอ้งใจจะจริงใจ

"เอม ว่าไป" นาเอาบอกก็แสดงประต๋อง

"...ตลอดระยะเวลาที่นายอำเภอ
ย้ายมาอยู่ ที่ ๒ ปีเศษแล้ว, ท่านไม่
เคยไปเห็นสภาพของบ้านนาหลวงด้วย
ตนเองเลยใช่หรือครับ?"

นายอำเภอขึ้นอึ้ง

"...ผมจึงขอเรียนว่า ถ้าท่าน

นายอำเภอไปดูแล้ว ะมอง ที่สภาพ
ของโรงเรียนที่ผมสอนอยู่ นั้น ก็อีก
เกือบ ผมมองดูแล้วไม่น่าจะเรียกว่า
โรงเรียนไทยเลย เพราะว่าหลังคาไปพลวง
ผ่าซีกตะแคง และพื้นห้องเรียนก็ค้ำพื้น
คิงคิง เรายังเองไม่ได้ให้ผมก็ทวน
ถามถึง บ้านของผมอย่างนั้นหรือ
ครับ?"

ครูทิ่มหัวผมว่าผมจะพูด

"...ผมอย่ามาสอนท่านให้หายเหี้ย

แล้ว คงแต่บอกมาเลือกคงครั้งก่อน
ผู้แทน ท่านไปทักในขณะก็ไปหาเสียง
กับชาวบ้านนั่น ไร่ปลูกว่าแล้ว
โรงเรียนให้ผม, ะระดณณ ที่ไปหมู่

บ้านนาหลวงนี้ ไร่ระดณณ ก็โดยสาราเคิน
โย่งกันให้, แต่แล้วก็ไม่ปรากฏว่า
มีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นเลยมาก คำพูดของ
เขา พวกผมคงทนอยู่คนเดียว

คามนาระของนาร (ฮามค่อนมา ๔๐)

เรื่องสั้น-สั้นการเมือง สัปดาบทวีตสัปดาบทวีต

ของ "กาบดล"

เขาทนมองดูแผ่นป้าย
อันเล็ก ๆ นั้นเพื่อความแน่ใจแล้วจึง
ก้าวไปข้างใน บนยกพื้นภายในห้อง
นั้นชายชาวหนึ่งนั่งก้มลงนอน ใจอยู่กับ
หนังสือในมือ แกก้นมานองดูมือ
เขาปรากฏตัวเข้าไป เขาจึงเอ่ยถาม
ขึ้นทันที.

"พอคุณใจใหม่คือหมอกที่เขี้ยว
เรียกกันว่าหมอกเทา"

"ถูกแล้ว คุณ จันคือหมอกเขี้ยว"

แกตอบพลางวางหนังสือไม่ลง หัน
ตัวมาทางเขาสลัวเขี้ยวเขี้ยวให้.

"ผมอยากจะให้ผมช่วยตรวจดู
ขบวนการและแนวชีวิตของผม" เขาพูด
หมองสร้อยหนา "วันนี้งานวัน
หยุดพักของผมอันนี้"

"ผมชื่อเกริกครับ" เขาแนะนำตัว

เอง "ผมช่วยกรุณาให้คุณเป็นพินชม
ไมได้หรือครับ"

"เอาไวพจน์มาใหม่" คุณเกริก

หมองสร้อยหนาหนัก เกือบตลอดวันอยู่

ทุกวัน จึงจำเป็นต้องมีพักให้สบาย
สักวันหนึ่ง มีอันเป็นวันธรรมดาคนก็มา
กันนั่นแหละ" แกอธิบาย.

"กรุณาผมเป็นพิเคสสักคนละ
ครับ พอ" เขาวิ่งว่อน "ผมไม่ใช่
คนงัดพริก ต้องเดินทางมาไกล จึงไม่
ทราบว่าเป็นวันหยุดของหมอ ผมก็เคย
ข่าวเล่าถึงความสามารถของหมอ จึง
รู้สึกสำนึกเกินทางมา ถ้าหมอไม่กรุณา
ผมคงเสียเที่ยวเปล่า"

หมอซาวหัวเราะค่อย ๆ "อ้อ น
ไม่ใช่เช่นงัดพริกหรือกระไร ถ้าถึง
เขาละ หมอจะไม่ให้เสียสัปดาห์
ต้องเดินทางไกลมา แต่ไม่ใช่ระมา
ลงภูมิของผมนะ"

หมอกเทา

"ผมได้ข่าวว่าหมอกเขี้ยว นึกอยากมาให้คุณบ้าง" เขาคอยไม่ตรง
คำถาม.

หมอเหลือบตาขึ้นดูเขานึกหนึ่งแล้วก็มีได้พูดว่ากระไร นอกจากขอให้
เขาสลัวมือให้แก. หลังจากก็ให้พิพินพินพินพินแล้ว ถ้ามานั่นว่า.

"คุณเกริกใจว่าผมในชีวิตไปไหนทางไหน" คุณเกริก

เขามองเล็งหน้าผมน้อยคอยแล้ว "ผมเกริกใจว่าเขากองการเมืองกับ
ผมระสมกับผม"

"ใช่" หมอพูดตามเหมือนปกติไป.

"ทำไมครับ" เกริกถาม "ผมระให้กับผมระสมความคงใจใหม่"

หมอสลัวสร้อยหนา "คุณจะเป็นนักการเมือง" แกพิพินพินพินพิน

ถกถามเข่าว่า "คุณเกริก คุณเชื่อผมไหม"

"ถ้าไม่เชื่อผมคงไม่กล้าที่จะเดินทางมาไกลเช่นนี้หรือครับหมอ" เขา

คอยอึ้ง.

"ถ้าใช่ หมอขออภัยว่าอย่าเล่นการเมือง" แกพูดเสียงพลก "คุณ

จะเป็นนักการเมืองไม่ใช่"

"เอ๊ะ! ถ้าไม่ใช่ครับหมอ" เขากล่าว.

"เขาละผมมา เชื่อผมกับแล้วกัน" แกย้ำ.

(ฮามค่อนมา ๓๕)

ไออิชิโร ฟูจิตา

รัฐมนตรีต่างประเทศญี่ปุ่น.

บุรุษจอมยุทธ์ พลประโยชน์
ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม บุรุษผู้ยอม
เสียสละบงได้อำนาจใหญ่ จากกิจ
การอันมั่นคงของ ๑๘๔ ปีชีวิต เพื่อ
รับตำแหน่งรัฐมนตรีในขณะภาวะ
การเมืองของประเทศ กำลังซบเซา
เข้าสู่ความปรกติได้ไม่กี่ปี.

บุรุษผู้เกิด ไออิชิโร ฟูจิตา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ
ของญี่ปุ่น.

ฟูจิตาเกิดเมื่อ ค.ศ. ๑๘๘๔
ณ เมืองโกโงโง เป็นบุตรคนกลาง
ของพวดยศกรใหญ่คนหนึ่ง ผู้มีชื่อว่า
“**มารุซุ ฟูจิตา**” (แปลจากภาษาญี่ปุ่น
แปลว่า) ซึ่งทำงานอยู่ในโรงงาน
เหล็กอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เมื่อเด็กฟู
จิตามิ่วย่างบงไม่ได้อ่านหนังสือ
เขาเขียนหนังสือด้วยตัวเขาเอง
โดยคิดค้นตัวอักษรขึ้นมาเอง
กลายกัน ภายหลังเมื่อได้รับการศึกษา
พหุบาลจึงเริ่มปรกติ อิดาจึงได้ส่ง
ออกให้เข้ารับการศึกษายศกรรม และ
อุตสาหกรรมในประเทศต่าง ๆ ทั้งยุโรป
เอเชีย, สหรัฐอเมริกา และแคนาดา.

ผลจากการเดินทาง รอบโลกครั้ง
นี้ ทำให้ฟูจิตาถวิลมาสู่การเขียนด้วย
แท่งปาก และ เกรขรเขียนด้วยปาก
และวิธี จากนี้ อันเป็นโรงงานผลิตเครื่อง
เขียนด้วยปาก, ของญี่ปุ่น อันเป็นแท่ง
ปาก. โดยเขาเข้ารับการตำแหน่งประ
สานการเขียนเกรขรที่ขณะนั้นฟูจิตา
มีอาชีพเขียนด้วยปาก.

และเมื่อถึงกลางประเทศหลังเริ่ม โลก
การมาถึงในบั้นปลาย ฟูจิตาได้ก่อตั้งบริษัท
ผลิตไม้เกรขรโกโงโงโง และเริ่มขายไปประเทศ
และตลาดไม้เกรขรจากโรงงานผลิต แต่ต้อง
เคียดใจขึ้นกับนักเขียน. ในฐานะประธานกรรมการ
เขียนเกรขร เขาได้ให้รับนักเขียนไว้ ด้วย
หวังว่าเมื่อต่อไปโดยไม่มีวันหมด.

ด้วยความช่วยเหลือและเงินได้ตั้งการค้น
หาผลิตภัณฑ์, ถูกหาพบเห็น ทั้งจากผลงานของ
บริษัทตัวเอง และทั้งจากผลงานของบริษัทอื่น
นอกนี้ ฟูจิตาได้เขียนเป็นคอลัมน์สั้นขึ้น
บนหนังสือพิมพ์รายวันชื่อ “**นิตยสาร**” ซึ่งเมื่อ
ปี ค.ศ. ๑๙๑๐ ในที่สุด นอกเหนือจาก ฟูจิตา
มารุซุยังมีเพื่อนและลูกศิษย์ต่าง ๆ
เกือบ ๓๐๐ บริษัทแล้ว. เขาจึงได้เริ่มเขียน
ประธานกรรมการของอุตสาหกรรม และการศึกษา
การเกษตรโคโงโง โกลดจนเหลือการค้นและอุตสาหกรรม
ของประเทศญี่ปุ่น อันเป็นต้นกำเนิด
ให้ฟูจิตาถึงกับ ถึงสับสนกับตัวเอง.

ฟูจิตา เบนตัวชีวิตเข้ามา
พินิจพิจารณาการเมือง เมื่อสมัยสงคราม
โลกครั้งที่สอง โดยเข้ารับตำแหน่งที่
ปรึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ทหารเรือในขณะนั้น และให้รู้จักกับ
“**ฮิโตะชิมา**” นายกรัฐมนตรี (ในเวลา
นั้นเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพ
ณิชย์และอุตสาหกรรม) เป็นอย่างใกล้ชิด.
จนกระทั่งครั้งหนึ่งได้เคยร่วมความคิด
เห็นแก่กันพลเอกโทจิ ประมุขรัฐ
บาลสูงสุดสงครามนั้นเขียนว่า “**จะทำการ
สงครามตลอดไปจนสิ้นยุค**” อย่าง
แข็งขัน.

ด้วยความสนิทสนมอันลึกซึ้งนั้น
แม้แต่การกระทำนั้น เมื่อคิชิโกะเป็น
นายกรัฐมนตรี พร้อมกับประกาศต่อโลก
ว่า เรือเดินสมุทร “**การทูตเคมรุจิ**”
เป็นแกนสำคัญของการบริหารประเทศ.
ตลอดการให้คำวิจารณ์ ถึงประธานา
ธิบดีไอโซฮะฮะโร แห่งสหรัฐอเมริกา
ว่า ญี่ปุ่นจะร่วมมือกับอำนาจสังคมน
ลัทธิ และเพิ่มพลังระบอบการ
จัดของชาวเอเชีย (อ่านต่อหน้า ๔๓)

กระตือรือร้นพวกคอมมิวนิสต์ปลูกเป็นระบอบสันดาน
ทหารเหล่านี้มิได้มีการจำกัดอายุ
มิตั้งแต่ตัวเป็นต้นยังไม่หมดกลืนน้ำนม
นักปณิธานเสียจนพองแน่
จนถึงสรีระจำวนไม่น้อยปะปนอยู่

โซคคาแห่งชีวิตมนุษย์เรานี้ บางครั้งมันก็จืดจาง

เห็นได้อย่างราบเรียบและนุ่มนวล แต่บางคราวเมื่อพระพรหมท่านพิโร
ธเข้าแล้ว มันก็จะดำเนินไปอย่างกระชากกระชาก และจุดนั้นขำขันน่าหัว
เราะ ซึ่งเป็นการยากและลึกลับที่มนุษย์จะหลีกเลี่ยงเสียได้ เพราะ
เหตุนี้เองที่มนุษย์เรานั้นเรียกกันติดปากว่า “**คำเน้นขบขบของชีวิตไป
ตามเส้นทางพระพรหมลึกลับไว้**” บางครั้งแม้ว่าเราจะมีชีวิตไม่พึงปรารถนา
ในงานชิ้นนั้น แต่เราก็จำเป็นต้องยืนใจไว้ เพื่อจะแลกเปลี่ยนกับความสุข
กาย เพื่อ “**โซค**” ผู้เป็นนายเหนือหัว!

ข้าพเจ้าจึงได้วันหนึ่งนั่งรถกับพี่ชาย ของเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓
ทันตแพทย์ที่บึงนารางบุรี จ.อุตรดิตถ์ ... และเป็นจุดที่น่าจะอธิบายได้
หรือชีวิตคน เพราะจะยิ่งกว้างออกไปทำงาน ขณะนั้นข้าพเจ้าต้อง
อยู่ในสภาพว่างงานด้วย ดังนั้นจึงทำให้ข้าพเจ้าต้องคิดค้น และชวนชวน
ในการเดินทางงาน โดยมิได้คำนึงว่าเป็นการก่อกรรม-ก่อกรรม หรือก่อ
เพียงเพื่อให้เกิดความดีความชอบแต่เพียงอย่างเดียวแล้ว ... เหมือนสวรรค์ไปคร ... วันนั้นข้าพเจ้าได้ถูกพาชมจากพ่อค้า
ชาวพม่าคนหนึ่งให้ช่วยขับไล่ไปจากจังหวัด “**หลานชายไปเที่ยวที่ไหน
ซอตัวกันใหม่?**” นั่นคือคำถามประโยคแรกของคนที่พ่อค้าชาวพม่าผู้นั้น
ซึ่งนำรถยนต์มาจอดอยู่ที่ข้าง ๆ บ้านข้าพเจ้า.

ข้าพเจ้าทราบทันทีที่คำว่า “**ไปเที่ยวที่ไหนซอตัวกันใหม่?**” นั้น คงมิใช่
การไปเที่ยวซอตัวกัน และไร้ความหมายเสียทีเดียว นั่นย่อมหมายความว่า
เป็นการเที่ยวที่ก่อให้เกิด “**เงิน**” และความพลุกพล่านไปด้วยในขณะเดียวกัน
โดยมิได้อิงใจตามแต่เพียงอย่างเดียวว่ามีการก่อกรรมก่อบุญอีก ข้าพเจ้าได้
ถามออกไปอย่างเร็วว่า “**คุณลุงจะให้ผมทำงานอะไรไปไม่ทราบครับ?**” ... “**ล
ง**”
เพราะหลานชายไปช่วยขับไล่ไปส่งกลับแล้ว เพราะเคยเขาเช่าซอตัวออก
นั่นคือคำบอกของลุงนั้น ... ข้าพเจ้าก็ถามออกไปอีกในภายหลังว่า “**แต่ก็ยัง
หนักใจอยู่ครับว่า ถ้าเมืองไหนซอตัวกันใหม่ อาจมาเองโดยไม่ต้องไปเลยก็ได้อีก
ไม่ทราบครับว่าเมืองใดกำลังมีการซอตัวกันที่เมืองไหนบ้าง?**”

ในที่สุดปัญหานี้ก็ทำให้ใจของข้าพเจ้าที่ปราศจากการไป เพราะลุงไม่ได้
บอกว่า แด่และลูกชายจะร่วมเดินทางไปด้วย เป็นอันว่าข้าพเจ้าได้ตกลงรับปาก
ที่จะเป็นโซเพื่อ ให้ลุงนั้นช่วยเรา โดยไม่ได้ตกลงให้ค่าจ้างกับข้าพเจ้า ๕๐
รูป ... สอดคล้องเฉพาะหน้ากับข้าพเจ้าที่ต้องยอมรับจากงานนั้นไว้ พ.ศ.
กันนั้นในวันรุ่งขึ้น รถยนต์ที่พ่อค้าแบดส์ประจำจากนั้นเมื่อ ร.ศ. ๑๐๘๔

โตด...ตะ:กิ่งกษณ

אידיש

A sepia-toned photograph showing a village scene. In the foreground and middle ground, several traditional houses with steeply pitched, thatched roofs are visible. The houses are built on a hillside, with some appearing to be on stilts or raised platforms. The roofs are made of natural materials, possibly palm fronds or similar tropical vegetation. The houses are surrounded by dense tropical forest, with tall trees and thick foliage covering the hillside. The overall atmosphere is one of a remote, rural settlement in a tropical environment. The photograph has a slightly grainy texture and a warm, brownish tint characteristic of sepia prints.

ต่อจากหน้า ๔

๖. และเมื่อการระงับโทษต่อชาวคนจีน
ของเมืองได้จนเอาไปขายในจีนไปนอก
๓๐. การรับการเมืองจะถูกต้องไหมจนมา
ขอให้จับ...ไป...

ขอขอบคุณ และหวังว่าสองสัปดาห์
ทางนี้ ๑๐ ชั่วโมงกับที่พูดในของอัน
คุณพระศรีวิกรม์หวังกับคุณพระมงคลเทพมุนี
คำให้และขอให้เจตนา ๆ ไปในละวัน

ขอแสดงความนับถือ

อานันท์ เทพชัย
(กฤษณ์)

๑. ผมเห็นด้วย ร้องเป๋อเรนซ์
เต็ม ๆ เลยครับ.

๒. ก็ผมครับ ร้อง เป๋อไรในรอบ
วันนั้นเท่านั้น ต่อไปถ้าจะควรเลือก
คำไปแต่ด้วยจิตรับเอาใหม่ ซ้ำมาอีก
ก็ย่อมจะต้องพิจารณาและ มีการเปลี่ยน
แปลงกันไปมาตามธรรมชาติ แต่ใน
รอบ ๑๐ วันนั้นว่า เราทั้งคู่ควรเขาไป
ว่าจะแสดงความสามารถได้แค่ไหน ถูก
ไหมครับ.

๓. ข้าพเจ้าผมเอง ไม่เห็นด้วยกับ
การแขวนคอหอกครับ คุณไม่ใช่วัย
พลีไรหรือเสียเลย แบบที่สมัยน้อย
เขาใช้วิธีแขวนคอว่ากันครับ คือนั่ง
ถอยลงบนเก้าอี้ ไฟ ยังไม่เข้าครับ.

๔. ชื่นชมครับ ต้องขอบคุณคุณ
การไปก่อน แล้วหันตามพระจันทร์
ก็ย่อมมีผลตลอดไปถ้าไม่ถอนรากเขี้ยว
เสียให้หมด อันนี้คือให้ มี ๒ อย่าง
ไปนั้นคือคุณเอง เรื่องนี้เข้าไปให้
ภาวนาอยู่ประเทศนั้น ผมทราบดีว่าเป็น
ไปแต่ชื่นชมคุณ เอย่เป็นห่วงอยู่
เลยครับ ไม่เป็นไรหรอก ใครเขา
ไปวันทั้ง นอกจากพวกที่ทุ่งหญ้า
กันเท่านั้น.

๕. ได้ครับ ต้องเข้านัด
เที่ยว ที่ผมพบนักไปนั้นไม่มีใคร
ตัวที่ไปไป แต่ไปเองโดยสมัครใจ
เพราะชั่วจะลงงานเกินไปต่างหาก ครับ

เลือกเก้าอี้ต้องถอย

เปล่า! หอกครับ...เปล่า! แน่นแท้ทีเดียว เลือกเก้าอี้เป็นคนละ

ตัวกับ "เลือก" ของ "อึ้งอู๋" ที่เล่นในเวทีโทรทัศน์แต่ละเวทีครั้ง
ซึ่งคนดูกล่าวขวัญกันแซ่ไปหมด "เลือก" ของ "อึ้งอู๋" นั้นเป็น
เลือกเก้าอี้แบบเก้าอี้แนวทวย แต่เลือกเก้าอี้ผมจะพูดถึงเป็นเลือกเก้าอี้แบบ
เก้าอี้แนวการเมือง ห่างไกลกันไปตามละแบบแน่ทีเดียวครับ อันที่จริงนั้น
ผมมักจะพูดกันว่า "เลือกเก้าอี้ถอย" ตามที่ได้ยินได้ฟังกันอยู่เสมอ แต่
ผมได้มาจั่วหัวข้างบนนี้ว่า "เลือกเก้าอี้ถอย" นั้น ก็เพราะว่าเลือกเก้าอี้
ให้ถอยไปแล้วจริงจริง ถอยกรุณาไปจนเขมรนั่นทีเดียว.

จริงนะครับ ที่ผมพูดนี้เป็นความจริงจากในทันที ผมพลดแปลกไป
เสียแล้วผมก็ชักคิดถึงพระพิรุณมาคนเราเคยเห็นพนักเก้าอี้ที่อยู่กับถอย
คือมาจากถอยไปเสียเช่นนี้ มันก็ย่อมเป็นพนัก พนักเก้าอี้ที่ไปใครเล่าจะเห็น
ให้ผมเขียนถึงอย่างเท่ากันเช่นนี้เป็นไม่เสียเลย ท่านสร้างถอยกับพระพิรุณไป
บนแผ่นดินไทยก็กระชั้นแยะเป็นกันทั่ว ท่านเป็นผู้สร้างชาติตามที่วางกฎในคำ
ว่ากับมือครั้งเลือกตั้ง การก่อมหิทธิกรรมวิเศษตลอดกาลเพื่อผลของทวี
แก่คนไทยทั้งชาติ ท่านจึงวางใจหัวเข้าไปตามตามกัน ตลอดจนการอะไร
โรยป่าดงโดยไม่คิดถอยหลังไปดังๆ "เชื้อผู้นำชาติพันธุ์ไทยสถิตถอย

ความจริงนั้นเลือกเก้าอี้แก่กันชนักแล้วไม่มาจะต้องถอยไปถอยเขมรใน
เลย ผมว่าอยู่ด้วยมันไม่เมื่อไทยเราแล้วจะจากตัวเป็นไทย เรายิ่งเห็น
ข้อดีเขาว่ามา ลงอำนาจกับตัวแล้วก็คิดถอยไม่ถอยก็คิด เหลือเมื่อคน
คณะรัฐประหารเขาจะร้องให้ลาออกจากนายกรัฐมนตรี แล้วก็ตั้งคณะคนอยู่
บนคนเดียว ใครจะว่าอย่างนี้เข้าหัวมันไปไร (พอจะอยู่คนเดียวของพนักหัว)
อาตมาเป็นรัฐบาลคนเดียวก็โตไม่ขึ้นไร แต่เมื่อเลือกเก้าอี้ถอยออกไปเสียเช่น
ก็ย่อมกลายเป็น "เลือกถอย" ไปอย่างไม่มีขยู่หา.

ผมคิดว่าไม่เช่นนั้นพนักก็คิดถอยเลือกเก้าอี้ ท่านนักการเมืองฝ่ายค้าน
แทบทุกท่านก็คิดถอยถอยกันขึ้น อย่างคุณคง อย่างคุณคง อย่างคุณคง อย่าง
โจระชาภิบาล (ถูกไหมครับ...คุณคง) คนเราเคยเป็นเพื่อนเกลอตลอด
กันมาแต่ไหนแต่ไร เคยเที่ยวในทกลับในรูปปรี่ด้วยอันมา เคยร่วมพิ
รมาด้วยของสหายกันเป่ยนแปลงการปกครอง เคยคบคิดกันรุกคืบกัน
ผลกันจึงก็คิดว่าทวยจะดีกว่าเมืองมาอย่างน่าดูกันขึ้น โธ่เอ๊ยถอยมา
พลีพรากจากกันเมื่อในเวลานี้เอง คือนักถอยคงจะเห็นพนักไว้รออีกก็
ได้ความได้ระใจเข้าในใจแล้ว คึกคึกไปก็แต่สะทอนสะทอนไป อย่าง
...อนิรา...เลือกเก้าอี้ถอยไปแล้ว.

พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่าง "เลือกเก้าอี้ถอย" ถอยคุณคง ถอยวงศ์
แล้ว ผมขอคิดถอยกันบ้างถึงไทยเรามีการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
ปี ๒๕๑๐ ไม่มี! ผมพลดแปลก พึงดูสงครามกันแน่แต่ที่ใดคณะนายทหารไป
เชิญตัวคุณคงมาขึ้นที่คณะรัฐบาลใหม่(เพื่อที่จะรักษาไว้)แต่คนแล้วคือมา
เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ปี ๒๕๑๑ พอดีคุณคงไปเป็นรัฐประหารจึงเข้าเคยหนึ่ง

เกือบ ผมพลดแปลกก็ให้เขาพิจารณา
เองโดยที่ทราบความยังมีผลตลอดจาก
คำแห่งนายรัฐมนตรีเลือกก็สัมพันธ์
ภาพคนทั้งสอง ถอยถอยขึ้น แน่นแน่น
ขึ้นขึ้นกับกันขึ้นขึ้นกันมาขึ้นขึ้น.

นั่นแหละครับที่ผมนึกตัวอย่างให้ฟัง
ลงกับกันแนบแนบเรียบร้อยอย่างแล้วจะห้ามไม่
ให้เขาคิดถอยถอยไป!

เมื่อเราขึ้นนั่งเก้าอี้ชาวพื้นถิ่น
พิมพ์ต่างทางพิมพ์ว่า เลือกเก้าอี้ของเรา
ยังคงพนักอยู่ในประเทศเขมร กันที่
นั้นเขาสั่งถอยถอยเก้าอี้ "เลือก"
ลงไปยังเก้าอี้ถอย เราเข้าไปโหมกไม่
ลงลงถอย เหมื่อนอยู่! ในเมืองไทยเรา
กลายเป็นเลือก ถอยขึ้นขึ้นขึ้นไป
เลย ชาวเมืองเขมรเห็นพนักเขาแล้ว
ทำพนักพนักขึ้นไว้ไปตามความถอย
ว่าจะเข้ามาเป็นพนักพนักอยู่ในเมืองเขา
ทำไม่ถอย! ไม่! (อ่านต่อหน้า ๑๓)

ជួយដល់
វិទ្យាសាស្ត្រ

ปูซาหมื่นพ่อหมื่น
น้อย ปะวะหมื่น
ต่อส่งมาบ้าน ลูก
เขียนคนไทยคน
หนึ่ง ออกปากว่า
“โอ-เก็บตัวเพิ่ม
กระจุ้ม กระจุ้ม
เอ็นดูเหลือเกิน”
เข้าพารักกักให้
มีผู้หญิงคนหนึ่ง
หรือเด็ก ๆ ปู่
ได้ตัวอีกคน รวม
ความว่า สามี
คนสุดท้ายไม่มี
คุณท้าวไปอยู่
แถวนี้ ที่เคย
หรือไปขึ้นเขาใน
ส่วเขื่อนแสนกั
พอหาความเพ
เลินประไร ให้
จากตามฟาง
มีอยู่มากในบริเวณ

[illegible]

การกระทำของคณะทหารควรมี คงเป็น
บทเรียนที่ดีที่สุด สำหรับรัฐบาลที่จะเข้ามา
บริหารราชการแผ่นดินต่อไป คงจะมีถึงประชาชน
ผู้เป็นเจ้าของประเทศ (อ่านต่อหน้าถัดไป)

202

เสียงจากสี่ห้าแปด

ตอน ๕๘

ในท่ามกลางความมืดสลัวของเวลาเที่ยงคืน เปรม บัอมทองเค็มคนเข้าโปนขอมมกเกกัน. เขามองข้ามมองขวา เพื่อจะคอยดูบ้านโรงเรียนตำรวจวิทยาคมที่ขยับเข้าโอบไว้ในเจตนาหมาย และนอกจากจะมีบ้านโรงเรียนอยู่ติดแล้ว ยังมีคอกเหลวหลังอยู่ตลอดเวลา เพราะไม่แน่ใจว่าจะมีใครคิดตามมาหาหรือไม่. เขาลงรถไปแล้วก็ต้องหลบเข้าคอกสลักหินเพราะปรากฏว่า บุรุษที่มาส่งสัณห์หนึ่งคิดตามเขามาตลอดทาง แม้จนกระทั่งลงรถแล้วก็ยังติดตามต่อไปซึ่งเขาเชื่อว่าคงเป็นสมุนนายเดิม ตัวแทนของเจ้าตัวเล็ก แต่แต่แน่นอน. เปรมหลบหลีกชายลึกลับผู้หนึ่งอยู่จนตก จึงคิดว่าคงจะหนีพ้นจากการติดตามไปได้แล้ว เขาวิ่งเรียกแท็กซี่ให้ขับไปส่งที่มกเกกัน. ลงจากรถแล้วก็ขึ้นขมคอบคุดเตลอบอยู่ในแง่มืดข้างถนนอีกครู่ใหญ่ เมื่อไม่เห็นใครตามมาจึงค่อยๆ เลี้ยวเข้าขอมมกเกกัน มองหน้าบ้านโรงเรียนตำรวจวิทยาคมต่อไป.

เปรมเดินเข้าไปประมาณ ๑๐ เส้นเศษก็ถึงตัวเลี้ยวทางโค้ง. เขามองดูทางขวามือที่พบบ้านโรงเรียนตำรวจวิทยาคมก่อนขอมมกเกกันไป. ครบข้ามโรงเรียน บ้านหลังหนึ่งยังเปิดไฟสว่าง มองออกดูตัวเขาไปก็เห็นชายเจ้าของบ้านนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะในห้องชั้นล่าง. เปรมตัดสินใจถอยถอยเพื่อถามหาบ้านกันยาเพราะเป็นทางเดียวที่จะทำได้. ชายนั้นลุกขึ้นมาที่ประตู.

เปิดหน้าต่างเล็กที่เจาะไว้ตามนอกมาว่า "ใคร"

"อโห เกดะควม. ผมนายทวนฉีกเวลาก" เปรมพูดด้วยถ้อยถ้อย "ผมมาตามบ้านพี่เพี้ยเข้ามามีพรกับ. ถ้าของเย็นนี้พี่หญิงชักคันยา. เพิ่งย้ายเข้ามาไม่ถนัดเอง."

"อ้อ, ยานั่น" ชายเจ้าของบ้านพูดตามทันแล้วจึงมือไปเปิดประตูให้หลังเล็กน้อยจนชายทวนฉีกเวลากได้ลอดเข้ามา "นั่น, พลังนั้น แถเพี้ยเข้ามามีพร"

"ขอพระคุณกรรม" เปรมรีบถามในครั้งไปอย่างนั้นเห็น เขาพบประตูรั้วโลกละเข้าน้อยอย่างนั้นหนา ขยับเข้ามามีพรไม่พ้นแสงไฟ. เขาคลำหาขมคอบคุดที่ไว้ไฟก็ไม่พบ จึงนั่งเฝ้าประตู เริ่มจากเขาเป็นกัจฉา ๆ จนกระทั่งในที่สุดไฟในท้องมือเขาก็ด่างแล้วหญิงสาวผู้หนึ่งก็ยกประตูออกมา.

"ใคร?"

เสียงนี้เปรมจำได้. เขาตอบออกไปเพียงคำเดียว กันยาถึกระวีระวาทกลมาเย็บประตู เปรมเข้าไปข้างในด้วยความอยุ่ไม่พิศมัยเมื่ออีก หญิงสาวโลกละเข้าน้อยเข้ามาแล้วก็พาเขายืนขึ้น เปรมไม่พูดอะไรมากนัก ขอตัวอาบน้ำให้ใจสบายเสียก่อน เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมงในนี้ที่ทุกขุม

เปรม บัอมทองลึงหรณ์
เหตุการณ์นี้คือคดี
ครั้งแรกที่เรือดตายในไฟ
กลีบมาหลอนอีก

ขณะนั้นเขามีสองสามแสน

มันอาจจะสูญมือได้
ถ้าหากว่า

โชคร้ายกล้มมา

เหมือนเมื่อครั้งกระนั้น

เลือกสามพรานกึ่งกลางกองแพร เข้า
มางัดในท้องนอน ซึ่งถึขยาที่นอนไว้
ให้ค่อยเรียบร้อย.

เขารับเรื่องกัวยการตามว่า.
"พี่ไปงัดในมอชโกลัน ลงใจหมา
อยู่ที่นี่ ผมนั่งไม่ร่ายละเอียดยกเลย"

กันยาโคลงคี่ระยอย่างเชื่องพ่นาย
ถอนใจแล้วพักกว่า.
"ชีวิตของพี่คงจะเจอ คุณน้าข้าง
มีอุปสรรคเลี้ยวเรื่อย ไม่เห็นแปลกใจรึ
สักที. พี่ก็เคยเสียใจไฉน ไม่รู้ว่ามี
รู้ก็เคยใจเริงเริงเจ้าขมิ้น. แก้นั้นก็ถ้าย
โหงไปตลอด."

"ท้ายโหง" เปรมมองหน้ากันยา.
หญิงสาวเล่าด้วยละเอียดยังพิงทั้ง
แต่ก็น่าจะปลาย แล้วก็พูดว่า.

"ถ้าเราคงสืบไม่ไหวหรอกว่าใคร
เป็นกนอ. พี่เชื่อว่าพี่ไปออก แต่ทั้ง
ทางพี่ออกเท่านั้น"

"เราคงรู้ตัวพี่มาอยู่" เปรม
พูดอย่างไม่ส่ายไป "พวกเราผิด
แห่ง. คาเป็นเสียประค. ตลอดนี้"

"เราคือรู้. แต่ไม่ใช่เขื่อน"
กันยาพูดแล้วถอยถอย ถอนตัวข้างเคียง
พี่อยู่ที่นี่ก็เคยคิดกันเคย. เราคง
รับทราบทางออก. แล้วเรื่องปากน้ำโพ
เรียบร้อยไหม"

เปรมนั่งเฝ้าในบัดนี้คล้ายจะท่า
ใจให้กลัก่อนจะตอบ. เขารู้สึกว่ากันยา
จะต้องมีหนทางมาก ถ้าเขาเล่าความจริง

ออกไป. แต่ความจริงนั้นไม่มีประโยชน์อะไร
อะไรก็แล้วแต่. ชายหนุ่มจึงคิด
ใจตอบว่า.

"อย่าผิดหัว. ชีวิตของเรานั้นไม่มี
พันธุ์อุปสรรคสักทีเคย"

กันยาพูดหน้าเปรมอย่างประหลาด
ใจ เพราะคำพูดเพียงสองประโยคของเขา
ทำให้เห็นภาพที่ต่างจากขมิ้นมาทันที.

"นายพรหมไม่ยอม" กันยาเค.

"ไม่ใช่ไม่ยอม. มันก็หลงเขาเลย
ทีเคย" เปรมพูดเสียงขึ้น "ไอ้สมัน
แทนเจ้าตัวเล็กมันเอิบไปทุกกับพรหม.

มันรวมทั่วกันคิดเราออก. แล้วไอ้สมันก็
ใช้มือพวกเกียเจื้อยโสมเบ้ตาม."

"พักหนึ่ง" กันยาพูดพริบตาอันจริง
ไปครู่หนึ่ง "มันหักหักกันชัดๆ พี่ไม่
โทษนายพรหม. แต่โทษไอ้สมัน."

"ถูกแล้ว. ต้องโทษไอ้สมัน. มันมี
เจตนาหักหลังมัน คอลงเราไม่ใคร่ไร
เลยเหมือนเปล่า เสียใจในตัวมันเปล่า.

ผมแทบไม่อยากจะบอกเรื่อง"

"อย่าหัก" กันยาพูดเป็นเชิงปลอบ
"เราต้องหาทางทำไปได้."

แต่เราเสียทางหมดแล้ว. ทาง
ของเราคือทางไอ้พรหม. มันไปปลอมโก
กับไอ้สมันเสียแล้ว. เราก็ต้องหาไปไม่ได้

ขมิ้นมามการเพื่องเรื่องเอก
โตม...ผิด ทูม:เริตต

อีก. ผมคิดจะเลิกค้าปิ่นเสีห. คุณมันไม่
วางรึนเลย”

“ถ้าเราไม่ค้า เราคงตายโง่”

“เรามีเงินเหลืออีกพอที่จะนอนกิน
คอกเบี้ย” เปรมตอบ “ผมว่าเราอน
กินคอกเบี้ยสักสามสี่เดือน แล้วถึงค่อย
เลิกกินไหมจะดีกว่า”

“เขาจะให้ใคร?”

“ก็สองหา. ผมเคยทราบจากไอ
วังว่า คุณแพเคยพูดกับท่านพระครู
บ่อย ๆ เรื่องหาเงินจ้ะรู้มันเหมาะกว้างโรง
เรียนคนคาบอด.”

“เขาจะให้คอกเบี้ยเท่าไร? เดี๋ยว
มันมันร้อยละ ๓๐ แล้วนะเธอ”

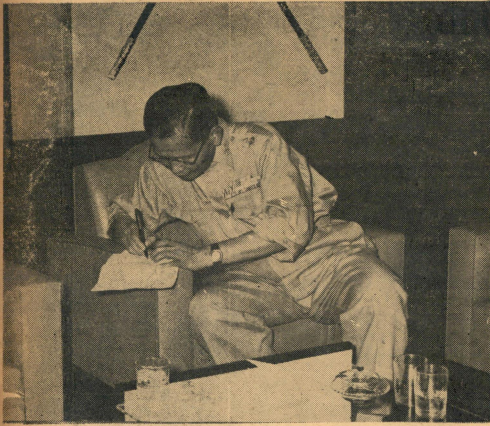
“ก็แล้วแต่หลักทรัพย์ หรือความ
ร้อนความเย็น. ถ้าหลักทรัพย์ ไม่ได้แล้ว
ร้อนมาก ๆ มันก็ตั้งร้อยละ ๓๐. เงิน
สามแสนเราจะได้อีกคอกเบี้ยถึงเดือนละสาม
หมื่น. แล้วถ้าเราเอาคอกสามหมื่นไป
ออกคอกอีกร้อยละ ๓๐ เราก็จะได้คอก
อีกเดือนละสามหมื่น. ที่นั่นถ้าเราคอกสาม
หมื่นไปออกคอกอีกร้อยละ ๓๐ เราก็จะได้
คอกเพิ่มขึ้นอีกเดือนละสามหมื่น. รวม
คอกทั้งหมดเราจะได้อีกสามหมื่นสามหมื่น
สามร้อยคอกเดือน. จากเงินต้นสามแสน
ของเรา. เราออกคอกเพียงสามเดือนก็
ได้เงินออกสามหมื่นสามหมื่น. ผมว่าหากิน
กบคอกเบี้ยก็ไม่ได้. ไม่ต้องทำอะไร.
มันง่าย ๆ ดีกว่าจ้ะไหมจ้ะ.”

“ก็ไม่ได้มันเปรม. อย่างเราสอง
คน มีรายได้อีกคอกเบี้ยเดือนละสาม
หมื่นสามพันสามร้อย มันก็กินไม่หมด
อยู่แล้ว. เราใช้เพียงเศษสามพันสาม
ร้อยเอา สาม หมื่นไป ออกคอก คอไป.
สักปีเดียวก็จะได้เงินออกสี่แสนกว่ารวม
เงินต้นอย่างนั้น. เราก็จะมีถึงราวเจ็ด
แสน. ในปีที่สองเราออกคอกจากเจ็ด
แสน. ถ้าจะได้ออกถึงเดือนละเจ็ดหมื่น.
กบคอกมันจะทวีขึ้น (อ่านต่อหน้า ๓๓)

เปรมเล่าถึงความผิดหวัง
ซึ่งทำให้กินยา
ประพวันใจ

ภาพประกอบโดยนิมิต “พนม”

จอมพลถนอม ชนกันต์ผู้บัญชาการทหารบกกำลังแต่งจดหมายในสำนักงาน

เบื้องหลังแห่งป่า

การปิดอำเภอบาง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม เดินทางออกจากทำเนียบหลังจากร่างนโยบายปิดอำเภอบาง

การยึดอำนาจของฝ่ายทหารเมื่อคืนวันที่ ๑๖ กันยายน เป็นการกระทำที่ผู้บัญชาการทหารบกชื่อว่า ได้มีเวลาเตรียมตัวเพียง ๒ ชั่วโมงเท่านั้นและจะไม่กระทำเสียได้ เพราะเหตุว่าไม่เชิงกระทำการเสียก่อนแล้ว ฝ่ายทหารของนายพลก็วางเอกเอา คริยานนท์ก็ระดมกองประเทศและจับกุมคณะทหารเสียก่อน.

คงจำกันได้ว่า วันที่ ๑๖ นั้นผู้บัญชาการทหารบกให้โทรว่า ระดมประชุมกันที่หอประชุมทหารบก ทันทีส่วนทุกเวลาเวลา ๑๑.๐๐ น. จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีจะมาเข้าประชุมด้วย ที่ประชุมจะรู้กันที่ว่าจอมพลแปลก ระวังออก ตามคำเรียกร้องของคณะทหาร ซึ่งตั้งไปเมื่อสัปดาห์ก่อนหรือไม่ แต่พอตกตอนสาย แทนที่จะมีการประชุมที่หอประชุมทหารบก พวกคณะทหารก็มาประชุมกันที่ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ตามคำเชิญของจอมพลแปลก พิบูลสงครามซึ่งเกรงใจว่า จอมพล ป. ขึ้นไปประชุมที่หอประชุมทหารบก ระวังพวกคณะทหารจะจับกุมจอมพลไปเป็นประกันก็อาจทำได้ ก็ทำจอมพลแปลกไปหาพวกจอมพลคนอื่น ๆ จอมพลแปลกก็ย้ายไปยังที่คณะทหารมาประชุมที่เนืองทำซึ่งคณะทหารกับจอมพล เพราะไม่มีอีกก็จับจอมพล.

ในที่ประชุมนี้นายพลเผ่าไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย แต่ได้ยืนเฝ้าออก

จากที่นั้นขอจับตัวกรมตำรวจตามที่คณะทหารยื่นคำขาดมา จอมพลแปลกแจ้งให้คณะทหารทราบว่า นายพลเผ่าจะงดตำแหน่งรัฐมนตรีมหาดไทยและขอให้ออกจากราชการไปพลางเป็นอันขาดแทน กับคณะรัฐมนตรีขอออกทั้งหมดคณะแล้ว จอมพลแปลก แจ้งว่าถ้าเป็นกรมความมั่นคงเกี่ยวกับของคณะทหารแล้วจอมพลจะแต่งตั้งรัฐมนตรีใหม่เอง จอมพลแปลกขอให้เห็นใจ ถ้านายกรัฐมนตรียกออก ต้องคงนายใหม่ซึ่งจอมพลก็คิดว่าคณะทหารจะคงจอมพลอีก แต่เป็นการยุ่งยากก็ต้องทรงพระกรุณาแต่งตั้ง ต้องขอความไว้วางใจจากสภาคณะเลือกประธานองประธานยังขาดโดยใช้เหตุ จึงขอให้เห็นเรื่องในครอบครัว แก่ใจตนเองดีกว่า แต่คณะทหารได้เอียงว่า ให้จอมพลแปลกลาออกตามวิธีทางรัฐธรรมนูญเสียก่อน จอมพลแปลกลงมายืนเฝ้าอยู่ไป และจอมพลถนอมบอกว่า ต้องเข้าไปเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเวลา ๑๑.-๐๐ น. ครั้นเวลาที่นี้จึงขอติดคณะทหารว่า คำตอบเกิดขึ้นให้มาฟังจนพฤษ (ที่ ๑๖) ที่ทำเนียบใหม่.

ในขณะที่ยอมพลถนอมที่หน่วยคณะทหารไว้ที่ท่าเนียบอยู่นั้น นายพลเผ่าพร้อมด้วยอัครราชทูตและส.ส. สมาชิกพรรคการเมืองอื่น ๆ ก็ไปเปิดประชุมเรื่องอื่นที่โรงแรมเซาท์วูด นายพลเผ่าก็กล่าวถึงที่ประชุมถ้าตนกแผนการอีกอำนาจพระนครคือ.

19

วาทะเป็นศึก

ชั่วคราวชุดบทพจน์ สารสิน เป็น
นายกรัฐมนตรี ได้หยิบยกขึ้นด
การพิจารณาแก้ไขโดยวิธีอันดีคือ
ร่างพ.ร.บ.เลือกตั้งฯ ซึ่งกระทรวง
มหาดไทย ได้เป็นผู้พิจารณาแก้ไข
เพื่อที่จะให้มีการเลือกตั้งครั้งใหม่
ทำกันใน ๓ เดือนข้างหน้า แต่แล้ว
ความคิดเห็นในการแก้ไข หลักการ
ใหญ่ของกระทรวงมหาดไทย ที่จะ
ให้มีการแบ่งเขตการเลือกตั้งนั้น ก็
ยังเป็นอันไม่ไป โดยที่ประชาชน
หนังสือพิมพ์ และสมาชิกประเภท
๒ ไม่เห็นด้วย เสียงของหนังสือพิมพ์
ได้คัดค้านการแก้ไข พ.ร.บ. เลือก
ตั้งมาแต่ต้นแล้วว่า สภาประเภท
๒นี้ ไม่ควรจะไปแก้ไขกฎหมาย
ให้ประชาชนเห็นไปว่า คณะทหาร
ที่ทำการยึดอำนาจ จากรัฐบาลเก่า
จะมีแผนการบีบบังคับการปกครอง
ทางการเมืองกล่าวคือ แก้กฎหมาย
เลือกตั้งเพื่อให้ส.ส. ฝ่ายสนับสนุน
ทหารเข้ามาในสภาหลายๆ หรือพูด
กันง่าย ๆ ก็คือทำให้แก่พรรคสห
ภูมิต่อเลือกตั้งเข้ามาหลายๆ ทั้งๆ
ที่เดี๋ยวนี้ก็จะไม่มีใครรักกันกับ รัฐ
บาลแล้วทำไมอำนาจ ขยับด้วยประ
ชาชนเพื่อขจัดทางการเมืองการเลือกตั้ง จน
เกิดการสลับพรรคในสมัชชานั้น กระ
ทั่งลงมติเลือกกันด้วยกำลังทหาร ทั้ง
นักเป็นท.ร.กันอยู่ แล้วว่า การเลือก
ตั้งครั้งนี้แล้วทำให้ประชาชน เจ็บช้ำ
น้ำใจเพียงใด เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาล
ใหม่จะแก้ไขกฎหมาย เลือกตั้ง
ในทันทีก็เป็นพิการหาเปล่าๆ

ท.ประภาสฯ ให้เหตุผลในการแก้ไข
กฎหมายเลือกตั้งครั้งนี้ว่า เพื่อให้
ข้อครหาในการเลือกตั้ง หกไปเพราะ
การเลือกตั้งครั้งแล้วเกิดการสลับ
สมมุติชนขึ้นที่ประชาชนซึ่งจำนวนมาก
เมื่อเป็นเช่นนี้ ในฐานะที่เข้ามาเรียก
แห่งรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาด
ไทย ซึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อการเลือก
ตั้งที่ระงับใน ๓ เดือนนี้ด้วยก็ทำเป็น
ที่จะต้องหาทางขจัดข้อครหา และ
ความสลับพรรคทุกวิถีทาง จึงให้
แบ่งเขตขึ้น เพื่อให้เป็นการง่ายแก่
การควบคุมและยังลดความเสียหาย
แก่ส่วนรวมขึ้น โดยเฉพาะเหล่าอัน
พลกิตเคยปรากฏออกมา ในบริเวณ

หน่วยเลือกตั้ง และข้าราชการ, ทำ
รวกช้อยเข้าไปสนับสนุนผู้สมัครเลือก
ตั้งที่ใหญ่โดยเปิดเผย ความนี้ก็จะ
ไกลยาวลงโดยสิ้นเชิง. เจกนาของ
พล ท.ประภาสฯ ที่ได้แสดงคามมี
สุกใสในการแก้ปัญหา และไม่มีม
อภิก ที่ช่วยพรรคการเมืองก็คือ
พล ท.ประภาส. ที่ประกาศถวายสัต
ถ้าการเลือกตั้งครั้งใหม่สลับพรรค มิใช่ว่า
ไว้นางและปฏิเสธ อย่างที่เคยเรียกว่า
ไม่ได้แก้กฎหมายเพื่อพรรคสหภูมิเลย
เพราะไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับ

ได้ว่ามีสิ่งบางอย่าง ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่
การเลือกตั้งไปอีกข้อหนึ่งคือ...ผู้รักมาก
หาข้อดีที่แต่ละคนไปปฏิบัติตาม วัตถุประสงค์
ปล่อยให้ความสามารถของคนอื่น...ตลอดจน
อันยากแก่ใจ แม้วิธีที่หนึ่งเมื่อเลือกตั้งนี้ จึง
จะ...โดยเหตุผลแล้ว เราควรจะพิจารณา
ในข้อเท็จจริงที่ว่าเหตุที่ทำให้การเลือกตั้งต้อง
สลับพรรคในสมมุติชนมาจะอะไร มาจากกฎหมาย
หรือมาจากผู้รักกฎหมายที่ไม่ปฏิบัติ ตามส
ถาโว ที่เมื่อผู้รักกฎหมายไม่ได้ปฏิบัติตาม
กฎหมายที่วางไว้แล้ว เราจะมีแก้ไขกฎหมาย
กันมันก็ไม่ถูกต้อง คล้ายกับว่า เราเอาไปอยู่ที่
ส่วนนั้นเอง หรือเหตุที่มักจะคิดกันว่าไม่ได้ดี ใน
คำพูดก็จริงแล้ว และหากว่าจะมีการแก้
กันก็ควรแก้ ในเมื่อสภาได้เลือกสมาชิกเข้ามา
เลือกตั้ง ใครจะว่ากันจะสมควร ถ้าจะแก้ก็ควร
แก้ ในปัญหา การเลือกตั้งครั้งนี้

ถ้าจะแก้กฎหมายพรรค พ.ร.บ.เลือกตั้ง
1.การที่จะแบ่งเขตให้พรรคเลือกตั้งครั้งนี้ ได้เป็น
ไปโดยชอบด้วยวิธีแห่งการปกครอง ตามระบบ
ประชาธิปไตย ด้วยการให้สิทธิให้เสียที่ถูกต้อง
แล้วรัฐบาลที่ทำการกระทรวงมหาดไทย อาจจะ

ปัญหาเรื่องนี้ได้นำเข้าสู่การหารือ
ชาวเลียงคนนั้น ที่ว่าควรแก้ไข
โดยให้นำเข้าไปทวิธิ ในที่ประชุม
ประเภท ๒ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

ซึ่งก็ยังไม่เห็น.

พูดถึงเรื่องแล้วก็เป็นเรื่อง ที่น่า
เห็นในแง่รัฐมนรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยอยู่มาที่เดียว เพราะว่าเป็นผู้มี
เจกนาอยู่ เท่าที่ให้ความรู้สึก
ของพล.ท.ประภาสฯ ว่าเรื่อง รัฐมน
รีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วก็
เห็นว่ามีเจกนาอยู่เหมือนกันพอ

ค่ายเลียดำหัวหินอันเป็นคตคกรีกโครมขณะนั้นเป็นชื่อซึ่งคนมาตั้งขึ้น
ความแ่งกัถ์เทียมหาญคนบ้ดลอกเอาวากาภยณกรักังสัน

เปรสส

ตลกร้ายเพอร์เรอ

เมื่อ วันอาทิตย์ที่ ๒๕

กันยายน คณเด้ารจอนมี พลดำ
วางจั่วอสนีย์ อังกมล ผู้บังคับ
การกองปราบปรามปทุมวัน นายพล
จั่ว จักร หนูนกัถ์ ผู้บังคับการ
ตำรวจภูธร นายพลจั่วผาต คง
สมิต ผู้บังคับการตำรวจยานเกราะ,
พลตำรวจโทนคร สุวันชัยผู้บังคับ
การค่ายเนรศวรหัวหิน และ พ.ท.
พิชัย วรดิถก เลขาธิการกรมคำ
วางได้เชิญหนังสือพิมพ์ ทุกฉบับที่
หอประชุมกรมตำรวจ วังปารุสกวัน
เพื่อชี้แจงความถึกลับ ของค่ายเน
รศวร ซึ่งถูกหนังสือพิมพ์ ลงว่าเป็น

ค่ายสุคตยาเส็ดคำและจะคิดแข่งเมือง
กับคณะทหาร ซึ่งทำการบี้อำนาจ
การปกครองเมื่อ ๑๗ กันยายน ๒๕๐๐
นายพลตำรวจจั่ว อสนีย์ อัง
กมล กล่าวว่า "ผมได้รับคำสั่งจากท่าน
อธิบดีกรมตำรวจสั่งให้ไปสืบสวนความ
จริงว่าตำรวจค่ายเนรศวร กองพันเสือ
คำจะเข้ามือคตคกรีกโครมทำการบี้อำนาจ
การปกครองจริง ตามข่าวหนังสือพิมพ์
หรือไม่. ในชั้นนี้ผมจะขอชี้แจงว่าผม
เป็นคณเด้ารจอนชอบสวนคณ ให้ชาว
หนังสือพิมพ์พอง คือนายบัต วัธนาย
เตชะ นายเปือก, นายเปะ, นายบุญ
เลิศ, โกวิทหรืออะไรก็หลายชื่อ ผม

จะขอเล่ารายละเอียดว่าผม ๆ นี้มีอะไร
ทำให้สงสัยว่า สดไม่คตคกรีกโครมแล้ว
คือเขาว่า เขาเป็นตำรวจค่ายเนรศวร
สมัครเป็น ๔ วันก็ถูกส่งเข้าบ้. ผมทราบ
ว่าตำรวจที่จะสมัคร เขาคำนเนรศวรได้
ต้องจำมีชนบัต ๑ เชี่ยนคน แต่ผมลอง
ให้นายบัตเขียนลายมือดู ลายมือเลวกว่า
คนขายขนมประมาณ ๕ เลี่ยนก็ แต่ข้อนี้ผม
คิดไปเสียว่า ตำรวจค่ายเนรศวรนั้น
เขาว่า เขาคิดเอาไปจากคนเลว ๆ ไม่
คิดถึงอย่างอื่น. ผมคิดว่าได้ถูกคณหา
ความว่าค่ายนี้ต้องการคนเลวๆ ไปขาย
บัตจึงหลอกละไปได้ ผมจึงคุมเขาไว้
เพื่อลอบถนาคไป วันทีรับเขามา

ชาติก่อนคงเป็นซุกก.

ควบคุม คือนันท์ ๒๒ กันยายน.

พอเขาเข้ามาในวังปารุสกวันเขาก็
บอกว่าเขาไม่เคยเข้ามากรุงเทพฯ เลย
ไหนก็เห็นเขาก็ไม่รู้จัก เมื่อพามาแล้ว
เขาก็ไปนอนกับ พ.ต.ช. บุญ พอดู
เขาถูกพาไปกองปราบพระปทุม พอได้
ไปเท่านั้น นายบัตหวนมาเตะกิดา
ว่า บ้านสาวหรือชย กองปราบหรือคณ
เท่านี้ก็จับโกหกได้ ว่าเป็นคนชั่ว
ชาวกรุงเทพฯ มาหนักหนาแล้ว.

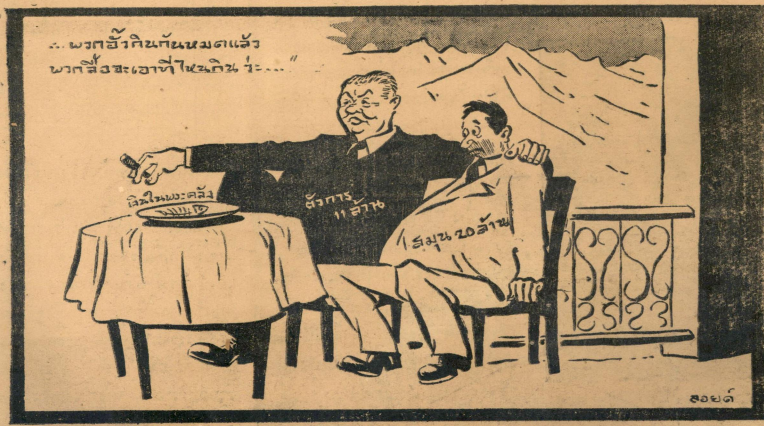
ทางบ้านตำรวจมีหลักฐาน แสดง
ว่านายบัตคนนั้นชื่อเกาะ นัยมีเขาว่า
เขาคิดจะทำพญาฯ ของศาลมาแล้ว
๕ วัะ เป็นความผิดกฏทวีป ประ
ทุฐฐานักทำทวีป ลักทวีป๕ วัะ
และวัชชโรโรก ๑ ปี ๑ เดือน เมื่อ
๑ มกราคม ๕๕ นั้นเอง คณก็ทัก
คือศาลกรุงเทพ และศาลจังหวัดพิษณุ
โลก.

นายบัตคนนั้น บ้านเดิมอยู่ลำ
ซอช ๒ ปีกามาราคณ มีผู้รู้จะ
กิดคนนั้นเสดจรวบไปลงไว้ เก็ดคน
นั้นเสดบ้มีเสดถ่านไปโรงเรียนก็ชากๆ

ທີ ๑ สุกทักลัด ของ ๑ ผู้ปกครอง
เนบไป เขาไม่ให้เสดบ้มีเสดจรวบไป
เอง ผมต้องได้กิดเขา เก็ดข้อไม่
ให้เขาเสดบ้มีเสดจรวบไป เวลานี้เขาก็ยัง
เป็นคณมีเสดบ้มีเสดจรวบไป เป็นคน
ไทย เราจับไว้ว่าโกหกหลายเรื่อง

ปกครองแล้วเป็นคนมีงูๆ ชนยเขียน
กัทหมายเขียนเขียนเขียนเขียนเขียน
แล้วส่งไประดัณถึงคณอง ยางกิดา
เนลายมือของผู้นอง ชื่อรัตนารณ
บั้ง สุทธิบั้ง ผมดูลายมือแล้ว ทุ
กัยคาเป่ากัทบิได้ เพราะลองให้
เขียนหนังสือแล้ว กฏูโกกัทบิ

ระหว่างอยู่คุกผม ในระดัณ
สวนผมให้เขากินอาหาร เขาทำ
ปฏีเสดแล้วบอกว่าเขาไม่กิน เพราะไม่
ดี เขาบอกว่ามันชัชชียพลาขคิตยา
ให้ ขาชัชชียเองไม่กินอาหารไปก็ ๑
เดือนผมก็ไม่ว่า พอวันคอง ไม่ให้
เขียนหนังสือมาจ้ง เขาถักบิ ๒ ๑ ๑
ขังแณบเล่ถักบิเคียว (ส่วนคองหน้า๕๔)

100

คนแบบนี้ในสังคมไทยมี ก็กลืนแกล้ง
เผลา... มีในเขตทหารกว่าครึ่ง
เท่านั้น ในวงเสนาธิการชั้นพลเอก
เท่านั้น... เพราะของเรากลุ่ม
มากจนว่าเลยชั้นไปก่อน โขชัย
แจ้งแสดงความไม่เห็นพ้องคัดค้าน
ชุม คอยดูเนืองแน่นเสียงจ้วบเบ
เทว่าว เหมศิริบัญชาให้เสนอ
หาวิธีรับขวัญ เพราะไปยิงคน
ในวงเลือกกันเอง แต่หา ขมิ้น
ก็ชักคกกเกรงอยู่ ไม่สรุปนะ จึง
ขอถอนตัวไม่ไปพิจารณา แต่โยสลับให้
เหมะระมัยขึ้น ข่าฟ่ายกุกก็ชนะไม่
ต้องเอาแพ้หรือว่า การที่รัฐบาล
ยอมถอนตัวนี้ ออกไปให้โทษ
ท่านผู้อ่านก็ควรทราบว่า นั่นหมายถึง
รัฐบาลไทยยอมเสียศักดิ์มาเสีย ของ
ประชาชนและเสียศักดิ์ของ ส.ส.
ประเทธนา ในวงที่ไม่เห็นด้วยก็ไม่มี
การแก้ไขนะ เลือกกัน โดยให้สภา
แต่งตั้ง แต่ทางที่ถูกต้องน่าจะหา
ชาวของรัฐบาลอยู่เพื่อผลักดันให้ก
ก็ทุจริยบ้างแล้วว่า ถูกดะประชาติ
โยชนะ มีโทษอยู่กับการทำของรัฐบาล
คนทั้งปวงก็ควร ภาวะที่เสียประชา
ของของรัฐบาล ในการกระทำของ
นั้นเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะถูกหมย
นั้น ระเทศเขาไปยังก็ใช้กับประชาชน
ทั่วประเทศ มีโทษก็ใช้กับ โควนโค
คนทั้งปวงเพราะ คนนั้นถ้าถูกหมยโค
ก็ถือได้ วิจารณ์คนที่ถือวิรยาของ
ประชาชน ถือการกระทำที่ไม่ถูก
ประชาชน ต้องแก้ด้วยกฎหมายหมย
แล้ว ไม่ใช้วิธีรับขวัญก็อยู่
ไปไม่ไป คือให้แก้ชาวของเข้า
แข็ง หรือมีวิธีอื่นๆ โชนะ ก พหิตคาม
ก็ยอมอยู่ไม่ไป เพราะเมื่อถูก
ออกมาอีก ก็ไม่ไป เพราะถูกหมย
ก็ยอมอยู่ไม่ไป เพราะเมื่อถูกหมย
นั้น "Mob Law" แต่นั่นแหละ จึง
ส่งผล นั่นเป็นการที่รัฐบาลยอมถอน
จากกฎหมายที่ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่
เห็นด้วย ไม่ไปให้เสียความ
เสียของประชาชน จึงไปเสียเสีย
ประชาชนจึงรู้ว่าผิดที่คิด ทรง
นำมากับเป็นการแสดงสติจากการ

ผมได้ตั้งใจไว้อย่างมั่นคง
 เหมือนที่เดียว ที่เจ้มน่า "ข้อคิด
 ความเห็น" เกี่ยวกับการโฆษณาซึ่ง
 คุณฯ ส่งมา และผมก็ได้คัดเลือก
 ไว้เรียบร้อยแล้ว น่าจะพิมพ์ใน
 ฉบับนี้ แต่บังเอิญบังเอิญ มีจด
 หมายด่วนสศฯ ร้อนๆ หลายฉบับ
 ส่งมาถึงมือผม ล้วนแล้วแต่จำเป็น
 จะต้องคอยให้เสร็จสิ้นไป ภายหลัง
 เก้าสิบวันเอ๊ย ในสัปดาห์ สองสัปดาห์
 ด่านนี้ทั้งนั้น ผมจึงจำต้องพับความ
 ตั้งใจประการแรกไว้เสียก่อนหันมา
 เป้าความสนใจในประการหลังขึ้น
 แทน หัวว่า, คุณฯ ที่ตั้งคาถาขอ
 คุณฝากกาสี ของคุณนั้น คงจะ
 งดงามยิ่งกับความโอเอ (แต่ไม่โอเอ) ของผมอีกสักทีความครบ
 (ขอบคณ)

ทพมาด้วยแรงซึ่งผมแนะนำก็พิมพ์ และคอยให้ข้อกับอาจารย์
 ภาวณไม่ใช่ว่าใครอื่นก็กลัวโดนทอกรับ เป็นทพมาจาก "ผู้สนใจ" ใน
 คอลัมน์ของผมนั่นเองซึ่งไม่แน่นอนเอง เราคือคุณ **ธีร พรหมพิพน** ยัย
 ใจเถื่อนไปรักกับสำนวนความของเขาได้ในบรรทัดข้างล่างต่อไปนี้แล้วครับ.
 เรือน คณตามพิ ทินพันธุ์

นายชยเชษฐาภรณ์เป็นผู้เข้ามาแก้ไขกฎหมายจดทะเบียนของสมรสในหน้าที่รับผิดชอบของกรม
ปกครองว่าให้แล้วเสร็จของตำรวจที่ศึกษาได้กรณีไว้ชื่อ เพื่อยืนยันว่าให้ถือเป็นการถูกต้อง
ทันที แต่เมื่อได้ทราบกับข้าพเจ้าว่ากำลังจะมีพิธีการของคู่สมรสกับข้าพเจ้าแล้ว หรือการคู่สมรส
ข้างล่างอาจจะเป็นการหลอกลวง ผลักดันการเปลี่ยนทะเบียนเพื่อที่จะได้ไปเสียลาอยู่มีเรื่องรับ
โทษคดีนอกข้อบัญญัติ หรือให้คดีนั้นจะถูกต้องขึ้นจึงทำให้เขาชอบคดีนั้นเข้ามาด้วย.

ในขณะที่ข้าพเจ้ามีการกระทำ ๆ ที่ทำให้ได้ทำให้ได้มาเสียอยู่เป็นระยะเดือน จนมาถึงข้อ
ผิดของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าได้พบเจอแล้วข้าพเจ้าได้แก้ไขแล้ว

[illegible]

๒. รายการปัญหาหาข้อใจ ผู้แสดงออกมาเป็นรูปที่ดูไม่พอใจแล้วก็แสดงเป็นท่อนับพูด ไม่ได้ การแสดงออกแบบท่อนับไม่ได้จะหาความดีของพวกเขา Artist ไว้ว่าต้องการจะให้เป็นไปแบบใดเพราะต่างคนต่างก็มีความคิดไม่เหมือนกัน ถ้าไม่เชื่อว่าพวก Artist มีหลายแบบให้ไปถามที่กรมศิลปากรดูสิครับ เมื่อรายการไม่พูดออกมาก็ควรจะเปลี่ยนแต่ข้อข้องใจของการเลิใหม่ ว่ารายการมีคุณค่ามันจะดีกว่า

๓. รวบรวมข้อมูลจากผู้รับทราบว่าจะได้แสวงหาทำคอบที่แน่นอนเสียก่อนจะนำ มาตามลำดับลงไปก็ได้ เพราะบางครั้งก็อาจทราบแล้วแต่ยังไม่กล้าพูด ก็ขอเป็นข้อ เสียด ว่าเนื่องจากผู้รับทราบมาแต่คนรอบคอบนี้ไป “เข้าหาก” ผู้รับทำคอบ “Saecharn” ที่ดูแลรายการ “สตรี” ที่มีผู้รับทำไป “สระพิกัด” ก็จะได้ลำดับไปของมีสาระนี้ ได้ต่อไป แต่ผู้รับทำรายการต่อไปนี้ ทั้ง ๔ รายการคนรับจะเข้าใจคือกันมีอยู่เท่าที่เห็น ได้แต่ขอเตือน ผู้รับทำไปยังมีโดยดีความหมายกับกรมการที่จะขอเป็นคดีทำต่อไป

๕. ราชการเข้เวียนก ไม่ทราบว่ามีจัดราชการหมคหนทางแล้วหรืออย่างไรจึงนำเอา
การแข่งขันหมากฮอสมาเล่นแทน ข้าจึงออกอากาศว่ามีผู้เข้จนจดหมายไปว่าเหมาะสมแล้ว.

๕. รายการปัญหาข้อนำเข้า และรายการปัญหา ๒๐ เฉพาะรายการนี้ผู้จัดกิจกรรม
จำเป็นต้องไว้ใจที่จะสมัครตอบปัญหาจะต้องเป็นผู้ที่แจ้งนามอายุ ควบคุมไว้ด้วย เฉพาะเรื่องคว
มูลนี้ผมขอจะทราบว่าถือหลักอะไรเป็นเกณฑ์ในการสมัคร ถ้าต้องการควบคุมจะต้องอย่างไร
ปฏิตุอาออกมาเมื่อเวลาที่จะไปตอบมีข้อแนะนำในการปฏิตุอาไปแสดงด้วยหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นการ

ข้อเขียนสืบเนื่องมาจากชำระและไว้ชำระในวงการที่

แพรวเสียง

שְׁחֵחֶם

อิน

๓ ๕
เกรียวกราวตกวันน

แบบ

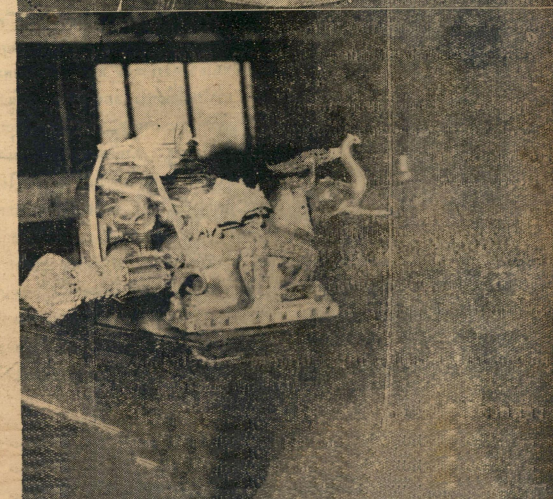
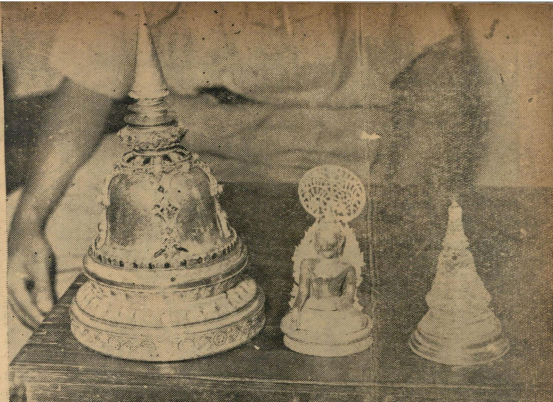
๒
เบ็ดเพช แกมกัณฑ์

[illegible]

๖. ข้าราชการไทยยุคใหม่ได้ปรับตัวเข้ากับความเป็น
องค์กรยุคใหม่เรียกว่า Pleasure based work หมายความว่า
มากเกินไปหน่อย เป็นการนำเอาการบริหารเชิงจิต
วิทยาเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น ภาวะใจดีมีความ
สำคัญคือไม่แข่งขันกัน การควบคุมความสามรถ
ไม่ได้อยู่ที่ใครจะใคร่ใจใคร่ใจ สี่เหลี่ยมที่แยกตัวไว้
มีการปรับรูปร่างไปเรื่อยๆตามใจกันแล้ว (อาจ
การปรับ ขอบเขตเป็นอาจหาญที่สนใจไป) ดังนั้นไป
ทำคดีละ ขอบเขตในการติดต่อหรือการแก้ไข
พวก หรือตัวเป็นของตัวเองแล้วแต่จะควบคุม
คณะกรรมาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องนั้นจึงจำต้องไป
สมมติไว้จากใจได้กับตัวใจได้ ไม่ควร
ตัดสินไปจากความคิดที่ ขอบเขตผู้ดูแลกัน
มาแต่เดิม

๓๕๐ พระนิพนธ์

(อ่านต่อหน้า ๕๐)

ชุดไปตำราวสมบัดิของชาติ พุทธลักษณะและของมีค่าอื่นๆประมาณค่ามิได้

งานไม้ที่ระลึกออกมาให้ประชาชนในยุคนั้นได้พบเห็น ตลอดจากที่ได้ออกความค้น
งานพระพุทธรูปในเมืองในประวัติศาสตร์ของเรากล่าวสถาปนาให้เป็นเมืองที่สมเกียรติ
เมื่อก่อนให้กลายเป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรืองไปอย่างพระมงคลมิ่งมิตรเป็นต้น ทศมาถิง
มาอีกครั้งหนึ่ง เพราะยังมีเหตุพัวพันกันมาตลอดให้พวกโจรร้ายแอบเข้าไปขโมยสมบัติ
เรื่องเลวชดเชยออกมาโดยพวกโจรนั่นเอง พวกโจรที่ร่วมมือกันลักลอบเป็นตำรวจ
าเซีย

สองกร แต่ละครรมีสถิตที่ค่านับล้านบาท ยังความค้นค้นให้แก่ชาววังทศพร
ได้พากันแต่ไปทีสถานตำรวจเพื่อคุมทาสสมบัติเหล่านั้นอย่างแน่นหนา ม.ล.ขึ้น
และกระทรวงวัฒนธรรม พร้อมด้วย นายบุญณ อินทรโลกชัย รองอธิบดีกรม
โบราณคดี แห่งกรมศิลปากร ได้ไปสำรวจมณฑลสมัตริยาใหม่กับมีความสนใจ

ากฎคือ เครื่องดนตรีพินพารณ์ของกษัตริย์โบราณ ซึ่งทำด้วยทองคำและเพชร
ประมาณค่ามิได้ ซึ่งก็ทำด้วยทองคำ พระแสงดาบสำหรับกษัตริย์และสิ่งอื่นๆ
ก็ทำทองคำประดับเพชรพลอยแพรวพราว ภายในเจดีย์ทองคำประดับเพชรนี้ มีพระ
ศกามพุทธลักษณะ นอกจากนั้นยังมีพระแก้วสีขาวบริสุทธิ์พร้อมด้วยแก้วแหวนเงิน

าวราชพรพัสธมมพาสมัตริยาชนอย่างซุกซมขึ้น เพื่อที่จะให้ทราบแน่ชัดว่า
สมบัติไหน

ภาพโดย “ดากรัง โท-สปีดาร์”

กรมหาสมบัติค่านับล้านทะลักออกที่วัดราชบูรณะ,อยุธยา รัฐมนตรีศึกษา

พระพุทธรูปทองคำงามด้อย

อีกครึ่งหนึ่งที่กรมหาสมบัติสมัย

เต็มมาแล้ว ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม
ซ่อมแซมโบราณสถานใหม่ไปทั่วยศศิลป์ใน
สมัยรัฐบาลใหม่ อยุธยาได้กลายเป็นอย่าง
ที่เกี่ยวกับราชบูรณะคือพบกรุหาค่าเจ้า
และข้าราชการอำเภอหลายคนไปโยกย้าย

กรมหาสมบัติที่วัดราชบูรณะนั้น
นครศรีอยุธยาและจังหวัดใกล้เคียงเป็นอัน
มาลาถูกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ศิลปากร นายสนิท อุบลโพธิ์ หัวหน้า
เพราะสมบัติเหล่านี้เป็นสมบัติของชาติไทย

มหาสมบัติต่างๆ เหล่านี้แท้ๆ
พลอยกันวัน แล้วแพนเงินทองนั้นมาก
จึงป่าเถื่อน แต่ที่สำคัญที่สุดนั้นคือแก้ว
พุทธรูปทองคำแบบยากปรก สว่างมาอยู่
ทองอีกมาก

คณะเจ้าหน้าที่กรมศิลปากร
มหาสมบัติเหล่านี้เป็นสมบัติของกรุงศรีอยุธยา

▲ "เจน"--อดัมสแต็ค กับเบ็ญจมาภรณ์เบ็ญจธำมณี เมื่อ
ออกตัว โหมโรงละครซันดีส์โชว์ "ถึงทีหนึ่ง"

เรื่องมีชีวิต

หนังไทยชมเขาพิลึก.

ผมจะเล่าให้ฟังเดี๋ยวนี้แล้ว
ครับ คำสำคัญที่บอกกล่าวไว้ตั้งแต่
ตอนต้นแล้วมา นั่นคือ "ยอดพิศวาท"
หนังไทยซึ่งเข้าฉายพร้อมกันถึงโรงโร
ยอื่น ๆ หนังเรื่องผมจะแยกเรื่องที
คราวพูดถึงเรื่องอื่น ๓ ประเด็น คือ ๑. ๒.
๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔.
๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔.
๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔.
๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔.
๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔.
๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔.
๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔.
๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔.
๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔.
๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ว่าโดยฝีมือการถ่ายของ "ตา
กลองหนังคนแรก" ของเมืองไทย"
ประเด็น คือ ผู้ประพันธ์นั้นชื่อว่าไม่มีชื่อของ
เขากว่าพันปีไปโลกก็เก็บมา ภาพทุกตอน
กระทำอย่างมีศิลปะและ "เล่นมุกตลก"

ไว้ไม่เชื่อกันว่า "ตาคลองหนัง" อีกหลายคนในเมืองไทยชอบเล่นมุกไป
ที่เดียว (ถ้าผมจะมากไปหน่อยก็ขออภัยด้วยนะครับ) ในเรื่องของการเล่นมุก
ตลกถึงขั้นขำขันนั้น จะเห็นได้หลายตอนเช่นตอนที่สุวิภาคนั่งรถม้าไปหา
ของเธอยู่กับที่ออกหนังในทุ่งขณะที่ยังเห็นพระธรรมวิมล สุวิภาคนั่งรถม้า
รถม้าขึ้นระ คิวรถม้าถึงปากน้ำเขากระโทกที่มี "มุกตลก" ตอนนั้นผมไปด้วย
ความอ่อนไหวและมีความขำขันมากยิ่งๆ เพิ่มความมีชีวิตชีวาขึ้นอย่างน่าประ
หลาดเหลือเกิน.

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่า "ตาคลองหนังคนแรก" พลังพลตา
ไปอย่างน่าอัศจรรย์ นั่นคือความไม่พัวพันในการใช้แสง ภาพที่ควรจะใช้มุมๆ
อีกหลายภาพจึงต้องขาดไป และเสียใจที่ภาพนั้นๆ "ตา" ไม่สู้จะน่าดูไปมาก.
ว่าโดยฝีมือการถ่ายหนัง เรื่องนี้มีผู้แสดงที่เป็นเจ้าของบทที่แท้จริงอยู่
เรื่องอยู่คือ ชวนะ คีรีบุตร, สุทิน, บัณฑิตกุล, วรรณวิมล, สุวิภาคนั่งรถม้า
ศรี ไรนประพันธ์ฯ กันนั้นผมจึงได้เทียบบทบาทของผู้แสดงเหล่านี้มากกว่าคน
อื่นๆ ทั้งหมดที่ ผมพูดถึงการแสดงนี้ขอได้โปรดทราบเสียด้วยว่า เป็นบทบาท
ของผู้แสดง ไม่ใช่บทบาทของตัวละครในขณะนั้น ซึ่งควรแยกออกเป็น
คนละประเด็นกัน ชวนะ คีรีบุตรหรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "กวางนาค" นั้น
การแสดงของเขาที่สมจริงสมอลาย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
"ชั่วฟ้าดินสลาย" คือยังใจยังอยู่ในยุคกลาง หรือไม่ว่าวิวัฒนาการใน
บทบาทของเขาขึ้นมาเลย คงเป็นชวนะ คีรีบุตร คนเดียวกันนั้นเอง สุทิน บั
ณฑิตกุล มีอยู่บ้างเป็นฉากที่ "นาง" ไปหลบหนี เห็นว่าเป็นการกระทำที่
มาจากบทเดินไปด้านซ้ายบทบาทที่ทางซ้ายเสียหมดก็ให้ แกะ (อ่านต่อหน้า ๔๑)

เมือง ให้เห็นว่ารัฐบาลปกครองมก
มหาชน ความระบอบประชาธิปไตย
อีก.

เมื่อพัก. ประกาศ "สี่ปี" จากเดวิดไฟไน
ใหญ่ในการแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งได้ถูกแก้ไข
ของคณะกรรมาธิการไปแล้วเช่นนี้ คือควรทำให้
"สี่ปี" อีกประการ ข้อความในการถอนร่างนี้
ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องขอแก้ไข ไม่ควรคัดค้าน
หรือ แสดงความคิดเห็นต่อข้อใด ประการ
จึงถูกพิจารณาที่ประชุมว่า เมื่อ "สี่ปี" ของ
ร่างแก้ไขแก้ไขใหม่จะมีร่างซึ่งจะแก้ไขกัน
อย่างไรต่อไป ปากว่าที่ประชุมไม่มี ใครคัด
ค้านต่อข้อเสนอร่างที่ประชุมได้เห็นชอบเป็นเอก
ฉันท์ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ถอนร่างไปให้

จากนั้นก็จะมีระเบียบวาระสุดท้าย คือเรื่อง
เลือกคณะกรรมาธิการประจำคณะพิเศษ
จึงมีผู้คัดค้านด้วยกัน อาทิเช่นคณะกรรมา
การ, การทหาร, การปกครอง, การเศรษฐกิจ,
การศึกษา, การต่างประเทศ, การแรงงาน
ประชุมและเปิดการอภิปรายร่างแก้ไข ขึ้น
ในการประชุมคณะกรรมาธิการ สมาชิกได้เสนอให้
กรรมการ การทหาร มีจำนวนคน ควรจะ
ลดการประชุม ๔ คน เปิดการอภิปราย
ประชุมขึ้นในคณะกรรมาธิการ.

เป็นที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งก็คือ
ว่า ในการเสนอ หรือการอภิปรายสมา
ชิกประเภทนั้นเขาไม่สนใจว่า
ทำในสภาหรือไม่ค่อยทำอะไรไปทุก
กันที่ไม่ใคร่พอใจเลย ไม่ทราบว่าจะส
อะไรกันก็ไม่ใคร่พอใจอยู่ เดิมสภา
ทุกองค์ที่ เห็นแก่จะว่าออกก็เห็น
ลงไปก็ไปทราบ เขาก็ให้ "พา" ซึ่ง
มีหน้าที่ขึ้นที่รายงานการประชุม ค
ทำหน้าที่ อย่างล่าช้าออกไปมาก
เพราะไม่ทราบว่า สมาชิกที่พูดขึ้น
อย่าพูดหรือเสนออะไรขึ้นมาแต่ละคน
เขาพูดว่าอะไรเห็นแต่ปากเปล่าๆ
เหมือนการสนทนาในสโมสร โธม
นั้นเอง ฉะนั้นถ้าหากสมาชิกไม่กร
กตก็จะไรแล้ว ถ้าพูดบ้างก็ขอ
ทำในสภาไปบ้างก็ไม่ได้พอใจน้อย
เพื่อข้าพเจ้าจะได้นำขึ้นที่ทำการ
ประชุมได้ก็จริง ฉะนั้นหากทำ
สภาได้แล้ว ทำตามสมาชิกที่เข
อยู่ก็ขอเขียนของข้าพเจ้า ว่า
ข้าพเจ้าได้ว่า หรือเขียนขึ้นที่
ไปก็ไม่ได้ ฉะนั้นจึงขอให้ทุก
ไฟไฟให้โดยคณะกรรมาธิการ ใคร
ใคร่พูด หรือรู้เรื่องว่าก็มี
หรือ

แก้ว นิรันดร์

เปเรลส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๓๓

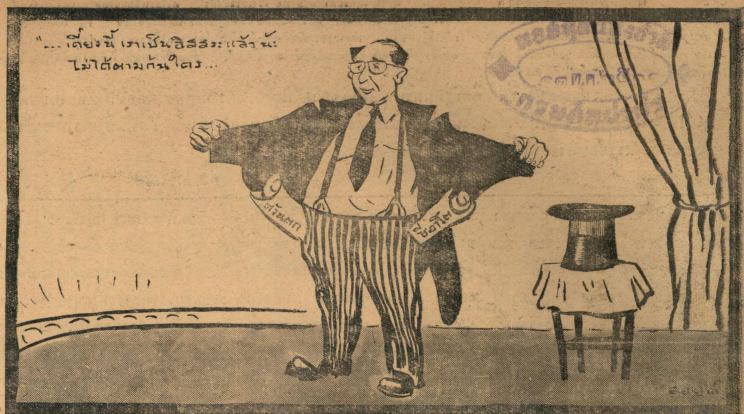
หม่อมหลวงชามเขยอกร่วมเพ่งเล็งก็หัว
 ๒-๓ วันเท่านั้น (วันที่ ๒๕)
 หม่อมหลวง กุ๊ว ลี ก้าวหม่อมหมื่น
 ชัก ๆ ความรู้ ของเขา ก็รู้ อะไรใน
 คำยามากมายนั่นละ เลื่อนมือ เรื่อง
 โค้ทกับ เรื่องเบเกอรี่ในนั้นสอส่วน
 ได้ความว่าไปพบหนังสือ ในนาเอกมา
 เรื่องอาหารว่าง เรื่องโค้ทก็เอา
 จากเคียวครุฑ ผู้ปกครองเขาเล่าว่า
 ตอนนั้นเขาถูกคุมขังในนาเอกหม่อม
 ไทโรวัน.

เมื่อมาถึงหม่อมหม่อมเอกเห็นหัว
 ๒-๓ วันเท่านั้น (วันที่ ๒๕)
 หม่อมหลวง กุ๊ว ลี ก้าวหม่อมหมื่น
 ชัก ๆ ความรู้ ของเขา ก็รู้ อะไรใน
 คำยามากมายนั่นละ เลื่อนมือ เรื่อง
 โค้ทกับ เรื่องเบเกอรี่ในนั้นสอส่วน
 ได้ความว่าไปพบหนังสือ ในนาเอกมา
 เรื่องอาหารว่าง เรื่องโค้ทก็เอา
 จากเคียวครุฑ ผู้ปกครองเขาเล่าว่า
 ตอนนั้นเขาถูกคุมขังในนาเอกหม่อม
 ไทโรวัน.

เมื่อมาถึงหม่อมหม่อมเอกเห็นหัว
 ๒-๓ วันเท่านั้น (วันที่ ๒๕)
 หม่อมหลวง กุ๊ว ลี ก้าวหม่อมหมื่น
 ชัก ๆ ความรู้ ของเขา ก็รู้ อะไรใน
 คำยามากมายนั่นละ เลื่อนมือ เรื่อง
 โค้ทกับ เรื่องเบเกอรี่ในนั้นสอส่วน
 ได้ความว่าไปพบหนังสือ ในนาเอกมา
 เรื่องอาหารว่าง เรื่องโค้ทก็เอา
 จากเคียวครุฑ ผู้ปกครองเขาเล่าว่า
 ตอนนั้นเขาถูกคุมขังในนาเอกหม่อม
 ไทโรวัน.

ทางท่านอธิบดีตำรวจก็อ้าง
 ๒-๓ วันเท่านั้น (วันที่ ๒๕)
 หม่อมหลวง กุ๊ว ลี ก้าวหม่อมหมื่น
 ชัก ๆ ความรู้ ของเขา ก็รู้ อะไรใน
 คำยามากมายนั่นละ เลื่อนมือ เรื่อง
 โค้ทกับ เรื่องเบเกอรี่ในนั้นสอส่วน
 ได้ความว่าไปพบหนังสือ ในนาเอกมา
 เรื่องอาหารว่าง เรื่องโค้ทก็เอา
 จากเคียวครุฑ ผู้ปกครองเขาเล่าว่า
 ตอนนั้นเขาถูกคุมขังในนาเอกหม่อม
 ไทโรวัน.

นายพลตำรวจตัวจิตร หนู
 ๒-๓ วันเท่านั้น (วันที่ ๒๕)
 หม่อมหลวง กุ๊ว ลี ก้าวหม่อมหมื่น
 ชัก ๆ ความรู้ ของเขา ก็รู้ อะไรใน
 คำยามากมายนั่นละ เลื่อนมือ เรื่อง
 โค้ทกับ เรื่องเบเกอรี่ในนั้นสอส่วน
 ได้ความว่าไปพบหนังสือ ในนาเอกมา
 เรื่องอาหารว่าง เรื่องโค้ทก็เอา
 จากเคียวครุฑ ผู้ปกครองเขาเล่าว่า
 ตอนนั้นเขาถูกคุมขังในนาเอกหม่อม
 ไทโรวัน.

ท่านที่เด่น (กล)ของท่านร้อยไป.

๒๕๕๖

ระบุคนมา ๔ ร.ม.ค. เผ่า-หลวงพิชิตฯ ฐเห็นและคุมตัว
 (จากข่าวภาพ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๐)

รายชื่อผู้ร่วมข่าวของอียก

กรมตำรวจใหม่ กำลังอยู่ในความนิยม
 และสนใจของประชาชนทั่วไป ในการที่จะ

ถูกกับข้าราชการความโลภมาก ๆ ในกรมตำรวจ เพื่อชิงความชอบและยศที่สั่งตั้งอยู่ในความรูสึกของประชาชนมาแต่
 ก่อน เพื่อให้ประชาชนยกย่องท่านหน้าเข้าหากันคุณเพื่อบุคคลผู้ใช้ชื่อศักดิ์ อันระบงความอยู่ไปให้ปลุกชุมไปไว้
 เราจึงหวังว่าบรรดาคนเก่า ๆ คงจะได้ผ่านพ้นไปเสีย เพราะอีกทีผ่านพ้นไปนั้น ประชาชนเองเห็นตำรวจเหมือน
 กับเห็นหมูป่าที่ถ้าถึงระดมมาก็จะเอาชีวิตก็เหว.

ก้าวใหม่ของอียกที่ประชาชนกำลังจับตามองอยู่นี้ ก็โดนเรื่องการร้องฟ้องคดี ๔ อดีต ร.ม.ค. อันมี
 ดร.ทองเปลว ชลภูมิ, จ้างรอง คาวเรือง, ทองนทร์ ภูมิพิตร และอติวิธ อุดม ซึ่งยังเป็นคดีที่มันอยู่ เพราะอียกตำรวจ
 คนเก่าคือ นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ไม่สามารถที่จะให้ความกระจ่างแจ้งแก่ประชาชนได้ มีหน้าที่ยังกล่าวไม่ตรง
 อยู่กับร่องรอยเดิมอีก ทั้งเช่นในครั้งแรกแถลงว่าโจรมาลยาบป็น แต่แล้วกลับมาให้การที่กล่าวโจรจับป็น พฤติการณ์
 เช่นนี้ประชาชนจึงพากันก็ใจแฉวงลงไปว่า ๔ อดีต ร.ม.ค.จริงจะต้องถูกตำรวจนำไปยังอย่างแน่นอน.

จึงอยู่ถึงแม้ว่าเรื่องนี้จะให้ผ่านพ้นมาหลายปีแล้วก็ตาม แต่เราจะไม่ลืมว่าบรรดาญาติมิตรของ ๔ อดีต ร.ม.ค.
 หนึ่งก็กำลังรอความเป็นธรรมอยู่ และข้อสำคัญที่สุดก็คือประชาชนทั่วไปต้องการที่จะเห็นผู้สั่งการที่จะเห็นผู้สั่งการที่จะ
 หนึ่งก็กำลังรอความเป็นธรรมอยู่ และข้อสำคัญที่สุดก็คือประชาชนทั่วไปต้องการที่จะเห็นผู้สั่งการที่จะเห็นผู้สั่งการที่จะ
 หนึ่งก็กำลังรอความเป็นธรรมอยู่ และข้อสำคัญที่สุดก็คือประชาชนทั่วไปต้องการที่จะเห็นผู้สั่งการที่จะเห็นผู้สั่งการที่จะ

ต่อไปแล้ว ในกรณีที่เกิดทุกข์ภัย
เราจะช่วยผู้ประสบภัยให้มาก

อาวุธของตำรวจค่ายนครเวทมนตร์
อะไรก็เปิดไปกว่าทหารยกเลย ขึ้น
เล็กยาว ขึ้นชิงเร็ว ขึ้นถลัน ขึ้นให้ทหาร
ไปหมดแล้ว ขึ้นไรไฟก็มอดทหารไป
๕๕๐ ของ เครื่องอาวุธและอุปกรณ์
ตำรวจค่ายนครเวทมนตร์ ให้ทหารยกไประ
กฏเกณฑ์ทหาร ๓๓๓ คันรถ.

หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ขึ้นพิมพ์

คิอ พ.ท. ไพฑูรย์ อิงตะพานวัชร ท่าน
 ผู้ไปเกาหลีมาแล้ว เป็นนายทหารฝึก
 ท้วย ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยวิสัย
 มานะ ประกอบกับอดทน กับพวก
 ผมเป็นอย่างดี ความเข้าใจและการต่อสู้
 การกระทำกระตือรือร้นเป็นไม่มีเลย ขอ
 ขอขอบคุณ”

นายพล จิตาผาด ดุงคสมิต
“ผมก็เฝ้าภาวนาว่าผมจะ โชคดีเลยเรื่องนั้น
คำว่า ‘กองพันเสือดำ’ ผมได้สอบ
ถามทั่วไปว่าใครคงชอบ แต่ไม่มีใคร
ทราบว่าใครคง ไม่เคยปรากฏว่ามีชื่อ
เราไม่ได้อีกอย่างนั้น”

ท้าวปิ่นคำบนสวรรค์ได้ทักทายความ
ต่อมอญลง ทางทหารให้ซอชิงมา
ทางท้าววรา ปรึกษากษัตริย์นครหลวง
ใครมีหน้าที่จัดการ พงศาวดาร เป็น
ใครมีหน้าที่จัดการให้เป็นนายทหารพวก
ตลกขบขัน ยมพล ใหญ่ขี้น ๓-๔คน
ให้เข้าไปในค่าย ซึ่งเจ้าพระยาหมื่น
ของคณะทหาร เมื่อถูกคนรบร้อม
ร้อยแล้วเริ่มถลกกลิ้งตัวกับ ก็ทหาร
เข้าไปช่วยการเผชิญ ยาม ทางสถานที่
ก็ให้โรจธวัชศักดิ์ ส่วนกำลังของ
ทหารไม่ให้เข้าไป คงติดอยู่หน้าค่าย
หมื่นไชยวาทย์ที่๑๕-๑๖ พอรัน
๒๐ ก็กลับ

ส่วนการคุมขัง ก็ยากเสียง
กันข้างเป็นร่องรวมคา.
ส่วนการขังดังทูล ทักคำคำ
รวมมือ ที่ไหนบ้าง คำว่าพลมัท
พูดขลุ่ยเล็กประกายโก ะรวมมัท
นาคัยพิราวดาต่อไป ส่วนที่ว่าถึง
การ ๘,๐๐๐ คนมีวิธีเก็บ ๓๕๖
คน ที่ว่าถูกกันมาก นนไม่จริงอีก
มีขึ้นใหม่”

พ.ศ.ท. นคร และ พล.ต.จ. ผาตเจ้า
ว่าไม่ทราบรายละเอียด ทราบแต่ว่า
เวลาตำรวจจะเรียกวิทยุ ยิงปืนกลไม่เข้า
ใจอะไรก็ხოไป วิทยุพลายกัจจิดคนส่งมา
ผิดให้ ขณะนั้นนายพลตำรวจตรีแล้ว
มาสอนวิชาวิทยุให้.

อย่างไรก็ดี พ.ท. พิสิษฐ วรดิ
ลก เสนาธิการกรมตำรวจ รับว่าจะ
เอารายละเอียดของเรื่องฉบับพลายมา
แจ้งใน ๒-๓ วันข้างหน้า

บิตประชุม ▲
บรรพต สหพันธ์

๖ ขาวและดำ
คืองกาหน้า ๒๔

เสียงสัญญาณไฟฟ้า ก็กลั่นเป็นภาษ
สวดแล้ว จึงภาวนาขึ้นแล้ว กระทั่ง
นั้นทุกคืนเองลงจากชาติสวรรค์อเมริกา
ขึ้นสู่นิพพานแล้ว ทั้งยังแนะนำพุทธา
วาทะขึ้น นิกัรเทศแล้วก็กลับขึ้นเพ
นวิจิตรแห่งจักรวาลไม่ไกล เกือบ
ชั่วอภินิหารหนึ่ง “ข้าไปปก” หายไป
ชั่วพระโกลธมาว่า “ไธดำไปไหน
หมกไว้” พอลกษณ์จึงถาม อัคร
ผู้พลธมาว่า “ไปถึกอ้ง” “มาซึกจะ
ดี พวกมึงให้ตายไปเลย”

[illegible]

ଶିଳ୍ପ

on 100

กันฉัตรภาพยนตร์

เ็นอ

ฉัตรแก้ว

ของ

สุวัจน์ วรดิษฐ์

ภาพยนตร์เพลง 35 มม. สี เสียง เรื่องแรกของเมืองไทย

ผู้แต่ง วงศ์กำแหง ดิब्เบื่อง ทัณท์

นักร้อง เสียงแผ่น

นางสาว ดิब्เบื่อง

เขียนคำร้อง ผู้แต่ง

คำร้อง อินทรวิจิตร, ดิब्เบื่อง ทัณท์,

ม.ร.ว. ประสิทธิ์วิจิตร, สิงห์, บุษบงศ์วิจิตร จันท,

ผู้แต่ง โรจน์ประติมา

เพลงเอก DV เพลง โดย

สมาน กาญจนผลิน, ส่วน ทวันธรรม, ไสส ไกรสิทธิ์,

สุจิน เกษารักษ์, อ. ประโยคเพลงผสม, คำร้อง อินทรวิจิตร.

ฉัตรแก้ว ฉัตรแก้ว ฉัตรแก้ว

คณะผู้สร้าง ฉัตรแก้ว ฉัตรแก้ว ฉัตรแก้ว อย่างเต็มกำลัง และ ความสามารถ
ผลจะ ดีวิเศษ หรือเลวร้ายก็ดู ขอบอภัยให้ท่านผู้ชมเป็นผู้ตัดสิน....

১৯৬৭

บุกเบิกชีวิตใหม่

เรื่องสั้น-สั้น
ต่อจากหน้า ๑๓

เอริคสันก็กระ “แต่ผมคงไปไว้
อย่างเค็กก็แล้วครับผม ขอโทษ
ที่จะรบกวนไม่ได้ ผลการครับ อ้อ!
นี่ค่าส่งมาคุณ ทอมเสียเวลาไหม”
เขายกมือไหว้พลาทอนยอมนักจ้วนวน
หนึ่งวางไว้ข้างหัวผม ลูกขึ้นพูดอีก
ว่า “โอเคละ ผมจะส่งสินค้าของผม
สักคู่สักที ผมว่าผมจะเป็นนักการ
เมืองได้ไหม ผมจะลองดู”
เขาสอบมาที่หมอชวกรอีกครั้ง
หนึ่ง ด้วยแว่นร่างอันสมบูรณ์ผมจำว่า
ศรี พร้อมด้วยผู้ติดตามอีกสองคน เมื่อ

ก้าวเข้าไปข้างในเขาพบหมอชวกรนั่งอยู่
ที่เดิมเหมือนเดิมเขามาหาคนครั้งแรกเมื่อ
เห็นภาพของหมอชวกรอย่างประหลาดใจ
เขาก็หัวเราะตามขึ้นมาว่า.

“หมอจำผมได้ไหม”
ควินเห็นแก่สันติระบะ เขาจึงนั่ง
ลงโดย ไม่รอให้แก เชื้อเชิญ และชี้ให้
ยวีรารทั้งสองนั่งถัดไปอีกทางหนึ่ง.
“ผมเอริคสันชื่อทอม ก็เคยมาหา
หมอชื่อ ๘ ขื่อนโน้น” เขาวางความ
จำได้แก “วันทีผมมาได้หมอชวกรเขานั่ง
ที่หมอชวกรทำงาน และวันนั้นก็เขานั่ง
ที่หมอชวกรเหมือนกัน ผมคงจำมา
ได้คงครบถ้วนทุกๆ เพื่อจะได้พูดกับหมอ
ได้เต็มที่”

“มีอะไรพูดกับหมอชวกรคุณ”
แกถามมาเรื่อยๆ
“มีชื่อผม” เขาหัวเราะ “หมอ
จำได้ไหมว่าวันนั้น หมอหายผมว่า
อย่างไร”

หมอพยักหน้า เขาหัวเราะมาก
ขึ้นอีก พากพูดด้วยเสียงเขาว่า “
อ้อ! ยวีราก็ หมอตำไมให้ผมเล่น
การเมืองผมว่าผมจะเป็นนักการเมือง
ไม่ได้ ใช่มั้ยละ แต่ผมไม่เชื่อหมอผม
สมัครผู้แทน ผมหนีชีวิตไปใช้ชีวิต
การเมืองตามความพอใจของผม เขียว
ผมเป็นรัฐมนตรีสักคู่สักคนหนึ่ง ผม
เคยได้ยินชื่อผมหรือเปล่า ถ้าผมชื่อ
หมอ บ้านผมก็ยังคงอยู่ก็อยู่อยู่
ข้างผม ไม่เป็นโอกาสที่จะให้ชื่อใหญ่
เป็นโตอย่างนี้ ผมคงผมมีกิจอยู่ข้างนี้
หมอไม่ถนัดเลยไปข้างระระ ในเมื่อ
เขาพากันตั้งชื่อให้ผมว่า หมอเทว
แต่ท้ายไปเพิ่มถนัดนักก็แล้ว เขา
ว่าเลิกละชื่อนี้ให้แล้วละ”
หมอมองดูเขายาวสายตาอันสงบ
จึง แก่ลงโดยที่เขาพูดมาแต่แล้วเขาก็
ยังก้มหัวเสียงนิ่งๆ

“ทำไมผมจะต้องเลิกทำว่า ทำ
ในผมจะต้องเลิกอาชีพในเมื่อผมไม่
เคยทำอีก แม้แต่เคยขึ้นผมก็ยังขึ้น
ขึ้นว่าผมไม่ได้เป็นนักการเมือง”

“หมออย่าเพิ่ง” เขาพูดหน้า
เสียงคุณ “ถ้าอย่างผมอย่างนี้ยังไม่
นักการเมืองอะไรละ”

“ท่านรัฐมนตรี” หมอยังคงพูด
เสียงเบาๆ เช่นเดิม “ก็หมอชวกร
ท่านไกลพระนคร แต่ผมก็ยังอยู่ใกล้ๆ
เหมือนกัน หมอเคยทราบไว้ว่าคุณจะเป็น
นักการเมืองไม่ได้ แต่ผมยังไม่ได้บอก
ให้หมดเปลืองไปว่า คุณจะเป็นได้เพียง
นักการเมือง นักกินเมืองหมอนักทวน
เมืองเท่านั้น เข้าใจไหม หมอไม่ได้บอก
กับคุณตรงๆ เมื่อครั้งก่อน ก็เพราะยัง
เกรงใจและคิดว่าคุณจะไม่เชื่อผม ก็ห้าม
ไม่ให้เล่นการเมือง ที่ห้ามก็เพราะผม
สงสัยว่าพวกประชาชนพลเมืองทั้งหลาย
และ ไม่อยากให้คุณมีชีวิตอยู่ท่ามกลาง

เสียงหาบแรง แต่คุณไม่เชื่อกลับลงคิด
หมอยังคงนั่งนิ่งมาเขาเขย หมอจึงตั้ง
พูดให้คุณเข้าใจ หมอคิดว่าคุณเองก็
รู้ดีได้ตัว คุณถูกประชาชนหาบแรง
แค่ไหน ประชาชนเขาไม่แรงเท่านักการเมือง
เมื่อเขาเขย่งตัวนักการเมืองกินเมือง
หรือกินเมืองเท่านั้น คุณเรียกตัว
เองว่านักการเมือง แต่คุณกลับปฏิเสธ
หรือว่าคุณไม่ได้ถูกคำถูกแรงอยู่ทุก
เมื่อเชียววัน หมอหาบคุณถูกต้อง
แล้วคุณต่างหากที่เข้าใจตัวเองผิด”

จบหนายการการเมือง
ต่อจากหน้า ๑๓

ได้หัวหน้าที่ตำรวจโดยเรียบร้อย ต่อจาก
สำคัญ ที่นายเผ่าพันธุ์เขาไป.

ประชาชนส่วนมาก จำได้อย่าง
แม่นยำนักในความสำคัญ และความ
สัมพันธ์ของชาวเมือง นายพันตำรวจ
เอกบรรจงศักดิ์ ซัพเป็นสุข คอสีไว้
หน้าที่ทำตำรวจนอกยศชาย คุณคนจำ
นายพันตำรวจเอกบรรจง พุดประ
อัครินแพนเพชร โคกพิทักษ์ฐานะ
หน้าใหญ่ ซึ่งคุณกำลังจำหน้าที่ทำ
ไว้ “เฮ้ย” วันนายพันตำรวจเอกบรร
จงศักดิ์ ซัพเป็นสุขในครั้งนั้นละในขณะ
เกือบวันประชาชนก็ย่ำเท้าขึ้นนายพัน
ตำรวจเอก บรรจงสัมพล ได้อย่างแน่น
อย่างเต็มอกในใจกระ “คุณ” ๘ คอสี
รัฐมนตรีก็เดินเข้าที่คุมขังในเวลาวิกาล
รณพกร “โธรมล” มาปล้นที่ที่ ๘
อีกที่รัฐมนตรีขึ้นเข้าไปในทันที กระ
ณนายชวกร วัระ ออกมายกสมาคม
หนึ่งคือพิมพ์ “บ้านเนินทราย” ที่ตัว
หิน ประชาชนผู้สนใจก็ทราบทั่วว่า เจ้า
หน้าทำขึ้นพุดจากเมืองกาญจน์เขาเข้า
ทำอะไรอยู่ที่นี่ และที่เขามาเมือง
กาญจน์คนแรกคือ อัครินอีกคนหนึ่งซึ่ง
เคยสร้างชื่อเสียง เกือบกับชวกร
ปล้นทองค่าตัวใหญ่ และเป็นผู้พิชิต
แล้วเคยใช้โคกคอก “ขุนพลเต”
โดยนำตัวขุนพลผู้หนึ่งมาจับกุมเทว่า
คอกคนการมา “ขุนพลเต” และ
คณะของเขาพลคนหนึ่ง ใครเล่า

ใช้ ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สตวก. ปลอตภัย

ติดตัวไว้ไว้ รัชการอมสิน ราชดำริณพระสงคร

บทกวีนิพนธ์

"แต่เขาก็ได้คะแนนนิยมนักบ้าน
นาเพราะไปงกเงก หรือมีโชติหรือ?" นาย
อำเภอชักหัวเราะ

"ครับ คนเหล่านี้มันได้มาจาก
คนใจๆ ที่ชอบจะรักจริงได้เท่านั้น"
ครูทวีตอบขึ้น "...ผมรู้ตัวว่าเขาได้
เป็นผู้แทนอีกก็เพราะ เมื่อใกล้เลือกตั้ง
เข้ามาทุกทีๆ นี่ เงินทองของเขาที่เขา
มาขอให้ตัวเราเอาต่าง ๆ นั้นไม่ทราบ
ว่าใครได้ใครได้ ชาวบ้านปลื้ม
เพราะอยู่แล้วเมื่อรู้ว่า ผู้แทนเอา
เงินมาช่วยชาติ ก็รักเลื่อมใสเพราะ
เขารักศาสนาเป็นอันมาก แต่...แต่ผมรู้
ว่าเงินเหล่านั้นเขาได้จากไหน?"

"...แต่มันการุณมาก ไปเสีย
แล้ว" เสียงนายอำเภอขึ้น

"...ผมไม่ทำผิดอะไร" ไม่มากและ
น้อยเกินไปจากความจริงเท่าใดนัก เงิน
งบประมาณต่าง ๆ ที่เขายกขึ้นมาก่อน

ถึงสมัยนั้นลูกก็โตขึ้น เขาไว้ให้
ใกล้เอา เลี้ยงดองแล้วทรงวังพัก ก็ให้
รับหนังสืออีกมีมาบอกว่า ผู้แทนคนนั้น
รับขึ้นเป็นของพรรครัฐบาลสามารถ
จะเปลี่ยนรายการในงบเงินงบประมาณ
ต่าง ๆ เหล่านั้นได้"

ครูทวีพูดทุก - เขาแสดงอาการ
เห็นแก่ประโยชน์ใจออกมา ให้เห็นชัด
เกิน เพราะเขาทราบถึงพฤติการณ์
นำสิ่งเหล่านี้มา จากผู้แทนราษฎร
ของเขา.

"...แต่แค่เงินออกทุน ผู้มีบุตร
มากก็พิจารณาออกไปจนเลือกเงิน
ถ.ศ.ศ. ที่ถูกนัก ก็ปล่อยออกมาขาย
ในระบอบนี้ เงินใดไรจะเรียนของแม่ทำ
นั้นเอง ที่ไม่ได้รับเพิ่มมีอะไรมาให้
ค่าซ่อมแซมโรงเรียนกับเงินซื้อหญ้า
ความเขาเรียนใหม่เท่านั้นเอง"

สิ่งที่เขานายอำเภอ ในขณะนั้น

บุคคลนั้นครูทวีก็ไม่ได้ แต่ครูทวีพร้อม
แต่ที่กระตือรือร้นมีความจริงอะไร สัก
อย่างหนึ่ง

"...แม้แต่ข้อดี" เขียนกระดาษ
สอนเด็ก, บางครั้งมีเด็กควงเงิน
ส่วนข้อข้อข้อของ เพราะเขาคิดได้"
ครูทวีพูดคำพูดเพียงสั้น ๆ เพราะ
เสียงทักของนายอำเภอก็ขึ้น

"โอ้โกหก แก่ผมไม่มีความผิดให้
คนอื่นเขาอย่างไม่มีผิดฐาน"

"ผมไม่โกหก," ครูทวีเถียงแต่
ในขณะนั้นเองเรี่ยกันนั้น เป็นขาม
เพราะข้อของครูทวี นี่จึงเอื้ออำนวย
ของเขาเหล่านี้ขึ้นไว้เท่าไร มีอาจารย์
เป็นนิสัยอันเคยชิน ของเขาจากข้อนี้
ได้ แต่เขาอำเภอเขาเองเขาในคำที่
เรี่ยกันนั้นเพราะกระทำ ครูทวีรู้สึก
แต่เพียงว่าไม่ไหวตัวจริง ของเขาเขาไป
ที่แสดงด้วยแรงขามข้างเขา ของนายอำเภอ
เขาคิดอันไม่พอใจเขาแต่เดิม แต่โดย
ที่ครูทวีเองไม่พอใจเขาเอง ได้ทำ
ว่าของครูทวีในขณะนั้น หูตลงไปกอง
อยู่กับพื้นเรือน และแล้วในชั่ววัน
คืนเดียวกับนั้นเอง ครูทวีก็รู้สึกได้ว่า
ของนายอำเภอข้างหนึ่ง โดยกละละมา
บนใบหน้าของเขาเสียแล้วด้วย, นัยน์ตา
ลายพว้า เขาคิดกับพรรคคนหนุ่มชากร
โกรธเขิงไปบอกเขาให้แก้ไขตัวจริง

"ไอคนโง่, มันโง่โง่มากที่
กลั้งงัวไขว้หางพูดกัน"

นายอำเภอรับมาเขา ภายหลังที่
ข้าแต่ที่เก็บขึ้น ครูทวีใช้กำลังแขนขึ้น
ของข้างขึ้นด้วย คือๆ ที่ทุกคนของเขา
ขึ้นบนบ้านเขาด้วยเดิม เขายกขึ้นขึ้น
ลงในหน้า ก็พบว่ามือของเขานั่นประ
เปลี่ยนทั่วๆ ไป นัยน์ตาถูกเขานั่น

เขานั่นในขณะนั้นถูกคนเขานั่นด้วยด้วย
ข้าแต่ของนายอำเภอ ครูทวียืนตัวเข็ด
หน้า แล้วออกมาจากกระเป๋างเกงขึ้น
เข็ดขึ้นนอก หัวใจของครูในขณะนั้น
เต้นถี่และมันวาว มันวาวของเขานั่น
ยังคงเหลืออยู่ ในมือไรจะดีไปกว่าการ
"ยอมแพ้" เขานั่นอย่างไม่มีโอกาสที่
ต่อสู้ได้ เพราะว่าเขาทำดีกว่าความที่

เกิดเหตุก็ค่อนข้างน้อยของนายอำเภอ! ^{๔๑}
ตัวเขาเองจะกระทำสิ่งหนึ่งซึ่งได้ ลงไป
มันดังที่พาดมาหรือขอบเขตที่นอกถึง

ผลใด ผลเสียของมันภายหลัง.

ภาพของนายอำเภอที่เห็นได้ เห็น
น้อย ตรงหน้าเขานั่นทำให้ครูทวีแปร
สภาพมันได้ไปเสียแล้ว, ไม่ใช่เช่น แต่
ว่ามันก็เคยมีตัวรับ ก็คือข้างกระ
ครุบมันเช่นเขาเขานั่นให้ผลกลาญ
ลงไปก็คือเขาเท่านั้นเอง!

"ท่านนายอำเภอ ทำกับผมเกิน
เหตุ" เสียงของครูขึ้นและพว้า ถ้า
คนเห็นภาพเห็นของนายอำเภอ ถิ่นเข้า
ไปก็กระ มันๆ ที่มันมันมาๆทุก
ครุบ, ทำให้เขาพว้าไรของนายอำเภอไม่
ออก การที่คิดนี้ให้ครูทวีเห็นว่า
ทางออกที่ดีที่สุดในขณะนั้นคือ ยอม
แลกด้วยเงินและเงินเพราะเป็นทางที่ดี
สำหรับเขา

เมื่อครูทวี บอกให้เขาทำนาย
อำเภอ, เขาเขานั่นเขานั่นก็ขึ้นอยู่ใน
หน้าเขานั่นเขานั่นไม่เปลี่ยนแปลง และ
ก็มีไม่มีมันแต่การผลก็ด้วยรับเขา เช่น
ขามมา.

"ข้าพเจ้าอย่างแก, ครูทวีเอ๋ย มัน
ไม่ได้อะไรมาข้าพเจ้าของนายอำเภอเช่น
บุตรอะไร"

นั่นคือเสียงที่ได้ฟังเขาจากมา
บนบ้าน ครูทวีไม่ได้อะไรขึ้นไปก็
เลย เขาเขานั่นพว้าให้ต่างจากบุคคล
ผู้ใดที่เรี่ยกันที่เรี่ยกันเท่าเท่านั้นเป็นพอ.
"แต่กับมันอะไร ว่ามันมันไม่ได้"
มันเป็นประโยชน์สุขที่แท้ ที่เขานั่น
ออกมาขึ้นเสียงที่ความน้อยนั้นจริงๆ...

หนึ่งเดือนต่อมา, คำสั่ง

ย้ายครูทวีที่ออกมาจากจังหวัดครูทวีถูก
ย้ายไปยังจังหวัดอำเภอซึ่งอยู่ใกล้ เขาไป
บ้านและเขาข้างหน้าโน้น...ลึกเข้าไป
ไม่ต่ำกว่า ๕๐ กิโลเมตร และเส้น
ทางคมนาคมที่ระกอบ มาถึงตัวอำเภอ
นั้นก็ไกลทางเขานั่นเท่านั้นเอง.

...และที่อำเภอนั้นมีอีกไปถึงสอง
เดือน ชื่อของครูทวีถูกปล่อยออกมา

เรียน พูด ENGLISH ในปี 2500 นี้

๔๔ คน • เร็วมาก • เหน็ดเหนื่อยน้อย

โดย วิธีธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้เลือกวิธีแล้ว สอนคำเดือน พ.ศ.
ภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจโดยง่าย ท่านจะไปประกาศ
นิยมนี้ จาก The Nature Method Institute Europe
วิธีธรรมชาติ รับรองโดย คำสั่งตราจารย ภาษาอังกฤษแห่งยุโรป
หลายสิบท่าน..... จอมเรียนการ ฟร จาก

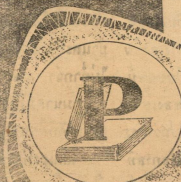
The Nature Method Institute T.W.25

บริษัท จอนสัน พับลิชชิ่ง ตู ป.ณ. 333 พระนคร

ชื่อ
ที่อยู่

โปรดเขียนให้ชัดเจน

เว็บไซต์พิเศษ (รวมหมดแล้ว) Eanydoo.com/Bhikkhucd ปีที่ 24 เล่ม 146 ถึงเล่มสุดท้าย 1957
— ราคา 5,950 บาท

ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย โด่ ทลวงวิธเนยขนตัวกรรม

บรรจุภัณฑ์เกี่ยวกับสิ่งถึง 10,000 คำ. ประกอบพบ
มากกว่า 2,000 พบ อธิบายละเอียด เค้าใจง่าย
เหมาะแก่ นักค้นคว้า นักศึกษา นักเรียน นายช่าง แล:
ท่านที่สนใจงานช่างทั่วไป พิมพ์จำนวนจำกัด.

สั่งจองล่วงหน้า 65 บาท

85
บาท

ตำราเลขเวียนขลุ่ย 'วิธเนย อังกฤล'

25
บาท

ชีวเป็นอากรขลุ่ยเลขไทย แดงวิธเนย—
เทศนิศ เป็นตำราเลขแบบปิดแบบ ดีนิยม
ทั่วโลก เรียนได้ด้วยตนเอง เข้าใจง่าย ได้
ผลแท้จริง เก็บไว้หน้าไม้ลืมไม่เพี้ยน พิมพ์
เป็นครั้งที่ 5 มีจำนวนแล้ว 25 บาท ค่าส่ง 2.บ.

ความรู้ของตัว ของ ฝ่ายวิชาการแพร่พิทยา

เลขข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย 4. เลขข้อสอบ
คัดเลือกไปต่างประเทศ ประมวลกฎหมาย คณิต-
ศาสตร์ ดาราศาสตร์ ภูมิ-ประวัติ ศาสตร์ วิทยาศาสตร์
วันสำคัญ สำนักศึกษา บุคคลสำคัญของโลก สัน-
คมธรรมของของโลก ฯลฯ พิมพ์ออกแล้ว

25
บาท

อักษรเทมนิศ 'วิสุต ทรัพย์สาร'

บรรจุแบบอักษรไทยกว่า 50 แบบ แบบ-
อักษรอังกฤษ เลขอาหรับ กว่า 50 แบบ.
ตามท้ายเล่มด้วยสยไทย-สยสุกาสึก-
กว่า 100 แบบ การดาษอาร์ตทั้งเล่ม

18
บาท

หนังสือทุกเล่ม สั่งจอง แลสั่งซื้อได้
แพร่พิทยา • โคเคียนสไตน์

วิธเนย

การพิมพ์

ยุควิเศษวิเศษ

มีผู้ทำงานในข้าราชการกระทรวงพาณิชย์แล้ว เปร่าๆ ครูทวีมิได้ไปปลูกของจากราชการ แต่หาทว่าจ้างของครูทวีในขณะนั้น ถ้างานของราชการอย่าปลูก วิชาครูทวี ทำนั้นเอง "ครูทวีถูกคนร้ายปล้นทรัพย์" ในขณะที่เกิดเหตุจากตัวอาชญา ไปจนถึงเจ้าอาเภอเมื่อคืนเดือนท้าวมาเอง ครูทวีได้เข้ามารับเงินในหัวทัก แทนคดียาอาชญาถึงเจ้าอาเภอซึ่งขณะนั้นอยู่ยี่ มั่นเป็นเงินของทางราชการร่วมสองหมื่นบาท คนร้ายรู้แล้วจึงยกปล้น ครูทวีก็อยู่กับคนร้าย ขอยกถูกทางราชการ!

...แต่ก่อนที่ครูทวี ระวังปล้นในครั้งนั้น วิชาครูทวีก็ลักลอบให้เชิงแซ่ไปหมก ถึงเรื่องระหว่างครูทวีกับนายอำเภอ ครูทวีได้ยื่นคำร้องขอความเป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา ขึ้นไปถึง ๓ นายด้วยกัน และรวมถึงลงนายรัฐมนตรีด้วย!

ครูทวีหา...แต่ก่อนที่ครูทวีสอนทางบ้านเกิดก็เพราะไม่ใคร่สอนโรงเรียนจึงมีตัวควรา เพื่อรอครูคนใหม่ เกิดๆ ขอบใจให้ไหม้ โลกาสังถึงก่อนวัคก่อนควาในทุ่ง ให้อย่างสบายใจ แก่โรงเรียนหลังใหม่ซึ่งครูทวีได้ย้ายไปทำการสอนนั้น มีสาลาพวงกิ่งคือฝาโรงเรียนทักด้วยใบพลวง ที่ถูกระหน่ำด้วยลูกไฟไม่ใส่สาม, หลงคาบใบพลวง, พันคนเป็นพันเพื่อเรียนและเสาะของจากหน้าโรงเรียนนั้นนัก ใช้ไม้ธนูฯ พรรณกันชนากบยอม วัก็ถึงนั้นถึงลูกของเขาไว้กลอกก็ปลุกจาก, ไม่มีแม่แต่เชือกชกถึงและลูกธอก!

เมื่อคณะกรรมการจังหวัดแต่งตั้งให้ไปทำการสอนนั้น คดีครูทวีได้ไปถึงนั้น มีใครก็ไม่ทราบได้เขียนตัวอักษรไว้ บนกระดานไม้สักแผ่นเก่าๆ แผ่นหนึ่ง มีข้อความว่า "โรยบิณัน ค.ร. ข้อละครจัดสร้างด้วยเงิน ก.ค.ส." คนนั้นและเลื่อน

ด้วยหมากบิณันที่ตกขลังมาใส่แต่จะมีใครเสียอีกนอกจากครูทวีเอง!

เสียงคนกระเจี๊วที่ฮั่นฮั่นไป ส่งเสียงจ้อ, ทำให้อาจารย์ที่สอนจากวัดฯ หลังจากที่ถูกขอร้องให้มาเรียนของข้าพเจ้าได้เล่าไปไปแล้วถึงบ้าน, ถึงแม้ว่าจะมีบ้านภาพของข้าพเจ้าที่เมืองตามชนบทแห่งนั้น แต่ข้าพเจ้าก็รับคำพูดทุกๆ คำของหญิงสาวนั้นได้เป็นอย่างดี.

"แล้วเมื่อจะมีการเรื่องครูทวีต่อไป อย่าไว้อภัยบ้าง" ข้าพเจ้าถามแก่นั้น หลังจากที่ถูกกรรมการคนอื่น ๆ เราควรจะเลือกเป็นทักคำให้การของหญิงสาวคนนั้นอยู่ด้วย.

"นี่, แม่ปะ บ้าง, แม่ บ่ เกอ, แม่ บ่ ดูว่าจะอะไรก็"

หญิงสาวตอบเป็นภาษาพื้นเมือง.

...เมื่อจะหญิงสาวนั้น แล้วมา ประหนึ่งเสียงกระเจี๊วของครูทวีได้จ่า แต่ถึงแม้ว่ามิใช่แล้วแต่ปากปากก็ความ มันจะทำไม? ข้าพเจ้าลืมคำพูดของหญิงสาวจากเรื่องเมื่อสองวันก่อนนั้นไปก็ขึ้นจาก.

"ทำตัวมา ร. จังวัด, คุณก็ไปเรียนเรียนให้ถูกทั้งหมกมาหา เพื่จะรับจากน้อง, อย่าให้ไอ้คนทอมมันแทนเป็นได้เป็นอันขาด"

ข้าพเจ้ามีความเข้าใจอยู่ในขณะนั้นก็คือเรื่องว่าอาชญาจะเบียดเบียนเรา เราไม่หนีบ่ไปทั้งอันนี้, ครูทวีจะจะมีอะไรจะเอาอันนั้นบ้างในมาเท่านั้นเอง ▲

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๓๔

อาคาเคยให้สูงขึ้น เพื่อความมั่นคงของโลกเสรี พุทธยามาผู้เปรียบว่ากาแห่งวงการพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม จึงได้ขยายเชื้อเชิญให้เข้ามาทำงานที่แห่ง "อุตสาหกรรมิก" โดยทันที. และภายใต้ความหนึ่งรัฐมนตรีดำรงพระที่นั่งแห่ง พุทธยามาก็ได้แสงความสามารถให้ประชากรผู้ขึ้น ประทักษ์ขึ้นมาแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อเขาเป็นผู้แทนของรัฐบาลผู้ขึ้นไปเราจะต้องขอความถึงซึ่งการใช้ค่าเสียหยาดในการสงครามกับฟิลิปปินส์ เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๖ บรรพบุรุษของเราอย่างวิเศษรอบและได้ทำการลงนาม ในข้อตกลงระหว่างสองประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคม

ค.ศ. ๑๘๙๖. หลังจากที่ได้ยกย่องมาครั้งหนึ่งแล้ว เพิ่งมาประสพผลสำเร็จในสมัยที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนเอง.

พุทธยามา ได้เดินทางไปประเทศอังกฤษ เมื่อปลายเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๙๘ เพื่อเราชาวอินโดจีนได้เลือกบุคคลชาวอินโดจีน ขึ้นมาเป็นผู้แทน แม้จะประสพกับความล้มเหลว แต่ทำให้วงการทั่วโลก ระบือความ

รุ่งเรืองขึ้นว่า ผู้แทนผู้ใหม่ชาวอินโดจีนได้เลือกคนขึ้น และคนนั้นคืออาชญาคนผู้ของแท้.

มีจุดนี้ โอโห้! พุทธยามา มีอาชีพทำทั้งนี้และทั้งที่กลืน มีสุขภาพที่แข็งแรงและคนรอบข้างก็พอใจในความมีอิสระที่จะคิดในการค้าและอุตสาหกรรม พุทธยามา ยังเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเลือกคนที่ใช่อย่างแท้จริง รวมทั้งเป็นผู้ประพันธ์นามอยู่ใหม่ และยังเป็นวิศวกรสมัครเล่นอีกแขนงหนึ่งด้วย. ▲

เจี๊ยมณีย์.

เรียนทางไปรษณีย์

กับ

อาจารย์เกริก

บันทึก อาจารย์เกริก
พร้อมที่จะสอนทางไปรษณีย์แล้ว
ด้วยวิธี จะให้ผลดี

SPOKEN WRITTEN ENGLISH

สอนแต่ A B C ถึงขั้น ADVANCED ที่สุด

สำหรับผู้เริ่มเรียน ผู้ต้องการทบทวน

ถึงอาจารย์เกริกอักษร ผู้ชำนาญอักษรเป็นอาชีพ
และผู้เตรียมตัวไปต่างประเทศ

จะสอบความรู้นี้ได้ก่อนเริ่มเรียน

สำหรับท่านในพระนคร

และต่างจังหวัด

ที่มีไม้อักษรมาเรียนด้วยตนเอง

ติดต่อขอรายละเอียด

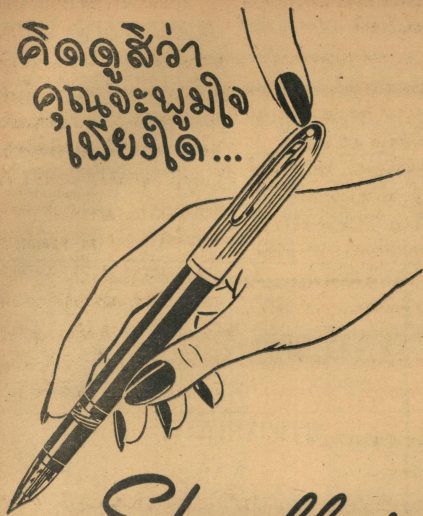
ดู ป.ณ. 71

อาจารย์เกริก

สอนทาง ม.ท.ท. ทุกวันพฤหัสบดี

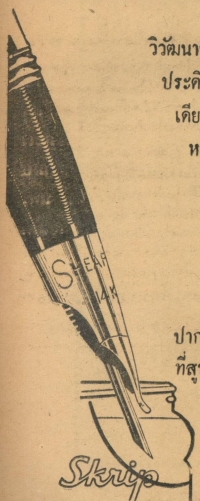
และ ป.ณ. ทุกวันอังคาร-เสาร์

คิดดูสิว่า
คุณจะมีใจ
ใฝ่ยี่ไร...

Sheaffer's

เฟิฟเฟออร์ ส่นอร์เกิล จูดชาว

วิวัฒนาการยิ่งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่มีการ
ประดิษฐ์ปากกาหมึกซึมกักเพียงครั้ง
เดียวเฟิฟเฟออร์ ส่นอร์เกิล จะสรุป
หมึกได้เต็มค้ำ โดยไม่ต้อง จุ่ม
ปลายปากกา ลงในน้ำหมึกเลย
และปลายปากกาทอง ๑๘ กา
หรั้ด มีขนาดเหมาะกับริ
เขียนของท่าน

ปากกาหมึกซึมชนิดเดียวในโลก
ที่สรุปหมึกโดยไม่ประอะป้อน

บริษัท บอว์เนีย
ทูลเกล้าฯ - กรุงเทพฯ

ผู้แทนจำหน่ายแต่เพียง
เดียวในประเทศไทย

ไท-สีปตา

□ ๒๕ วันในพม่า

ต่อจากหน้า ๓๔

สิทธิของคอมมิวนิสต์... ที่พวกทหาร
องแกง (อะทองท์) ก็ให้ให้เป็น
สิทธิของพวกองแกง ทั้งนี้เป็นต้น ทั้ง
นั้นในพม่าเหนือ จึงปกครองโดยพลาย
เจ้าหลายนาย ราษฎรก็ชอบกับ
ระบอบการปกครอง ทลายแยกหลาย
แนวตามลัทธิ ของเจ้าพ่อเหล่านั้น
สำหรับในด้านการรบแล้ว พวกนี้
ร่วมมือกันเป็นอย่างดีเพื่อกิจการ
ระบอบการปกครองคนไปสมทบ ภัยเสมอ
ทุกคราวที่จะมีการสู้รบกับรัฐบาลพม่า

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังทราบว่าพวก
ซอลเหล่านั้ ยังไม่มีรัฐบาลของตนเอง
คงทำงานค้างอยู่ กระทั่งกระหายกัน
อยู่เป็นพวก ๆ กันนั้นชีวิตของพวกนี้
จึงลำบากยากแค้นในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็น
หนักแถม เจ้านายสั่งเสียของอาทอว์ไป
ให้, ส่งเงินไปให้, ช่วยเหลือ ในคราว
เลี้ยของสั่ง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาระที่
หนักอกของราษฎรทั้งนั้น กันนั้น
จำเป็นอย่างยิ่งกับ้านคังไว้ เพื่อเรียกรเงิน
ทองและสิ่งของอาทอว์อยู่ ตามรายทาง
ทุก ๆ แห่งสำหรับใช้เลี้ยงตนและ
ไปวัน ๆ ซึ่งก็หนักแล้วไม่หนักอะไรกับ
กองโจรพวกนี้เอง...

๑๕ นาฬิกาเศษ ๆ ข้าพเจ้าและ
บรรดาพรรคพวกที่มากจากแรงง และหัว
เมืองรายทางก็ทยอยกันเข้าตัวเมือง
เหลียงของ เป็นระบอบยาวเหยียด
หลายสิบกิโล... คู่มือคือไร้อยู่หนวย
ยานยนต์ในยามสงครามเลย ที่เรา
ต่างคนต่างแยกย้าย กันไปลงสินค้า
ที่บรรจุหนักมากตามสถานีของรถ รด
กันของข้าพเจ้านั้น มุ่งไปโรงงานแห่ง
ของพ่อค้าอันเคยแห่งหนึ่ง.

พอจรถกลับเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้า
พวกนี้ก็กำลังจะเสด็จกลับขึ้น ข้าพ
เจ้าจึงถือโอกาส ลงไปเดินยักเส้นกับ

สาวอยู่ในบริเวณใกล้ๆ.. พลันสายตา
ของข้าพเจ้า ก็เหลือบไปเห็นรถจักรยาน
หนึ่ง กำลังจอดอย่างเค็มเหยียบยาน
ผู้คนเคยขี่ไว้ที่ข้างนอกก็เข้ามาที่
คันนั้นก็แล่นเข้ามาจอดอยู่ข้าง ๆ รถ
ของข้าพเจ้า พร้อมกับยืนอยู่ในเงา
ของต้นไม้ที่ ๕-๖ คัน ก็กระโดดลง
มาอย่างรวดเร็ว ในมือและข้าง
พวกนี้มีขลุ่ยยาวแบบทหารประจำอยู่ทุก
คน และที่เอวก็คาดปืนสั้นและ
กระสุนไว้จนเต็มกระตักก็ นำเครื่อง
หนึ่งในจำนวนนั้น ถวายข้าพเจ้า
หัว ๆ ว่า "รถคันนี้ของใคร?"

"ของหมอเองครับ" ลุ่คนที่ตอบ...
บรรดาคนเก็บเงินนั้นถามขึ้นอีก "ใคร
ในคนซบ?" ข้าพเจ้าเดินเข้าไปหา
พร้อมกับคุยด้วยความพอใจว่า "หมอ
ครับ"

บุรุษ ๓ นายนั้น หันมาจ้องข้าพ
เจ้าเป็นจุดเดียวทันที โดยไม่พูดว่า
อะไร แต่หันไปสู่อีกหัวว่า "มีอะไร
ของเจ้าแล้ว จงพาไปให้หมอให้
ข้าพเจ้าไปก็ของนายพวกราคัน" ลุ่คนที่
ปากด้วยท่าทางอันจริงจังเพียงสั้น ๆ ว่า
"ครับ" ...

พวกมันมีสีหน้าแสดงความรู้สึก
มาก พวกมันหันหลังกลับไปขึ้นรถ
สักระยะหนึ่งทันที ก่อนที่จะเคลื่อน
ไปยังที่พม่าลำขึ้นอีกว่า "เร้วเข้า
ละ..." พร้อมกับปลี่ยนนักกระซางกล่า
พุ่งออกไปราวกับขลุ่ย ครั้งจั่วไม่ทัน
พองของก็เสด็จเร่เร่... ข้าพเจ้า
และลุ่คนที่ ออกจากโรงงานซึ่งได้ทิ้ง
ไปยังกองบัญชาการทันที โดยไม่มี
โอกาสได้พบผู้คนเลย...สภาพของ
หน้งของก็ไม่ได้ดีเหมือนอื่น ๆ ที่ผ่านมา
แล้วคือตกอยู่ในสภาวะที่ทรูทรูทั้งนี้
คราวสงครามมาแล้ว ยี่สิบปีที่จะ
ก็ตัวที่มากจากหลายบ้านเค็ม ราวพวก
ซอลอีก ข้าพเจ้าจึงเลิกเดินในอีก

ยุควิชัยชัย

เทนิสไฟท์ที่ใช้ในกิจการรุก นามขี้น
อยู่ในสภาพพังทลายเช่นเดิม อาคาร
บ้านเรือน ก็อยู่ในสภาพพังระงับ
และบูรณะขึ้นใหม่ครั้ง แต่ก็เป็นเย
ชั่วความรุมทึบยากแค้นมิได้ มอง
แล้วก็ทราบดีว่าเสียใจไม่ไ้ พันคน
ถึงพันคนในสมัยนี้คือผู้ทลาย ก็คือ
วอนอยู่ทั่วไป ออกมาก็ต้องแทะระว
ทั้งคนของมามาก ความร้อนของน้ำ
มันนั้นเอง พันธุ์ของเหย่นซึ่งพัน
พาที่วร้ายยาก เป็นดุ่มเป็นคอนเดิม
ไปด้วยภูเขาถล่มชัน มองไปทาง
ไหนก็เห็นแต่หอคอยอันสูงตระหง่านที่
สร้างไว้ด้วย ไกรเหล็กอย่างแข็งแรงแ
คงอยู่ตามเนินเขาอยู่ๆ ตัวเมือง หอ
ของเหล่านี้คือสถานที่สำหรับคนมาน
ขึ้นมารายบ่ใดกันนั่นเอง ทราบว่า
เหย่นซึ่งนั้น เป็นเมืองมีการขุดน้ำ
มันยี่ไกรถึมอย่างใหญ่โต ซึ่งทำ
เนินงานโดยชาวต่างประเทศ ชื่อว่า
"เยอรมันออลด์มัน" ชื่อโดยย่อว่า
B.O.O. แต่ก็เลิกกันไปเมื่อคราว
ความขึ้น. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

สเปซแมชชีน ออ.ส.
23-24 ซี่งใน มาดามัน โทร 20448

กาพย์คำนำ

ต่อจากหน้า ๓๓

นาอันพร พหุจิตรบรรพชาไปดังองค์ผู้แทน
ทวารวดี ณวัดโพธิ์ (ฉบับนี้)

จอมพลสฤษดิ์ และคณะนาย

ทหาร ได้รับพระทวารอภิศาวงาม
องค์พล ๑ เวลาบ่าย ๑ โมง พหุจิตร
ทวารได้รับโทรศัพทแจ้งข่าวว่า นาย
พลท้าวเวรเอกได้ ประชุมนายตำรวจ
อัครวิกรมวังมเหศวร หรือสมัย
ทวารจึงสำเร็จการประชุมกิจการ ขั้
คณะทวารที่ประเทศด้วย พหุจิตร
ทราบข่าวว่ากำลังวิญญูทราบ สั่ง
รวบรวมทุกคน ทวารชายคนทุก

หน่วย (มาประชุมที่หอหลวงหรือยังไม
กลับ) ให้เตรียม พระม และพร้อม
เครื่องยศทั้งท้าว, นายตำรวจ
ถึง (ส่วนท้าวเวรเอก) เขาราย
กันว่า นายพลเจ้าสัวเตรียมพร้อม คำ
สั่งทวารมีมาหลายครั้ง.

เมื่อทวารความนี้ ทางกัน
รวเทนิสมาหาให้พร้อมสรรพแล้วคณะ
ทวารก็กระแผนขึ้นในเวลานั้น (๑๑.
๐๐ น.) แลผลการอภิบาลของคณะ

ทวารนำทัพในเวลา ๒๓.๐๐ น. ทวาร
ตามแผนกำหนดไว้ว่าควรกระทำ
ต้องโยกย้ายต่าง ๆ อาริย์ยารุส
๕ คน แต่ปรากฏว่า กองเกราะเข้า
อีกครึ่ง พลากเป็นสามกอง กอง
๔ คนก็ยี่ย้ายสู่สามเพียง ๒ คนเท่านั้น
แต่ปรากฏว่าเข้าโจมตีกันทั้งที่เป็น
ทุกกรม นายพลแห่งรณคนสำคัญได้
เห็นเข้าเป็นอน ในสภาพถูกมหาอำนาจ
แห่ง ๑ หนึ่งเข้าจึงออกมาถวายงาน
นาย ทวารกองแรกที่มาด้วยปฏิบัติ
ไม่ไ้ทวารอื่น ส้าทวารนายพลชาย
ชุดพลเรือน ซึ่งได้โทรศัพท์ไปโน้นแถม
เรียก "ข้า" จนึกปาก.

โดยเฉพาะทวารองค์ ๑ ทำ
การนี้แล้วเข้ามาภายหลังที่ท้าวยารุ
ได้ พ.ท. เวบ แสงอุทัย หัวหน้าหน่วย

ให้ดูเครื่องแก้พิษ และวิธีการแก้
พิษสัณนิพัธ์เป็นต้น.

พ.อ. ประยงค์ เหมินสุโขไชยาร

งานตัวที่ออกมาดังนี้ เวลา ๒ ขม
ทรง (เวลาประกาศการขึ้นอำนาจ)ยอม
พลสฤษดิ์เจ้าใช้ พ.อ. ประยงค์ ไป
ตามตัวผู้พิชิตขึ้นแล้ว และทวารได้
สมาชิกมากมาย พ.อ. ประยงค์ ได้ไป
ตามทุกสิ่งไปโดยบุคคลหนึ่งสอง
คนทำนองขอทราบข่าวปรากฏว่ากำลัง
ทางกองทัพแล้ว จึงออกไปตามบ้าน
ภรรยาทวารซึ่งแตกบ้านใหม่และกับ
ตามมาไว้ที่ส่งคน คณะทวารจึง
ภาคเป็นอภัยที่ทวาร และที่พูด
ฝ่ายทวารจนทวาร.

บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

วุฒิสภาจะเป็นข้าราชการประจำก็ได้" ถ้าทั้งรูปแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไ้ทั้ง
ถ้าจะมากี้ และเรียกว่าเกิดสมาชิกประเภท ๒ ไปได้ในทวี เราได้ทราบ
เมื่อวันแรมวิษุทธา ได้มีผู้เสนอให้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๒ เหมือนกัน
แต่มีผู้แย้งว่า "แต่ความดี ของคณะรัฐประหารก็ขึ้นอำนาจหากำมั่งกัน
คอมมิวนิสต์ ถ้าใช้รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๒ มาใช้จะเป็นโอกาสให้คณะพรรค
ซึ่งมีอุดมการณ์ดีเข้ามาในทางการเมืองได้."

รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๒ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับเดียวที่ได้มีจำนวนสมาชิก ๔๐ คน

ถ้า สภาว่ารัฐธรรมนูญ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยมติของสภาผู้แทนราษฎร
แต่คณะต้องแก้ด้วยทวารนั้นได้ถือกันอย่างไรบ้าง ไม่ไว้ใจอะไรที่จะตามระบอบหรือ
นิติบัญญัติของทวารที่ระบอบใหม่ ๒ แต่ประยงค์จะหาว่าเป็นการเมืองระบอบประชาธิปไตย
อันเป็นขั้น และต่ำลงไปแล้ว การที่ระบอบใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข เด็ดขาดว่า ถ้าจะแก้ไข รัฐประหาร พ.ศ. ๒๕๐๑ ให้แก้ไข
ธรรมนูญ ๒๕๕๒ ก็จะเป็นการทวารที่ระบอบใหม่ทวารที่ระบอบใหม่ไป ซึ่งได้
นำมาไว้ก็ อย่างไรก็ดีไม่ผิดกว่า ทวารที่ระบอบใหม่แก้ไขแล้วไป และให้ระบ
อันได้แก้ไขแล้ว เพราะรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๒ และฉบับแก้ไขเดิม ๒๕๕๔ ได้เป็นก
เหตุให้เกิดกรณีขึ้นแล้ว ทวารใหม่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ระบอบใหม่
นักทวารนั้น รัฐประหารให้แก้ไขและในรัฐธรรมนูญที่ระบอบใหม่และสมาชิกสภา
ไปรับ
คืนแต่ประยงค์เห็นดีและจะรัฐประหารมา เช่นในเมื่อให้รัฐประหาร ๒๕๖๐

ส่วนในบัญชีรายชื่อ ๒ ที่แยกข้าราชการการเมืองกับประจำออก
จากกันนั้น ก็แก้ไขให้ชัดเจนว่า มีข้าราชการประเภท ๒ เป็นข้าราชการประจำ

ลีลาวดี

โดย ชนม์โม

นิยายระบอบ ตะโพน, คินเตน, แสงวิชัยจักรวรร วาดฉาก

แล้วเล่มละ ๑๕.๐๐ บาท ถ้าส่งเสร็จ คิดค่าส่งงานหนังสือพิมพ์ "ศีก

นารถ" ๒๕๕๐/๒ คิดค่าเงินฉบับพิมพ์ พระนคร และวันหนังสือพิมพ์

(ทั้งนี้สำหรับคิดค่าส่งงาน)

จักร เพราะรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๗๕ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๙๕ ได้แก้ไข
โอกาสไว้ให้เต็มที่ ส่วนรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๙๒ ได้ห้ามมิให้อย่างเด็ดขาด.

สำหรับ ความเป็นกลางและถอนตัวออกจากข้อโต้แย้งเป็นนโยบาย
ทางประเทศซึ่งคณะรัฐประหารได้ออกแถลงการณ์และรัฐบาลได้แถลงนโยบาย
ขึ้นต้นออกมาแล้ว เราจึงคิดว่าคณะนี้เห็นจะไม่มีความแก้ไขแล้ว มันก็เกิดขึ้น
การพิพาทของรัฐบาลไทย ที่ยังเอียงขวา เว้นแต่พรรคชาตินิยมรัฐบาลเมื่อ
คงได้แก้ไขเอาไว้ถูกต้อง.

ความหวังของประชาชน:

ทั้งรัฐบาลและคณะรัฐประหารได้

แสดงจิตธรรมต่อออกมาให้เห็นว่า

เคารพต่อมติของประชาชนส่วนมากในการที่ได้ออกพ.ร.บ. แก้ไขการเลือกตั้ง
ออกไปเสีย เป็นการยืนยันถึงเจตจำนงที่พึงเลื่อมใสของชาชนทั่วไป ซึ่งต้องการ
ทั้ง ๒ ฝ่ายควรได้รับความชอบคุณจากประชาชนพลเมือง.

ส่วนในการเลือกตั้งเดือนธันวาคม นั้น ราษฎรได้รวมพรรคกันมา
จากรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยนี้เป็นเจ้าหน้าที่โดยรวบ
ปฏิบัติการเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ที่สุดแล้วได้ออกท้องตราห้ามกรรมการอำเภอ
การช่วยเหลือนักได้เป็นอันขาด ตามท้องตราที่ ๑๕๔๘๔๓๐๐ ลงวันที่ ๑
ค.ค. นั้นแล้วจึงเราเห็นว่ากระทรวงมหาดไทย ได้ผ่านลัทธิของกันไว้เป็นอย่างดี
ก็ตามแต่ถ้าเทียบเคียงที่ท้องตราที่ไม่ได้ระบุไว้ว่า เมื่อจังหวัดใดได้ประชุมอำเภอ
กันนั้นให้ช่วยกันและราษฎรทราบทั่วกันแล้วเมื่อใด ให้ผู้ว่าการจังหวัดช่วย
จนทลงท้องถิ่น ว่าไปปฏิบัติทั่วกันแล้วมาในกระทรวงมหาด และกระทรวง
กิจการได้ว่า จังหวัดใดไม่มีการประชุมกันเอาไว้ในการงานสำคัญครั้งหนึ่งเทียบ
มิฉะนั้นแล้วอาจจะไปตกอยู่แก่กันนักก็ได้ โดยไม่ได้มีประวัติให้รู้ให้ทราบและ
ราษฎรทราบจุดประสงค์และประโยชน์อันแท้จริงของการเลือกตั้ง และราษฎรก็
จะสงสัยอย่างตามเคย เพราะราษฎรตำบลท่าโกได้จากอำเภอมาอีกคำว่า แล้วแต่
ท่านนั้นจะให้เลือกใคร และท่านนั้นเองส่วนมากเป็นเครื่องจักรตัวสำคัญที่ไว้
การหยอกล้อกันจากผู้สมัครและขึ้นต้นคายปลายเป็น โดยแนะนำให้ราษฎรเลือก
ผู้แทนที่ไว้เกียรติไว้ค่าเข้ามาในสภาของชาติเช่น พวกกษัตริย์เห็นแก่อำม
เป็นต้น.

อนึ่งเราเห็นว่าวิธีการรับสมัครเข้า พรรคสหภูมิ เพื่อการเลือกตั้ง
ในต้นสี่ปีที่ผ่านมา ปีที่ ๑ ค.ค. ที่แต่ละคนทั้งคดียกคำถามของพรรค
ถึง ๒๕ ชื่อ เช่นนามและที่อยู่ เกิดที่ใดเมื่อใด รายการที่เคียรวิชาการคำ
แห่งใดมาบ้าง, ความความนึกเห็นของตนเองเขียนขึ้นมกก็เทียบกันดู แลซึ่ง
เพียงใด, ทั้งการความช่วยเหลือจากพรรคเพียงใด, ระบอบพรรคซึ่งพรรคของ
หัวหน้าพรรคและพรรคที่กระเบื้องขึ้นอีกของพรรคหรือไม่ ใครเป็นผู้ส่ง
เสริมให้เข้ามาสมัครในพรรคสหภูมิ, มีวิธีการหาเสียงประการใดและเหตุ
ผลที่ความในการนี้ของคณะสำหรับแล้วแต่เครื่องมือเครื่องใช้ และทุนรอนเพื่อ
ใช้ในการเลือกตั้งแล้วหรือยัง และถ้าพรรคจะช่วยเหลือกันแล้วพรรคของสมัคร
พรรคสหภูมิหรือไม่? ข้อสำคัญที่นำเอาไปใส่และผสมเข้าก็คือถามว่า เคยมี
เรื่องพาทักกับข้าราชการในจังหวัดที่เข้าเลือกหรือเปล่า. และถามเรื่อง
อะไรกับข้าราชการตำแหน่งใด?

ซึ่งนี้เห็นจะเป็นวิธีที่ผู้สมัครสมัครไปลงกับเจ้าบ้านผ่านเมืองอย่างเอาเถื่อนเถื่อน ได้รับเลือก
เป็นต้น. แล้ว และพาทักกับเจ้าหน้าที่ของคณะในทางอื่นเป็นธรรมดา ซึ่งพรรคใดกระทำเช่นนี้

ไทย-สปีด

ก่อนเป็นกลางคืน จะได้อาหารป้อนแล้วได้ก่อน ไม่ให้ ส.ส. ไปลงกับฝ่ายปกครองเหมือนกัน
ส.ส. พรรคสมมติได้คิดกันมานานแล้ว.

เราขอทราบเรื่องและมีความคิดด้วยกับพรรคทุกฝ่ายที่ได้รับกำหนดกฎระเบียบระเบียบเรียบร้อย
ไว้เช่นเป็นกลางเลือกแล้วแล้วแล้ว คุณภาพ มากกับปริมาณจึงหวังว่าจะได้คนดีจริง ๆ ข้าราชการ
ในสภา ประกอบด้วยการเลือกตั้งในสภาปรกติแล้วแล้ว แต่คนเหล่านี้ในสภาเมื่อเลือกแล้ว ..
ธันวาคม ๒๕๐๐ คณะเลขาธิการไปต่อสภาจึงมีมติสนับสนุนการที่จะมาขึ้นในสภา
นี้หรือเพราะที่อื่นในสภาเป็นส่วนใหญ่แล้วแล้วแล้ว

ต่างประเทศ

ปัญหาคนผิวขาวกับผิวสี:

โลกเรากลับมาไม่ขึ้นแต่แบ่งอุดมคติ

ในการเมืองระหว่างเสรีประชาธิปไตย

กษัตริย์อเมริกันที่ผ่าน แต่ยังมีคนแบ่งผิวพรรณกันด้วย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการกระทำ และมีความผิดก็เหมือนเป็นผิวสีที่ออกมา แม้ในประเทศ
สหรัฐอเมริกา อเมริกาผิวขาวก็ไม่ลงรอยกับอเมริกันผิวสี ไกร ซึ่งเมื่อเลือกขึ้น
โรงเรียนทางวิทยาลัยก็เลือกคนผิวสีจากสถานศึกษา อันที่จริงเรื่องเลือกมาเกือบ
๓ สัปดาห์ ยังตกลงยังขึ้นไม่ได้ จนประจวบกับที่ โอเซนเฮา์ คอง

สก็อตการไประดมที่เมืองนั้น ซึ่งบรรดาผู้ดำรงที่ทาง ๆ ของภาคก็
สรวุติว่าในการประชุมที่กรุงวอชิงตัน นอกจากที่รัฐบาลลงจะต้องได้วิธี
จากจากที่เลือกก่อนจะส่งทหารไปให้ ข้างประธานาธิบดีโอเซนเฮา์แล้ว
ในสถานการณ์เช่นนี้ก็เกิดข้อขัดแย้งนี้ รัฐบาลกลางมีสิทธิจะส่งทหารไปให้

เพราะทหารประจำถิ่นของรัฐไม่สามารถระดมความสงบได้ และเรื่องเช่น
การฝ่าฝืนข้อกฎหมายของอเมริกาที่บัญญัติไว้ให้มีการแบ่งชนวรรณะในการ

ศึกษา คือหมายความว่าเลือกโอกาสให้คนผิวขาวและผิวสีเรียนปนกันไว้
เมื่อครั้งประธานาธิบดีปีลูอินเคนในวาระที่ ๓ แห่งนี้จะรักษาความปลอด

ภัยให้แก่ประชาชนอเมริกัน และเคารพต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เมื่อ
ที่ใดไม่มีความสงบและมีผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอันเกิดแก่ประชาชนเช่นนี้

ประธานาธิบดีมีสิทธิที่จะทำการใดๆก็ได้ทาง.

บริษัท **มสพ** จำกัด

ช่างโรงงานหัตถกรรม ชะระนคร

โทร 23626

ហាក្សត្រវង្ស

บรรดาผู้ทำกรรมาญ์ต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ มีความสนใจในเรื่องนี้มากพากันเห็นว่า การที่ประธานาธิบดีต้องทรงทราบไปเช่นนั้น เป็นลักษณะของเผด็จการ หรือรัฐบาลกลางลบล้างสิทธิของ จึงเห็นว่ารัฐบาลกลางควรต้องทรงทราบการออกใบการรื้อถอนชาติเสียโดยเร็วประธานาธิบดีก็เชิญผู้ทำกรรมาญ์มาปรึกษา ๕ รัฐและแจ้งให้ทราบว่า รัฐบาลกลางจะถอนทหารออกจากจังหวัดอีกเล็กหรืออีกใหญ่หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้ทำการฟ้อง แต่ทั้งรัฐบาลซาริก็รับรองว่าเขาจะไม่ใช้สิทธิอันนี้ของกลาง และรักษาความสงบเรียบร้อยไว้ได้ ฟอนติงแอลกลงการเห็นว่า ถ้ารัฐบาลกลางถอนทหารเมื่อใด เขาก็จะขึ้นยอมแก้ไขโดยส่วนมืดแต่ไม่เท่ากันทั้งหมด เพื่อความที่ถูกต้องเหมาะสมและค่าตั้งของศาล โดยตัวเขาจะไม่ขัดขวางคำสั่งของศาลเป็นอันขาด.

คำว่า "โกยทมิฬ" ซึ่งเป็นประเพณีที่ดีแห่งท้องถิ่นส่วนหนึ่ง ของมาดามราชวงศ์
ตัวเขาคนเดิมไม่ต้องการ แยกตัวออกมาจากวิถีชีวิตของสังคมบ้านเกิด จึงไม่ถอยห่าง
หนี และเขาสนใจที่จะพัฒนาบ้านเกิดต่อไป ยังประกอบหาโอกาสติดต่อ และหาทางเชื่อมกับคน
ใจดีที่มีทัศนคติที่ถูกต้อง เพราะเขามีหน้าที่ ค.ศ. ทำหน้าที่ในโครงการพัฒนาบ้านเกิด โดยไปหาโรงเรียน
ที่... และทำให้โรงเรียนที่ประสบปัญหานี้ ได้มี... ได้ ทำความจำเป็นที่ต้องจ้าง... หากมีงานประจำ
เดือนก็ให้โรงเรียน... จึงได้ให้รับตำแหน่งนี้แทน... นอกจากนั้นยังมีงานประจำวันที่ไปประกาศ
หรือสอนตามชุดวิชาที่... ที่สนใจไม่ได้อยู่กับตัวไปเจอมาที่งานไปโรงเรียน... มีผู้ช่วยจากที่อื่น
จึงมีงานประจำตามชุดของ... ไปสอนที่โรงเรียนที่คนหลายบ้านไม่สนใจ... เพราะใหญ่และมีความ
คุณภาพสูง... ดังนั้นทางที่โรงเรียนที่ดีของบ้านนี้... มีการเรียนที่ดีจะต้องขอให้ทางโรงเรียน
นำผลงานของไปแจ้งเป็นงานการบุคคล... และหากทางที่ดีก็ควรจะมีได้ความ... ยืนยันอาชีพ
ตนเองไปในการพัฒนาบ้านเกิดของตัวอีก... ที่พาตนเข้าไปเพื่อให้เกิดความดีแก่ตัว...

มีตั้งแต่ประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น ที่ประเทศอฟริกาใต้ ก็กำลังเผชิญกับปัญหาเรื่องผิวขาวกับผิวสี ซึ่งปฏิบัติกันตั้งแต่ครั้งก่อนๆมาแล้ว เป็นปัญหาเข้ามามีถึงสหประชาชาติ และประเทศอฟริกาใต้ก็ว่าด้านนี้สหประชาชาติยอมให้ทำการอภิปรายเรื่องแบ่งผิวในประเทศของเขา ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องภายใน เขาจะลาออกจากการเป็นสมาชิกสหประชาชาติ.

เธอผิวขาวช่างเหมือนผิวสีอยู่ทุกนัยยะก็จริง แลดูเรียบ ซึ่งรัฐบาลมา
นุษย์ของฝั่งเสรี ถูกกล่าวหาว่า เพราะเสนอกฎหมายให้แลดูเรียบปกครองกัน
เองมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๖ ที่ผู้ส่งเสริมมีการขูดรีดเอาเงินถึง ๔๐๐,๐๐๐ คน
และรวมกัน ๓ ปีแล้ว จึงถือว่าฝั่งเสรีระบอบขาวไม่ไทยโดยใช้กำลังทหาร
ไม่มิใช่ประโยชน์เพราะฆ่าฟันกันต่อไป จึงควรให้ปกครองกันเองดีกว่า เพื่อไม่
ต้องเสียงบประมาณทหารมากมายและชีวิตมนุษย์ด้วย แต่สักคนฝั่งเสรีก็
เอากล่าวเป็นเหตุและลดค่าเงินหนึ่งถึงเป็นอาชญากรรมของชาว สมาชิกฝ่าย
ขาวก็ไม่มีเหตุเห็นด้วย รัฐบาลระบอบขาวผู้ไปและโยนไปจากอดีตเพราะ
นักคิดได้ค้นถึงกันแล้วก็ ๓๐ คน. รัฐบาลมามนุษย์ขึ้นรัฐบาลก็ ๒๓ อาชญา
สงครามโลกครั้งที่ ๒ ถึงนักคิดแล้วฝั่งเสรีเปลี่ยนรัฐบาลละ ๒ ครั้ง.

ในกรมнарารับสั่งเรื่องไทยทอเมริกาว

ในการประชุมผู้แทนชาวเอเชียและ
อเมริกัน ๑,๐๐๐ คนที่เป็ดจันโดย

สหภาพโซเวียตและอุตสาหกรรมตะวันออกไกลของอเมริกา เมื่อวันที่ ๕ ต.ค.
ณ นครนิวยอร์ก ในระหว่างที่ทั้งสองกำลังการุญประหารในประเทศโดยไม่มี
มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศกันประการใด คือ อีกกันนี้ในหลักการ
ของสหประชาชาติและเรื่องความสัมพันธ์กับจีนนานาชาติเช่นเคยมา ก่อน

นี้ทรงอธิบายเพิ่มเติมว่า ไทยคงเป็นสมาชิกของอาเซียนต่อไป และรับการช่วยเหลือจากอเมริกาทั้งในทางเศรษฐกิจและการทหาร ข้อขึ้นบันทึกเวียดนามนโยบายนี้ต่อไปก็คือการแต่งตั้งคุณพจน์ สารสิน เอกอัครราชทูตประจำอเมริกาขึ้นนายกรัฐมนตรี.

องค์ที่รับผิดชอบสิ่งหนึ่งสิ่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโครงการก็คือความ
สัมพันธ์กับอเมริกา และแนะนำให้ไทยวางตัวในกลาง ซึ่งเป็นความหมาย
ที่นิยมนโยบายคอมมิวนิสต์ที่เสรีของจีนเฉก นโยบายของพรรคชาตินี้
ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะฝ่ายค้านเห็น
สอดคล้องกับนโยบายปัจจุบันแล้ว แม้ว่าจะมีการเรียกร้องให้ไปแก้ไขจนวาทกรรม
ก็ควรจะเชื่อว่ามีการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศขึ้นแล้ว

ว่าในทางวิวัฒนาการเศรษฐกิจ มีสิ่งที่ไม่ชอบการกู้เงิน ดังนั้นจึงทำให้การกู้เงินธนาคารโลกมาสร้างเขื่อน 'ปันชี' ผ่านไปด้วยความยากลำบาก

เมื่อ ในกรมวิธานที่ว่าการต่างประเทศขึ้นตั้ง ต่อมาจึงยกเลิกหอคำ
ราชสีห์และนางอชวาทเจ้าเมืองพันนา แล้ว ก็มีความว่านายโอบายคำประเทสวงเจ้าหอคำไม่มี
เปลี่ยนแปลงอย่างนั้นขอทวง ๖๐ วันที่ในกรณีควรสืบไปตั้งรัฐบาลใหม่จากสงขลบุรี ๓๐
ต้นทางมาด้วยนั้น เสด็จวิบูลย์ศักดิ์ แห่งพระนคร สหภูมิ หรือ ประชาธิปไตย ได้เห็น
รัฐบาลนี้ว่า ก็ที่เห็นเป็นความเร่งด่วนที่เห็นได้ในความหมายของคำนี้

เก็บตกปลายฉบับดำ:

มีข่าวส่งมาว่า พณ ฯ ท่าน เสด็จ

เปี่ยมพงศ์สานต์ อัครมุนทรช่วย

ว่าการคลัง และคุณหญิงไฉ่ไปตั้งโรงโศกเช่นแถบประเทศเดนมาร์กเมื่อวันที่ ๑๖ ก.ย. มีพิธีชดเชยค่า และรัฐมนตรีว่าการคลังจะเชิญเลี้ยงอย่างโหดเหี้ยม คนจีนวันที่ ๑๔ ก.ย. ซึ่งเป็นวันที่ขี้อาย อัสตอร์เซย์ซัค (กลอสท์ไฮต์) เชิญเลี้ยงและกระจายเลี้ยงคนขี้อาย สยามอัครราชทูตไทย เจ้าภาพที่ร่วมโต๊ะเล็ก กับภักดีหนึ่ง เพราะกลัวรัฐบาลพม่า ท่านเสวกได้ถือโอกาสเดินแล้ว แม้กระนั้นทั้ง ๒ แห่งก็ไปเล่นไปว่านอนน้อย ด้วยไปล่อลวงด้วยเชิญและเคี่ยวขมดอาหารกิน ใต้โศกหนึ่งเรือนแล้ว โศกหนึ่งเรือนขึ้น

□ เรื่องหนึ่ง ๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

ทุกข้อก็แล้ว ผมเองก็ไม่ทราบดีว่า
เทคโนโลยีหรือ ฝึกกฏการแข่งจริง
“ผ่าน” เรืองไพบูลย์ สำหรับผู้แข่ง
สาวพม่าที่ผ่านมาระหว่างบรรณนิล สวิ
ภาคนนดาหากว่า พึ่งเรื่องแรกก็เธอ
แสดงคือ “เซตยัก” ออกฉายก่อน

เราทั้งสองพยายามที่จะแสวงหาความสุขของเข
กักรักกันและกันมากทีเดียว ฉันก็วิ่งตาม
ที่ผู้แต่ง ที่ผู้แต่งมาเพียง
เรื่องเขยและกักรักกัน "หนัก" เช่น
นั้นและแสดงให้ไม่ชัดเจน คงที่มาก
เห็น ฉันจะได้อ่านประวัติชีวิต
ความเต็มใจใช้หัวใจ ผู้แต่งอีกคน

หนึ่ง ก็อุทิศไว้ โรจนประคิณฐนั้นไม่
ทราบบ้างเป็นอย่างไร ผมจึงได้ “ถูก
เต็น” นัก สำนวนขบขันที่เป็นเฉพาะ
ของเขาเอง ซึ่งไม่มีใครตามได้เหมือน
บรรดาอย่าไปเล่นกับนักเขียนด้วยกัน ทำ
ให้ไม่เป็นที่รักของตัวเองไป.

[illegible]

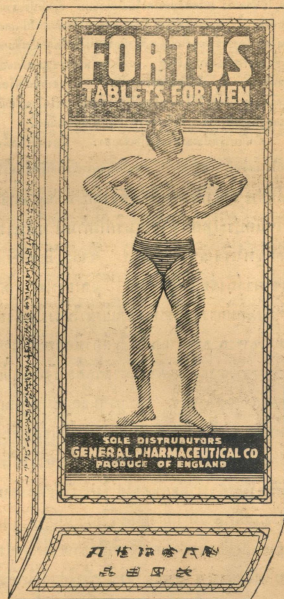
บำรุงร่างกายให้ งดงาม สมส่วน

เสริมทรวดทรงให้มีเสน่ห์

ช่วยให้พ้นจากโรคภัยนานา ประการ

สุขภาพสตรีทุกท่านรู้จัก

และนิยมใช้

ถ้าท่านชายปรารถนาจะเป็นที่รัก

ของคุณผู้หญิง

มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายสง่า

สมารถสมชาย

คุณต้องใช้

ซื้อด้วยส่วนลดจำกัด

สโตนวอลล์เภสัชภัณฑ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824

พูดถึงเรื่องการชมเชยของหนังสือพิมพ์ ผม
อยากขอขอร้องไปพูดถึง "โรงแรมนรก" อีก
ที่ ความชมเชยได้เกิดขึ้นจริง ๆ อันจะกล่าวขอ
ได้จากสถิติของรายได้ ทั้งนี้เข้าใจว่าเป็นเพราะ
"เจ้าไปถึงคนด" (ไม่ขุ่นคนเจ้าไปถึงคนด)

SYRUP METHIOVIT

ใช้.. ชีหรับเมธิโอวิท
เพื่อใหจิตตผองโล

ซัหรับเมธิไฮวิท

- บำรุงประสาทหัวใจ
- แก้ไออ่อนเพลีย เทอียอย่าย
- หมั่นหมอง จิตต์ฟุ้งซ่าน ไม่มีสมาธิ ฯลฯ
- เปลี่ยนอาหารดื่มนมให้สดชื่นและผ่องใส
- กระตุ้นเตือนหน้าที่ถ่วงของร่างกายให้ปฏิบัติตามจิติน
- รับประทานครั้งละ 1 ข้อนวันละ 2 ครั้ง
- ผลิตโดย

บริษัท ไลน์

แห่งประเทศเยอรมันนี

หังพันล้านจำกัด ทีซี ฟามาซติคอส
ตั้ง ป.ณ 662 พระนคร มีแทนจำหน่าย

จำแนกเงิน ๖๐๐,๐๐๐.๐๐ บาทที่วิ่งผ่าน “โรง
แม่หมกร” ไปตกอยู่ในมือใครคนหนึ่ง ก็เห็น
ว่ามีได้แสนบาทนะ เพราะหาจะคิดสิบล้านก็แค่
เริ่มเอาของขึ้นไว้วิ่งแล้วนะ จะได้อีก ๕ แสนบาท
อย่างนี้จะวิ่งอีก มีพี่อะไรแสนก็ซื้อคืนมาใช่
อะฮะว่าถูกนะเงินอันนี้คือ ราคาทุนพอประมาณ
นับว่าวัน “บดเอ๋ย” ที่สิบบาทก็ต้องกรอกร้าง
หนึ่งก็จึงมีการโรมแรมเก่าๆ ให้เขาดูแล้วแต่การ
ค้าละก็จะอึ้งเพราะคนน้อย ที่เขาหาอยู่ซึ่งว่า
ตลอดจนจำแนกเงิน ๕ แสนบาทที่จะผ่านตามัน
เอง (แต่ตอนนั้นยังไม่มีการจำแนกเสียแล้ว)

ຈອມເຈົ້າໜ້າ ໕໒.

หนังสือเรื่อง 'นักรัก-นักเลง'
(King and Four Queens) ที่กำลังฉาย
อยู่ในเวลานี้ก็อยู่ในมือของนัก ขวาท
แต่มีเพื่อน ๆ หลายคน เช่น คล้าก
เบ็ต, โย แวนฟลัก, เอลิเนอร์ บาร์
เกอร์ เป็นต้น ขวาทเป็นหนังจีนมา
สมัยก่อนจึงไม่ค่อยถูกใจสักเท่าไหร่
แต่เขาไว้วางใจผู้กำกับเรื่องนี้ว่าการ
ประพันธ์บทหนังของ คล้าก เบ็ต มัก
มีความบันเทิงใจสำหรับเรื่องจีนมา ทุก
เรื่องเท่านั้นเอง บทแก้ไขของคล้าก
เอง เขาถูกนักคิดเล่นมากเกินไป
นักระพยนักว ใหม้บทใหม่ระวิคย
กว่าบทแก้ไขของเขา และเพราะบท
เองที่กาให้เขา มีแฟนคลับแะราย
เลย ในขณะเดียวกันท่านักระพย
เรื่องเก่าประสัการะเคพาระบ 'นัก
รัก' แล้วก็จะโผดทะนอ แต่ถึ
บท 'นักเลง' ขวาทแล้วบ่มีนักคิด
วิคาวเลิผดพิงอ่าเย่าเคพา.

กัทำไมเราจะไม่ได้นพบเจ้ไข๋ อย่างลึงโง่
พระคหพระคหของเจมาเล่า ในเมื่อมีเมืออาทิด
เนือออสมาวรรณกัออซอานอฮัก ๔ คน ในฐานวี่
เป็นอิกลาของอวี่หั่งโง่ มวนพลิต ซึ่งนาคลักร
แคววแคววเข้าป้อจกคหออวี่น่านเนือ เพือเจมา
ทอเทมกัออซอวี่ พุดกัคคหออวี่ น่านเนือมวน
ละนางน่าน "ทีคัก" ไปกัคนคหออวี่ และระ
กัคโควี่ "ทีคัก" น่านเข้า "เล่านาน" นาคลักร
ของเจมาเอ็ดจวนน่านไปลือ โคยไม่เลืออธำฮักโง่
ทอฮักไปเลือว.

เนอะกิของเรือนไม่ค่อย“มัน”
 เท่าไรเลย ะหากก้นเต็นตั้งขนาด
 ท้ายยาวที่สุด ไม่มีเสียงดังก็ใช้
 ไม่มีหมักดุน ๆ จึงเข้าไปฝากกระโถน
 คางใครให้ระกักหิวโรนเลย แต่ถึ
 อยู่ข้างไรก็ก้นเพลิดเพลิด กังแต่กั
 วนบ ไม่ผิดทรงท่าให้เด่นอมเจ้า

“เซม”... คิมแน็ค!

ขอดชายนาย “เนน” ... อัดัน
 แลกดเซ็กกู๊เก้เวอบีบีย เมบิลักกรัง
 ทั่นแคว่ไฉ “สี่หังพันจอร์” (Stamped)
 ความแค้นเสกสกร ไค้ง แล่นักวออย่าง
 นำมาทั้งเขยเคียด เลี้ยแคว่โร่งน
 เนน “อ้อ” ไบ่พวักไยเอะเนน
 เมื่อน “เนน” ึงทำไถวสดักไยพรหม
 ควร แต่ว่าถ้าเวา: กุณนแบะเรื่อง
 เคยบยชนักดาสักคองแคว่ “สี่หัง
 พันจอร์” ก็เป็นเวอชนักเค้นคังไผ่
 น้อย ก็กว่าวคงเรื่องเคยบยช
 ปลายคูปันจอร์.

ความ^๑มัน^๒ส่ง^๓กักร^๔พุด^๕ดง^๖ชัย^๗
 อัก^๘ทล^๙า^{๑๐}บ^{๑๑}ร^{๑๒}เ^{๑๓}ง เช่น “ย^{๑๔}อ^{๑๕}ด^{๑๖}น^{๑๗}ช^{๑๘}พ^{๑๙}ล^{๒๐}”
 (Hot Summer Night) “ท^{๒๑}ส^{๒๒}ท^{๒๓}ม^{๒๔}น^{๒๕}”
 (Hatful of Rain) ซ^{๒๖}ี^{๒๗}ท^{๒๘}ร^{๒๙}ว^{๓๐}ง^{๓๑}ด^{๓๒}ล^{๓๓}ย^{๓๔}
 เ^{๓๕}ก^{๓๖}ย^{๓๗}ค^{๓๘}ย^{๓๙}บ^{๔๐}ร^{๔๑}า^{๔๒}ย^{๔๓} ส^{๔๔}น^{๔๕}ห^{๔๖}ง^{๔๗}ไ^{๔๘}ก^{๔๙}ม^{๕๐}
 “น^{๕๑}ก^{๕๒}ก^{๕๓}ด^{๕๔}ล^{๕๕}ย^{๕๖}” ซ^{๕๗}ัก^{๕๘}พ^{๕๙}ร^{๖๐}ค^{๖๑}ว^{๖๒}ง^{๖๓}เ^{๖๔}ม^{๖๕}ร^{๖๖}
 ส^{๖๗}ม^{๖๘}ก^{๖๙}ด^{๗๐}ล^{๗๑}ย^{๗๒} ใน^{๗๓}เ^{๗๔}ม^{๗๕}ก^{๗๖}เ^{๗๗}ด^{๗๘}ง^{๗๙}ก^{๘๐}ัน^{๘๑}
 ท^{๘๒}ล^{๘๓}ด^{๘๔}ก^{๘๕}น “ส^{๘๖}ุ^{๘๗}ภ^{๘๘}พ^{๘๙}ม^{๙๐}ร^{๙๑}ส^{๙๒}ล^{๙๓}ม^{๙๔}ส^{๙๕}ด^{๙๖}ย^{๙๗}”
 ซ^{๙๘}ี^{๙๙}“อ^{๑๐๐}น^{๑๐๑}ร^{๑๐๒}” เ^{๑๐๓}พ^{๑๐๔}ระ^{๑๐๕}ป^{๑๐๖}ระ^{๑๐๗}ช^{๑๐๘}า^{๑๐๙}น^{๑๑๐} อ^{๑๑๑}น^{๑๑๒}ย^{๑๑๓}
 ค^{๑๑๔}ว^{๑๑๕}ม^{๑๑๖}ก^{๑๑๗}เ^{๑๑๘}ก^{๑๑๙}ย^{๑๒๐} เ^{๑๒๑}ม^{๑๒๒}ระ^{๑๒๓}พ^{๑๒๔}ด^{๑๒๕}ล^{๑๒๖}ท^{๑๒๗}ง^{๑๒๘}ร^{๑๒๙}เ^{๑๓๐}
 อ^{๑๓๑}น^{๑๓๒}ย^{๑๓๓} ท^{๑๓๔}ง^{๑๓๕}ไ^{๑๓๖}ท^{๑๓๗}เ^{๑๓๘}ด^{๑๓๙}เ^{๑๔๐}ก^{๑๔๑}ใน^{๑๔๒}ค^{๑๔๓}ว^{๑๔๔}ร^{๑๔๕}ว^{๑๔๖}ท^{๑๔๗}น^{๑๔๘}
 เ^{๑๔๙}พ^{๑๕๐}ระ^{๑๕๑}เ^{๑๕๒}ด^{๑๕๓}ค^{๑๕๔}ย^{๑๕๕}ด^{๑๕๖}น^{๑๕๗}จ^{๑๕๘}ัก^{๑๕๙}ก^{๑๖๐} เ^{๑๖๑}ห^{๑๖๒}ย^{๑๖๓}เ^{๑๖๔}ก^{๑๖๕}

แดง พยัคฆวรรณ

๐ ขาวและดำ

ค. ๑๗๐ หน้า ๓๔

ฟ้าฟาดลงมาจนความวุ่นวาย ยังคงเป็นปรากฏการณ์
 ที่รอคอยมาบ้าง รับประใจเป็นชีวิตชีวา เมื่อเวลาหนึ่ง
 โมงเศษได้เข้า ไปเพื่อเลือกปลาไปทำนุ พอดีคิวหน้า
 หนูอยู่ชั้นที่สิบห้า ๑ คนนั้น ก็กำลังจะเดินเหมือน
 หนีเงาจากเงาของหนูไป เห็นตัวหนูก็หยุดยืนทันที
 ที่ทางขึ้นบันไดลงทะเลาะ ทูลจนลงสองบันไดก็เดิน
 ๑ คนไปลงบันไดที่ ๑ ก็เดิน ลงไปมาอย่างระมัดระวัง
 แดงหน้ากับสีของหน้า “เงาฉันก็เดินเอามาเจอ
 ชวนหาอีก” ส่องเงาที่หัวไปๆ พอหากหน้าก็เดิน
 หนีตัวก็เดินไปมาหมุนๆจนกระทั่งเงาเดินออก ข้าม
 อดรมันก็ ชวนเดินลงจากบันไดไปต่อ ที่เขา
 เดินกลับมาก็เดินมาหาตัวฉันหน้าตาก็ ๑ คน
 ๑ คนเป็นเด็กผู้ชายสูงๆ นอกลิ้นเป็นเด็กที่ขี้นก
 ทุกลมหายใจออกก็ จะวิ่งมาหาฉันไปมาในรอย
 ใจด้วย ทำให้อึดใจเดียวฉันได้เวลาพอที่จะพูด
 กับนักเรียนคนนั้นได้ ฉันพูดอย่างหาหนทางจะ

คำทวงฆาตกรรมมา ทว่ากันว่า โคนสนับถักเขม
นั้นว่า "โอ พระเจ้าเป็นเจ้า เจ้าข้าไปอยู่ใน
โรงเรียนเสียแล้ว" ต่อจากนั้น ผู้ชนะที่บักดิ์เพื่อ
การแบ่งเขตผลิดังนี้เพื่อเสียดความสามม อออกมา
อย่างมั่นคง เพื่อเรียกร้องให้นักเรียนมีคำ
ออกมาเพื่อจากโรงเรียน ซึ่งสายก็ปรากฏว่าผู้
ให้ตัวนั้นเป็นผู้ชนะก็เลยมีผู้คน ทาให้เหตุ
การนี้เข้ามามีความคงคิ่งคือฐานไปอีก

ทันทีกลางเสียงโห่ร้อง ของนัก
กระหายเลือดเหล่านั้น คำว่าที่ไป
รับมาทางด้าน ต้องจะกระเด็นการถนัด
ของพวกมันคั่งค้างกระเจ้าไปคุณนักเรียน
ฉีกก็ออกมานอกริเวณนี้ในที่สุดคน
เปรียบเปรียบกัน ฉากเพรชนักวิเศษ
ไปเหตุการณ์เจ้าก็ตกตะลึงมัน และ
ไม่เล่า วิทยาสาดการณ์ก็ต่อไป
ก็ จึงก็ถอยทัพ โดยให้เจ้าหน้าที่
การวาระประกาศทางเครื่องกระหายเสียง
ว่า "ตามทีหลาย เราได้ให้นักเรียนตัว
คำออกไปจากบริเวณแล้ว" เป็นต้น
นักเรียนฉีกคำมีโศกนาฏโศกเรียน
เพียงชั่วชั่วโมงกว่าๆ สำนวนโศกนา
เบิกเหตุการณ์นักเรียน

เหตุการณ์อันนำมาสู่การกวาดล้างเมือง ทำให้ประชาชนอีกหลายแสนชีวิตจำเป็นต้องหนีภัยไปอีกชนชั้นหนึ่ง เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายไว้ให้คงอยู่ต่อไป การดำเนินการเช่นนี้ว่าเกิดขึ้น เป็นเหตุการณ์ครั้งแรกว่าประการหลังนี้ เพื่อลดหย่อนภัยพิบัติทางอากาศไว้รักษาความสงบ ที่เมืองลิดเดิลธอว์ก ในขณะเดียวกัน ก็ไม่สามารถที่จะผลิตอันโทโรไลนออกต่อไปได้ ดังนั้นกลาโหมจึงต้องขึงกัน โดทิวและผูกทางวิทยุกระจายเสียง ในคืนวันเดียวกันว่า “เพื่อเป็นประกันในสิทธิและเสรีภาพ ข้าพเจ้าจึงต้องนำคำสั่งให้กองทหารไปรักษาการณ์ ที่เมืองลิดเดิลธอว์ก ถ้าหากข้าพเจ้าไม่ทำเช่นนั้น พวกนอกกฎหมายก็จะเข้ามาโจมตี”

พรตนอกกฎหมายดังกล่าวนี้ ประทานอภัยโทษ
ให้แก่นักโทษที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษ แต่หนังสือพิมพ์
ตีความหมายว่า ข้อมะหมายจะมาถึงใครนั้น
ไม่ได้ นอกจากนี้ว่า รัฐบาลเพิกถอนโทษนั้น หนังสือ
สื่อมวลชน วิเคราะห์ ให้สมมุติฐานว่า รัฐบาลคน

เหมือนวารีขยับ คนเรากลับก็คงมีอาชีพเช่น
แล้ว ก็คือเน้นว่าครอบครัวของพ่อปัสมีเอ็กกุ
ตยจากหนังสือคน และจากงานมีอันจะได้นั้น
ว่ารู้การนั้นแล้ว เฝ้ามองจะไม่เหมือนโลกซึ่ง
ได้ จะเหมือนคนลงมือหนึ่งกับคำคิดหรือวิ
แต่การจะอ่านงานนั้นเอง โขยจะวางใจได้
ประจักษ์ว่า พหุชนกฤตมาศหรือผู้กล่งหัว
อย่างไรก็หนังสือพิมพ์ใหม่กล่าวมานั้น ▲

สมัย เรืองไกร.

၆ ဇူ.ဇူ. ၁၉၄၀

□ ชชกชากาศ

ต่อจากหน้า ๒๕

ความ^๕เป็นคำขอบ ของผมละ
ระถูกเนื้อตัวใจคุณอะไรไหมนั้น ผม
ไม่รู้จริง ยืนยันได้แต่เพียงว่า มีอชยา
ครั้นในภมด.เพียงใด ผมก็ใส่ลงไปใน
คำถามเขาด้วย เดี๋ยวนี้ฉัน

๑. นึกก็แตก คุณหญิง สติฟุ้ง
(นามจริงว่า ขวรงค์ เสลาภยัณห์)
อย่างระแวงโงยไม่คิดถึงต้นเหตุความทุกข์
หนีไปทางซีกโลกก้นโหนดเลย. สำหรับ
ซีกซื่อใจของคุณหญิงนั้นผมก็วิเคราะห์
"สัง.กต.จักร" มาแล้วครึ่งหนึ่ง และ
ก็ยังไม่เห็นเพียงพอ ต้องยัง คุณหญิง
คุณ "ไตรภพ" และ "แต่ดงเขา" ช่วย
เป็นปรัศนีทดลองกล่าวก่อนว่า ควรจะให้
วิฤกษและถูกอ้วน ตามชชวนเครื่องทำ
เขาแต่งเขาสยวน ในสมัยและถาวร
นั้น ๆ ถูกทอย ไม่ไว้ว่าจักร ปลูก
แต่ยังไร้ทั้งคนแบบ "ที่ใดเขาใจ
ไทย (เท่า) ใด" ยังรู้ชอุทธะไม่เหมาะ
เขามาก ๆ ยังให้ทชยามพิพิพิตขึ้น
สำนึกคนขวัญคง. ทั้ง เรืองงามยิ่งค่า
ปานเป็นปรัศนีของ อภิธรรมภาวกลาง
ชาวอานันท์นั้นเลิกเสียดีกว่า!

ส่วนที่ कुछ ขี้ระแวงว่า 'เหตุใดจึง
ต้องให้ฉันแสดงซ้ำซาก' นั้น ขอนผมยัง
ไม่ยากให้คุณตักรอนรุนแรงนัก ใจ
ผมปรารถนาจะให้คุณเลิกเสียว่า รวย

ไปรับยาที่ถนนหน้าวัด โดยเฉพาะ
"ปรี๊ดน้อยสุดท้าย" นี่ เป็นเพียงเครื่อง
ขี้ของสัวลาวตามนิกายพุทธเท่านั้น
หากินไปเท่านั้น จะไปเอาวิ่งไล่
ก้นผี แสกก้น ก็กระไรอยู่ เขาเพียง
แต่กวักขึ้นในโรงละครแค่นั้น และ
ภูมิพิศพบัณฑิตจะเกิดกับบ้าง ก็พอ
แล้ว พอสอยแตกกันน้อยๆ ไปชมม
ออกโรงแล้วจะไปโครมตามหน้า เรา
มีข่าวความพรวนเล็ก ๆ น้อย ๆ ไป
เสืหรือ? ออกไปนั่น คุณเฒ่า
สตีฟอง แก่ก็วิ่งไล่กันในทางกลิ้ง
มามาก ทรนชาตินัยๆ ฟ้าแล้ว. เล้ง
แกไว้คู่สัดกับคนละครวัย นึกว่า
เป็นลูกคุณย่าคุณย่าดอยย ผู้เป็น
แม่ลูกของทางบ้านบ้างแล้วกัน (พระ
คณะ)

๒. คุณวาทย์จนระแคะ.. โอ..
ผมไม่รู้จะว่าไง... หรือจะเกิดเหมือน
คุณ.. ก็ยังไม่เลือกขึ้นแหละ... เอาจริง
กว่าครับ ! ผมพบคุณสมาชิกดิลลิชิโย
ผมจะถามแถวๆ นี้ดูหาแบ่งไป-เฮ้ย-
ขี้ตุกทาไปๆ เปรียบเป็นขี้ตุกทา
นั่นแหละครับ... ถ้าคุณชอบผมพา
ถอยลงไป ผมจะนำผ้าไป ให้คุณทาบ
อีกทีทั้งเส้นกระดี่นผมเนี่ย...

๓. ถ้าทวิขันธ์ ผสมเทณคุณ
สองเมื่ออยู่คู่ก็อยู่ควม โทน ๆ ารัก
ขันธ์ทางกันแล้ว ก็อาจมีนั้น ๆ เป็น
แม้เป็นแต่รัก รักคือผลผูกพัน
บ้าง เมื่อผู้ใดชอบ บิดชอบดี ทัก
นั้น ผมหาด้วยข้างนี้ โยแล้ว ทำ
ให้พ้องดี มีเปล่า ๆ ากุณยกิจแก้ไข
ครั้งละควม ถ้าอยู่พาโชนไม่แก้ไข
โดยได้เสียขึ้นชื่อ ญาณฟ้าอากาศ
โดยอันและระควม "อันแซงผสม ไม่
เสียทางพวกร."

๔. ไม่ใช้ราชการ ขี้หูหาแฉะ
 วิชากรหรรษครีฑ์ ที่ผู้รักษาเอาหมาก
 ซีสต์หมากม้ามมาแทนนินนะ ความจริง
 เป็นร่ายการทนต์ยัยกับแฉะเล่นกล แต่
 เมื่อนั้นแฉะก็ถึงกับไปทำโรคภัย สายไหม
 ขาขบ ทนต์ยัยก็ถึง 'จันท์' ไปเล่นต้น

กระบอกความกึกกัมว. การเล่นกลก็
 เล่นทั้งหมกทั้งโปยขีวขบ. เป็น
 จรรยากรรมของทั้งจีนมาใหม่ ผู้รัก
 เขาก็ตั้งว่ากัณห์ เทมารสนแล้ว
 ทั่วของเก่าเสมอ ถ้าไม่ผูกขังนั้นแล้ว
 เผื่อคนดูได้เจริญได้โล่งไปเสียเล่า ผู้
 รักมีที่ท่า กระบี่กระบองเหมือน สามกษัตริย์
 ทยไปเระระขวัญ।

๕. ถิ่นน้ำเน่าขี้วัว ผสมชอยขี้วัว
เข้าประรดกลดขี้ฉากใหญ่ที่เขียว ผสม
สังกะสีว่านคู่คุณมาขานแก้ว โขะ
เล็กละเอียดคั้นคั่วความโล้นกลไป พลิ
กรเขาเกี้ยวพาวัว เทาหมื่น (กัณณ)
แก้ปากบวมชุกปากบวมเสียวระงัวแก้ม หุ้ม
แก้มทันท้ว (เพี้ย) ผสมเกลี้ยงน้ำท้าว
ปวย ทุกระพิมมัย ทุกระคั่ว คั่ว ถนบก
ไป พรอสมยขาวนาเบ้นอุยโหระ
ขอที่เขาเล็กลีฉีกกร **ฉมพลงมหั** เสิ
บทีละเซ ฟ่างใบ-ทิวะโรได้เล็กลพพโยม
เนยขาวพอกหน้ากันลิ้นทิ (ไม่ซื้อ)
ตบทุยเจ้า)

จ. มีคำขวัญ ชูชูขบวนรถเล็ก
 หนึ่งว่า "โปรตุเกสคนให้หนึ่งคนเล็ก-ผู้
 หนึ่งและคนขาว" ความหมายของ
 ขวัญประโยคหนึ่งขอยกยอแล้วว่าคนไทย
 (เขี้ยว) เขี้ยวให้ใจให้ และให้
 เขี้ยวแก่ผู้หนึ่งคนขาว "ทุกโอกาสทุก
 ภาครวมและทุกสถานที่" เสมอ. ฉะนั้นถ้า
 หากจะมีคำว่า "มีม" ให้แก่ผู้สัพพัตร์
 สักขะมีม รวบรวมไทยไทย. ทุกคน
 ผลักให้ไปนำเขี้ยวมีมจะอะไร ชื่อ
 สักขะมีมเพียงว่าเมื่อ "มีม" แล้วก็
 อย่าง "มีม" คนเดียวด้วยขุมขุม ไปก็
 แล้วกัน.
 ก็ขุมคอบของหนึ่งเพียงแต่

สุดท้าย, ต่อความปรารถนาดีของคณะผู้
ดำเนินคดีเรื่องตัวผมขณะนั้น, ผมขอ
ยืนยันถึงที่แบกรับข้อหา นอกราชการในหนังสือ
ขอโทษสุดท้ายฉบับนี้จนบัดนี้แล้ว, ขอเขียน
เพิ่มเติมเกี่ยวกับความผิดใหญ่และผิดฐาน ไม่
ได้ไปปรากฏ ณ แห่งหน้าศาลคดีอาญาว่า
โดยนามปากกาในหรือนามปากกาใดก็ตาม แม้
แต่, ในขั้นตอนการสืบสวนการระบุถึงหนังสือ
ฉบับหนึ่ง ซึ่งคณะทนายความข้อหาข้อนี้ในปัจจุบัน
เป็น

หวังว่า ๑๗ ๆ คง 'คล้ายกังวล' และ เข้าใจ
ผมดีคุณเต็มนะครับ ●

□ สรุปและวิจารณ์

คํ่าจากหน้า ๔

การต่อต้านในภาคใต้ของไทย ^{๕๖} และ
 มิใช่ในลักษณะเป็นความปรารถนา
 ความต้องการของประชาชน ที่คล้าย
 แคลงใจเขาอยู่บ้านแสนนามของตนเอง
 ทุกคนต่างปรารถนา ออกรบ ^{๕๗}
 ความเป็นจริงว่า ทำใน ๔ องค์รูป
 ครั้งใดถูกยิงตาย และใครเป็นผู้
 ขว้างไฟพ่น รોકต ภายหลังวันนั้น
 ชาวไทย ได้ทำให้ชาวอเมริกัน
 นัพันดลชีพที่ตายกับอีกครึ่ง และ
 เรือต้น ๆ อีกหลายเรือ.

เรื่องแห่งที่เปรียบดังประตูลูก
ไม้ไผ่กรมตำรวจอย่างไม่มีวันเปลี่ยน
ไว้ไกลละ ถึงกระนั้นก็ยังกว้างขวางขึ้น
ว่าสิ่งที่ตรงหน้าคือความดีความงามต่างของ
ตำรวจนั้นได้เสียเปรียบที่ตำรวจ และ
ส่วนกรมตำรวจนั้นได้เป็น ที่อุ้มไว้ให้แก่
ประชาชน ถึงเวลาเปลี่ยนให้ประเทศอุดม
ตำรวจจะตั้งมั่นรักษาโดยทั่ว และทุกที่ที่
ช่วยคนไว้ว่าผิด ช่วยคนจากสิ่งเลว
ช่วยคนประมาทป้องกัน ให้หมดกลิ่น
อันต่ำต้อย

“ผู้ใดสร้างกรรมไว้อย่างไร ผู้นั้น
ต้องได้รับกรรมนั้น”
“มีพระเจ้าสักกี่องค์? อดิเรกฐิตนคร
มีพระเจ้ากี่องค์ของพระนครต่างๆ?”
“เป็นกษัตริย์ของ พท. ๘. โสว โสว
แสนยกร อธิษัถ์วาทกนิให้ซึ่งได้
ให้ความพอใจไว้แก่ประชาชน ในเรื่อง
ประชาชนกำลังศึกษาค้นคว้ามา ทิ้ง
รากฐานไว้ให้ศิษย์ เพื่อความขึ้น
รวมแห่งสังคมของชาติต่อไป
โลกนั้นดีแล้ว แล้วอีกหลายข้อ

ทลายคนชั่วไว้ "โอ... มันก็ยาวว่า
อธิษฐานเพคะว่า แรกๆก็รักใคร่กรม
เลี้ยวขวาวไปๆก็เกลียดเกลียด กระทั่ง
ฝัง เพชรพินิจๆสุดสุดท้ายโอโห! พิน
อธิษฐานเองทลายทั้งทลายพินแล้ว" คำ
พูดของชานี คงระลึมนึงถึงกาลและ
เวลา ประจวบที่หัวยุคคุดไปก็เป็นที่
ระลึกรู้ความผิดของสิ่งประการนั้นเป็น
ให้หรือไม่ว่า แต่พิน เพ็ญกับเมือง
สองเวลาเท่านั้นที่ประจวบ... ▲

“சிவ”

โท-สปีคส์ โคชมรณิทธนการพิมพ์จำกัด เจ้าของ นายเนตร เขมะอินทร์ มีอำนาจการ นายสมคิด ขัติยพันธ์ บรรณาธิการ และมีนายไพฑูริ

ช. เวียงไกร นามมณูญ วัฒนิกเมธ นามบรรพต สิงห์พันธุ์, นามสุเทพ สุวรรณรัตน์ ประจำกองบรรณาธิการ

๓๐๔๗/๗ ถนนพหลโยธินจិតติโรศัพท ๕๖๓๓๒-๕๗๓๓๐